

**ОСНОВНА ШКОЛА "ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ"
У БЕОГРАДУ**

(1957-2007)

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ШКОЛЕ

***МИ У ЊОЈ,
ОНА У НАМА***

ОСНОВНА ШКОЛА «ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ»

ПРОСЛАВЉА СВОЈЕ ЈУБИЛЕЈЕ

27. МАРТА

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА СМО МИ ГРАДИЛИ ЊУ

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА ЈЕ ОНА ГРАДИЛА НАС

БЕОГРАД, 2007. године

ПЕДЕСЕТ ГОДИНА
ОСНОВНА ШКОЛА «ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ»
У БЕОГРАДУ (1957-2007)

ИЗДАЊЕ ПОСВЕЋЕНО ЈУБИЛЕЈУ 50 ГОДИНА ШКОЛЕ

ИЗДАВАЧ
Основна школа « Влада Аксентијевић » у Београду
Поанкареова 8

ЗА ИЗДАВАЧА
Слободанка Матковић, директор

ТЕКСТ ПРИРЕДИЛА
Светлана Јовановић

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК
Светлана Јовановић, професор

ЛИКОВНА ПРИПРЕМА
Јован Мрђеновачки

ТЕХНИЧКА ПРИПРЕМА
Александра Булатовић

ПРИПРЕМА ЗА ШТАМПУ И ДИЗАЈН КОРИЦА

Александра Баштовановић
Ненад Ђорђевић

ЛЕКТУРА И КОРЕКТУРА
Светлана Јовановић

ФОТОГРАФИЈЕ
Архив Школе
и фотограф Јоца Јоцковић

САРАДНИК НА АРХИВСКОЈ ДОКУМЕНТАЦИЈИ
Зоран Караниколић

ШТАМПА
РИЦ графичког инжењерства ТМФ-а

ТИРАЖ
500

**Народни херој Влада Аксентијевић
(1918-1942)**

"Жао ми је што нисам дуже живео да ти се одужим за све оно што си за мене и моје другове учинила. Немам ништа да ти оставим, сиромах сам. Остављам ти једино своје поштено име са којим можеш да се поносиш. Ја умирем за слободу своје домовине, свога народа. Ја ћу вечито живети".

(Из Владиног разговора са мајком Дадом пред погубљење).

Ништа човека не издаје као памћење
и ништа не вара као реч,
само оно што је записано остаје.
Иво Андрић

РЕЧ УРЕДНИКА

Често су успомене и сећања тачније од стварности. Живот можда и није оно што се десило, већ оно чега се сећамо и како се тога сећамо.

У живот једне школе уткани су животи и сећања на одрастање и безброј прича из школских клупа генерација и генерација ученика.

У живот једне школе уткани су и животи оних који су се бавили и баве се једном дивном професијом у којој се спорије стари, јер радити са децом, значи увек бити на извору младости и кристалне енергије.

У живот једне школе уткани су и животи оних који нису носили дневник, али су бринули о деци да не седе у прљавим и поломљеним клупама, и да нису гладни.

И сви директори, секретари, педагози, психолози, рачуновође пре нас, и сви ми данас запослени, градимо ову школу ентузијазмом и љубављу, јединим материјалом који не пропада и не нестаје, који се умножава управо када се дели.

За нашу школу кажу да је добра, а нема добре школе без добрих професора, и нема добрих професора без добрих ученика. Због свих нас у њој, и ње у нама, због свих оних који су је некада градили и оних који су физички нестали, због свих нас који је данас градимо, и због оних који ће наставити тамо где смо ми стали, желела сам да оставим писани траг, да смо били и да јесмо.

У недостатку архивске грађе и Летописа, ово и није могла да буде права монографија, већ само један кратак портрет Школе који ће је чувати од заборава.

Надам се да ће време, које све ствари умањује, бар дела из љубави увећати.

Март, 2007. године

Светлана Јовановић, професор

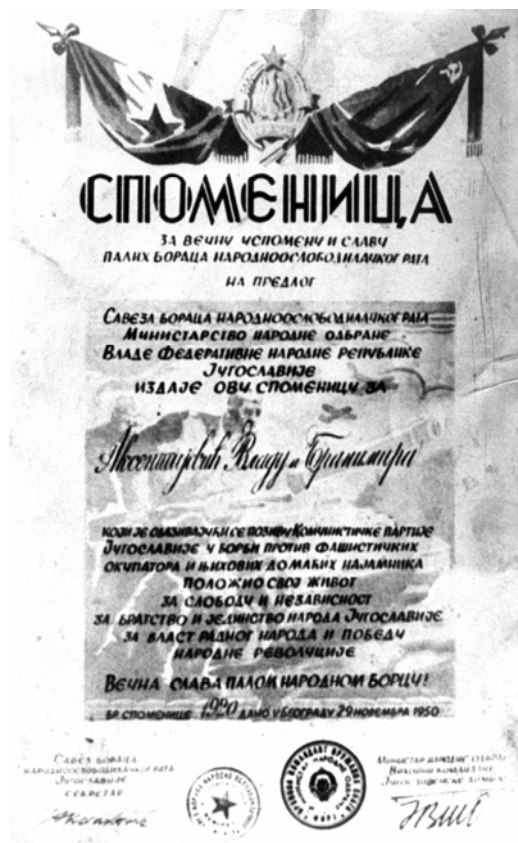

**Биста Владе Аксентијевића
У холу Школе**

Влада Аксентијевић (1916 - 1942)

Влада Аксентијевић представља значајну појаву у напредном студентском – револуционарном покрету Београдског универзитета у годинама пред Други светски рат и у народноослободилачкој борби и социјалистичкој револуцији. Његова делатност у револуционарном покрету временски је била релативно кратка, али по доприносу је веома значајна, те заслужује да се забележи улога и допринос који је дао револуционарном покрету и социјалистичкој револуцији.

Влада Аксентијевић се укључио у револуционарни покрет веома млад, још као гимназијалац Сомборске гимназије, која је дала читаву плејаду напредних људи, научних радника, револуционара и бораца народноослободилачке борбе и социјалистичке револуције народа Југославије. Васпитаван у напредној средини, са веома богатим традицијама, Влада Аксентијевић је стицао почетна и основна знања о револуционарном покрету и марксизму и прихватао идеологију и линију Комунистичке партије Југославије. Рано постаје њен верни и дисциплиновани следбеник, активно делујући у тамошњем напредном средњошколском покрету, који се стварао и развијао под утицајем Комунистичке партије Југославије.

По доласку на Технички факултет Београдског универзитета Влада Аксентијевић се, већ као формиран скојевац, укључује у напредни студентски покрет и међу првима се бори против антинародног режима, против хапшења и прогона напредних људи, против логора, против фашизације земље, за аутономију универзитета, за слободу научне мисли, за одбрану земље од фашистичке агресије, за мир и слободу. Као скојевац и комуниста, као члан Акционог одбора Стручних студентских удружења Београдског универзитета, као организатор и вођа бори се на барикадама, у

штрајковима и демонстрацијама, учествује у разним манифестацијама, ради на организовању напредног београдског средњошколског покрета, на спровођењу партијске линије кроз рад разних удружења и бори се за њихово омасовљење. Напушта студије и по задатку Партије одлази у Посавину да обнови партијски рад и формира нове партијске и скојевске организације и разна омладинска, студентска и радничка друштва која су служила као база за рад Партије у масама.

Рођен и васпитаван у породици учитеља, а под утицајем Комунистичке партије Југославије, Влада Аксентијевић израста у комплетну личност са низом дивних особина, међу којима доминира његов огроман хуманизам, његова љубав према радницима и омладини и љубав према свим људима. Он је волео људе просто и једноставно, без икаквог степеновања, веровао је људима и притицао им у помоћ. Као средњошколац помагао је слабијим ученицима у савладавању наставног програма, материјално је помагао своје сиромашне другове и са њима делио залогај, учествовао у играма, ишао на излете, припремао приредбе и организовао демонстрације. Тих и ненаметљив, осећајан и сталожен, племенитих продуховљених црта лица, са топлим, људским осмехом и говором пленио је и старије и млађе од себе. Користио се сваком приликом да разговара са омладином и радницима. Бивало је то на литерарном састанку, састанку Удружења трезвене младежи, на излету, у библиотеци, уз игру шаха – као и на партијском састанку. У току битке саветовао је борцима да се чувају. У најтежим моментима његова топла људска реч уливала је снагу посусталим и деморалисаним, рањеним и болесним.

Због своје претеране вере у људе пао је као жртва издаје у моменту када се по задатку Врховног штаба НОВОЈ, уз савлађивање веома тешких и великих препрека, вратио у своју Посавину са намером да организује борбу против окупатора и домаћих издајника.

**На гробу Владе Аксентијевића
у Обреновцу 27.03.1977.**

HIMNA ŠKOLE **ZORAN KARANIKOLIĆ**

Maestoso

Na-ša ško-la no-si i-me div-ju-na-ka, he-roj-
 Vla-de, za slo-bo-du Do-mo-vi-ne
 on svoj mla-di ži-vot da-de, za slo-bo-du Do-mo-
 -vi-ne on svoj mla-di ži-vot da-de.

C O D A *Grave* He-roj Vla-da ko-mu-ni-sta!

Херој Влада мртав није,
 Вечно бди над земљом својом,
 Железно му срце бије,
 За данашњу радост нашу,

Херој Влада са нама живи,
 У срцу нам сја и блиста,
 Свако му се данас диви,
 Херој Влада – комуниста

проф. Зоран Караниколић

Зоран Караниколић
 аутор Химне школе, 1963.

Хор и оркестар на концерту 1971. год.

МОЈА ШКОЛА

Моја школа носи име по народном хероју Влади Аксентијевићу. Сваког двадесет седмог марта обележавамо дан када је она основана, а ове године је посебан јубилеј, педесет година постојања.

Приредба се припрема и увежбава са посебном пажњом, данас, као и пре двадесетак година, када је за сваки Дан школе почасно место у публици заузимала мајка овог великана. Жена ниског раста, ситне грађе, у црнини, није пропуштала прилику да заједно са свим учесницима још једном оживи сећање на свог храброг сина, који је несебично дао свој живот за слободу земље.

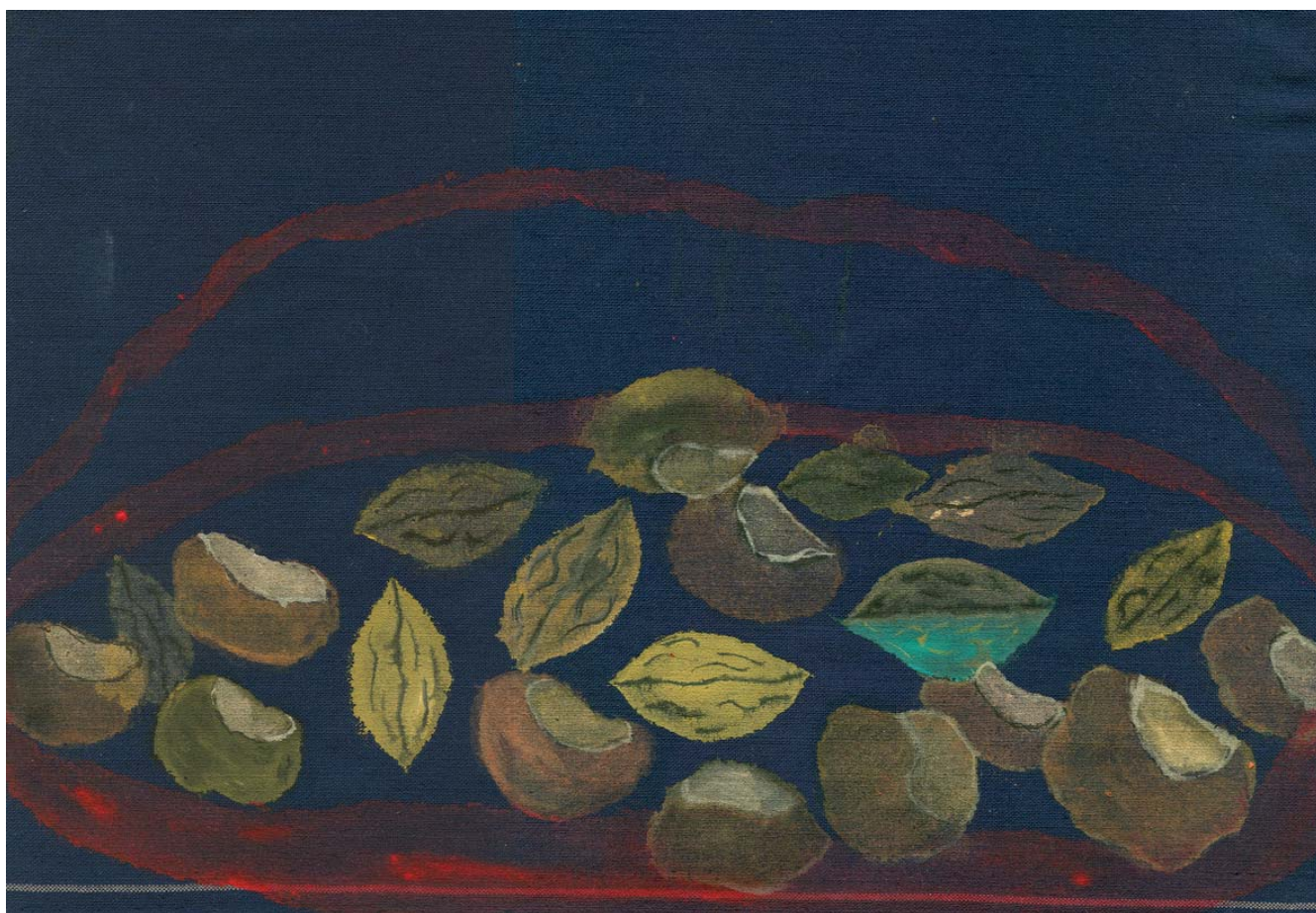
Ову причу ми је испричала моја мама, која је, такође, ишла у нашу школу, и певала у хору. Сећа се да су погледи све деце били радознато упрти у ову скромну старицу, која би понекад сетно и кришом обрисала сузу са набораног лица...

Катарина Томић VII2

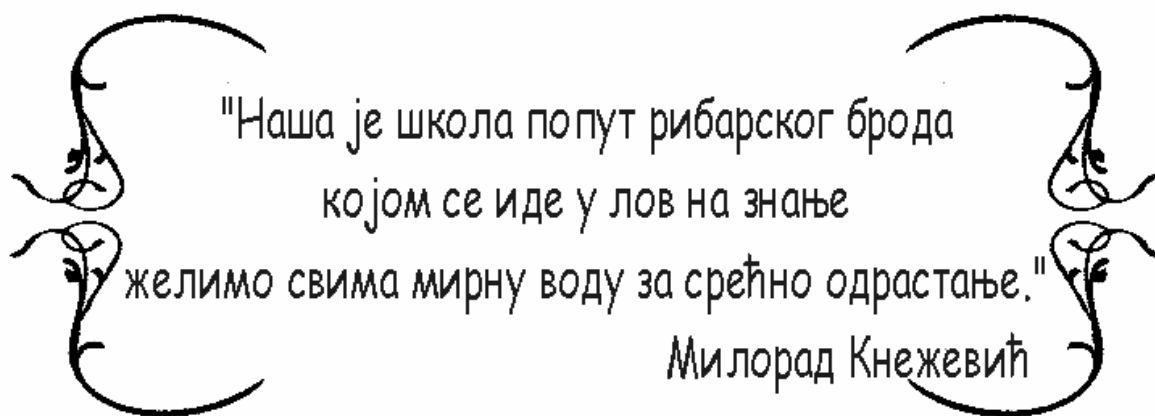

Стеван
D

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

**Јесењи плодови, темпера,
Данијела Милошевић V1**

Кренули смо давне 1957.....

Пре педесет година, 16. марта 1955. године, у Београду, на углу Цвијићеве и Ђуре Ђаковића, на пољани окруженој великим бројем ниских кућа, почела је да расте нова школа. Зграда још није била потпуно завршена, када је 15. јануара 1957. добила своје име «Влада Аксентијевић» у знак сећања на народног хероја кога су обесили Немци 27. марта 1942. године у Обреновцу, а који је до почетка рата становао у улици Ђуре Ђаковића.

Први весели дечји гласови испунили су учионице и холове школе **15. фебруара 1957.** У школу се улазило у патикама, јер су деца долазила и са Вилиних вода блатњавим путељцима. У школи је у почетку била смештена ординација школског лекара. Радило се у три смене, јер је било преко 1000 ђака.

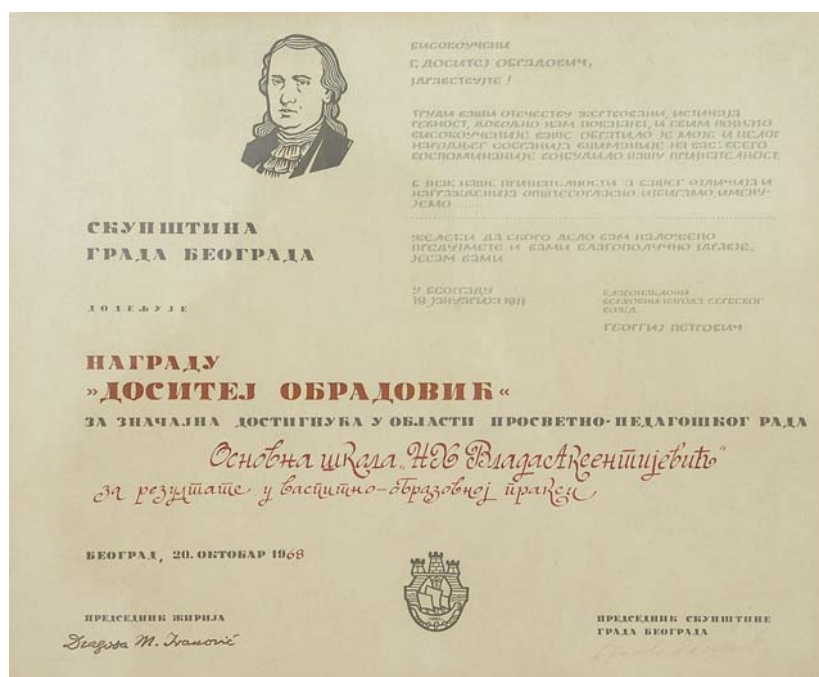

И данас деца долазе из многих приградских насеља (Овча, Борча, Котеж, Крњача Вишњица) тако да је једна од специфичности школе велики број ђака путника. Уместо ниских кућа које су некада окруживале школу, данас су то модерне стамбене зграде у централном градском језгру, Ботаничка башта «Јевремовац», зграда МУП-а Србије, Спортски центар «Пионир».

Генерације су долазиле и одлазиле. Сваки ученик и радник, од теткице до професора, утакали су у ову школу и део себе док је она мењала и изглед и садржаје рада.

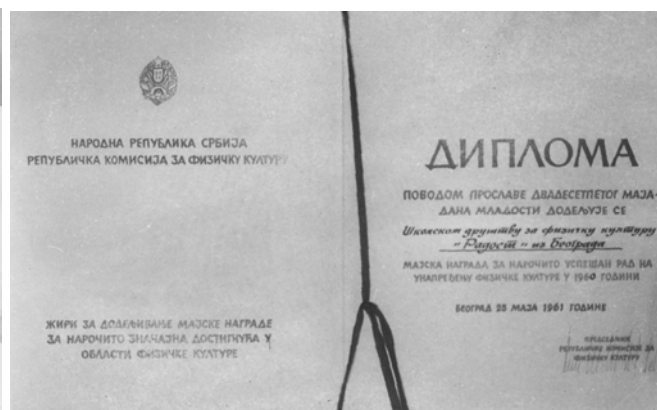
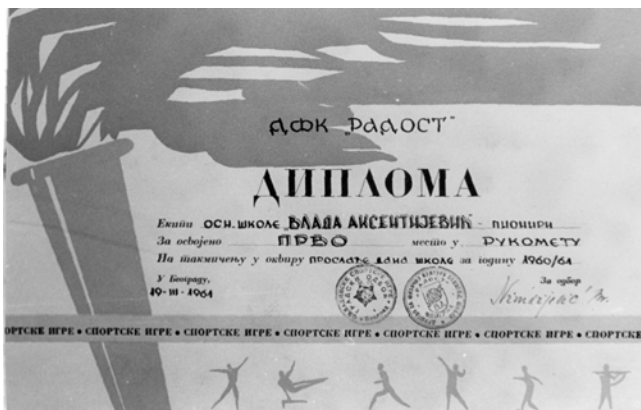
Први професор, Десанка Шкембаревић, примљена је на посао 01.09.1956. године, а до сада је кроз ову школу прошло 600 радника различитих квалификација, од категорије «писмен» до оних са титулом магистра. Квалификациона структура се стално побољшава, у почетку је то била у просеку средња, а сада је висока школска спрема.

За свој рад Школа је добила **Доситејеву награду 1968. године.**

Друштво за физичку културу «Радост» освојило је бројна признања од којих су најзначајнија Мајска награда СОФК-е 1961. године, освојено 3. место на справама у ритмичкој гимнастици у Београду 1965. године и 3. место на Државном првенству у Славонском Броду 1968. године.

Значајни су и појединачни успеси ученика на такмичењима из природних наука од општине до Републике и савезног такмичења.

Посебна сарадња неколико година је остваривана са Основном школом из Хрватске Дубице.

Школа се памти по томе што је у њој организован први продужени боравак у Београду.

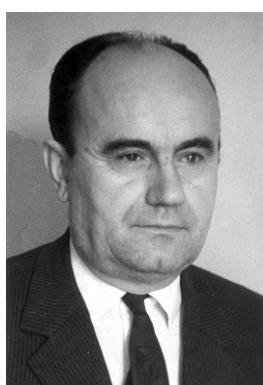

**УЗ ДУЖНО ПОШТОВАЊЕ СВИХ КОЈИ СУ РАДИЛИ У НАШОЈ ШКОЛИ,
СЕТИЋЕМО СЕ ОНИХ КОЈИ СУ ПОСЕБНО ОСТАВИЛИ СВОЈ ПЕЧАТ
ВАСПИТАВАЈУЋИ МНОГЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ**

ДИРЕКТОРИ ШКОЛЕ

(1957 – 2007)

Живота Марковић	1957 – 1961.
Љубица Батановић	1962 – 1972.
Трифун Дамјановић	1972 – 1976.
Милован Ђурић	1976 – 1983.
Милован Ђеранић	1983 – 1991.
Милош Пешаљевић	1991 – 2001.

ЖИВОТА МАРКОВИЋ

МИЛОВАН ЂЕРАНИЋ

МИЛОШ ПЕШАЉЕВИЋ

УЧИТЕЉИ

Зора Валовић	1957 – 1969.
Велика Јововић	1957 – 1960.
Бојана Булатовић	1957 – 1980.
Косара Зарубица	1957 – 1978.
Анка Матковић	1957- 1984.
Живојин Милојковић	1957 – 1963.
Славко Загорац	1957 – 1965.
Недељко Додер	1957 – 1964.
Радмила Николић	1957 – 1961.
Флорика Станисављевић	1958 – 1987.
Која Бубања	1958 – 1964.
Милена Ђорђевић	1958 – 1971.
Јакша Јововић	1959 – 1971.
Анкица Видојевић	1960 – 1985.
Надежда Илц	1960 – 1981.
Зорка Бранковић	1961 – 1988.
Драгослав Жижовић	1965 – 1982.
Милева Тешић	1970 – 1982.
Вера Миливојчев	1971 – 1979.
Милка Јанковић	1972 – 1993.
Виолета Томовска	1975 – 1980.

Катарина Живојиновић	1975 – 1988.
Катица Комарчевић	1976 – 1983.
Наталија Гојковић	1977 – 1990.
Миланка Нушић	1978 – 1996.
Мирослав Тодоровић	1978 – 1994.
Љубица Фиала	1979 – 1992.
Видосава Николић	1979 – 1998.
Милена Капетановић	1979 – 1986.
Слободанка Кљајић	1982 – 1990.
Десанка Јанковић	1984 – 1993.
Илија Илић	1984 – 1988.
Милица Тадић	1986 – 1993.
Јелена Остојић	1997 – 2002.

ПРЕДМЕТНИ НАСТАВНИЦИ

СРПСКИ ЈЕЗИК

Ратко Савић	1957 – 1960.
Вукосава Лескошек	1959 – 1982.
Марија Боснић	1960 – 1990.
Светлана Илић	1960 – 1987.
Никодије Трујић	1960 – 1964.
Радмила Ђорђевић	1979 – 1989.
Милица Вуловић	1989 – 1995.
Вања Тијанић	2002 - 2007.

МАТЕМАТИКА

Љиљана Ђорђевић	1957 – 1991.
Олга Михајловић	1960 – 1966.
Мирослав Стефановић	1966 – 1979.
Миланка Недељковић	1970 – 1984.
Гордана Шпањевић	1986 – 1990.
Борислав Ђукић	1991 – 1997.
Олга Мирковић	2002 - 2004.

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Јелена Ђорђевић	1961 - 1992.
Весна Бановић	1979 – 2004.
Весна Јовановић	1981 – 1993.
Светлана Митровић	1992 - 2001.

ИСТОРИЈА

Стамена Вилић	1957- 1966.
Иванка Гламочлија	1961 – 1982.

ЛИКОВНА КУЛТУРА

Бранка Агатоновић	1957 – 1978.
Чедомир Павловић	1959 – 1964.
Адријана Броз	1978 – 1981.
Слободанка Матковић	1982 – 2001.

МУЗИЧКА КУЛТУРА

Олга Душанић	1958 – 1976.
Зоран Караниколић	1961 – 1991.
Снежана Радојевић	1993 – 1995.

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

Бранислав Нимкијевић	1957 – 1962.
Невенка Миљковић	1959 – 1972.
Никола Крстић	1962 – 1982.
Мирјана Даниловић	1970 – 1991.
Милош Пешаљевић	1980 – 1991.
Момчило Спајић	1991 – 2004.

ГЕОГРАФИЈА

Косара Миљковић	1957 – 1987.
Катарина Варагић	1983 – 1988.
Мирко Анђелковић	1990 – 1997.
Стефановић Неранца	1967 – 1979.

ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

Димитрије Петровић	1964 – 1972.
Драгољуб Петровић	1965 – 1971.
Драгиша Максимовић	1971 – 1993.
Живадин Челић	1971 – 1995.
Асен Стојнев	1993 – 1997.
Горан Оцокољић	1997 – 2000.
Владимир Вукелић	2000 – 2002.
Стева Ташков	2002 - 2004.

БИОЛОГИЈА

Босиљка Лалатовић	1958 – 1971.
Душица Милић	1957 – 1977.
Емилија Вучевић	1977 – 1992.

РУСКИ ЈЕЗИК

Лариса Михајловић	1964 – 1979.
Оливера Станковић	1981 – 1994.
Мирјана Васиљевић	1990 – 1994.
Донка Сентов	1990 – 2003.

ДОМАЋИНСТВО

Живана Бачкуља 1978 – 2000.

ХЕМИЈА

Слободан Ђорђевић 1961 – 1995.

ФИЗИКА

Малиша Зарић 1961 – 1998.

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК

Ксенија Шћепановић 2002 – 2006.

ПСИХОЛОЗИ

Драган Балтић 1960 – 1964.

Биљана Јовичић 1982 – 1985.

Бистрица Комадина 1985 – 1997.

СЕКРЕТАРИ

Никола Јовановић 1957 – 1964.

Раде Дакић 1964 – 1969.

Вера Баук 1977 – 1987.

Душанка Кончар 1987 – 1994.

Светлана Јововић 1994 – 1997.

Вукица Лазић 1997 – 1998.

Љубица Савић 1998 – 1999.

Милена Бујас 1999 – 2003.

РАЧУНОВОДСТВО

Радинка Анастасијевић 1957 – 1978.

Даница Керавица 1971 – 1981.

Радмила Дубовац 1978 – 1994.

Вјера Максимовић 1981 – 1990.

Наталија Кнежевић 1991 – 2006.

ДОМАРИ

Петар Муждека 1960– 1975.

Милосав Јовичић 1974 – 1982.

Никола Каровић 1982 – 1999.

Васа Жарков 1983 – 1987.

ТЕХНИЧКО ОСОБЉЕ

Радојка Калањ	1957 – 1987.
Ева Билгић	1964 – 1981.
Мирослава Дунић	1958 – 1988.
Златија Марковић	1964 – 1991.
Марија Кованџић	1975 – 1995.
Ружица Трнинић	1961 – 1991.
Мирка Костић	1979 – 2000.
Зорка Никић	1960 – 1982.
Јелена Цицмил	1973 – 1990.
Стевана Пљаскић	1971 – 2003.
Драгијана Манојловић	1979 – 1998.
Зорица Вучићевић	1982 – 2000.
Дара Крстић	1987 – 1999.
Мирка Јовановић	1973 – 1995.
Дринка Пешић	1970 – 2004.
Јерковић Василија	1963 – 1980.
Живана Лазић	1989 – 1996.
Марија Мацакања	1999 – 2005.

Чланови колектива на прославама Дана школе

Похађала сам основну школу „Влада Аксентијевић“. То је једна скромна, онако радничка установа за образовање малишана, али ја сам имала невероватно добру срећу да је моја учитељица Надежда Илц била велики познавалац српског. Она ми је удахнула љубав према матерњем језику. А после тога професорка српског Марија Боснић, иначе Мостарка, која је нас ђаке „малтретирала“ да читамо Андрића, усадила ми је пелцер љубави према литератури. Била сам веома немирна као ђак, скоро сваког дана сам записивана у „дисциплинску свеску“.

14. април 2004.

Наташа Радојчић, писац романа „Повратак ратника“ који је у Америци проглашен за најбољи роман у 2003 – ој години.

„Дечи целог света“

О песми за филм коју пева женски хор наше школе

Нашој срећи није било краја када нам је саопштено да ће хор наше школе учествовати на снимању музике за један дечији филм.

Мало узбуђени ушли су у музички кабинет. Он није био празан. Били су ту младићи и девојке са својим инструментима. Нежни звуци виолине и дубоки тонови виолончела. Где пре да гледам? Шта пре да слушам? Око мене благи звуци. Као да седим испод велике лиснате воћке у пролећном сумраку. Можда ова музика дочарава враћање пастира у село. Не, она личи на пролећне измаглице кроз које назирем пурпурно руменило јутарњег сунца. Пренула сам се. Та ме музика подсећа на мирно језеро, по коме плове лабуду. Гледам врбе које су се савиле над њим. Али, лудост сећати се тога. Ја сам у музичком кабинету, а не у природи. Музика, истина, може да дочара све. Она има огромну моћ над људским осећањима.

Најпре музика, а затим громогласно одјекнуше наши гласови. Певали смо полетно онако како може само онај који воли и осећа. Певали смо деци које је човечанство примило отвореног срца. Сви се гласови сливају у једну снажну мелодију коју треба да чују као поруку сва деца света.

Поносни што ће се чути, не само наши гласови, већ и име наше школе – певамо све лепше, складније. Свако је прожет жељом да успех буде што бољи. Свако је поносан што ће име наше школе бити исписано на биоскопском платну када се овај филм буде давао.

Костић Јелисавета VII1

Објављено у школском листу „ 27.март “ 1964. године.

**РАДНА ОРГАНИЗАЦИЈА И ЋАЧКИ
КОЛЕКТИВ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ
„Н. Х. ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ”
БЕОГРАД**

**ПОЗИВА ВАС
НА СВЕЧАНУ ПРОСЛАВУ
ПОВОДОМ
20 – ГОДИШЊИЦЕ РАДА**

*КОЈА ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ 26. III 1977.
ГОДИНЕ У ПРОСТОРИМА ШКОЛЕ
УЛ. ЋУРЕ ЋАКОВИЋА БР. 70 СА
ПОЧЕТКОМ У 18 ЧАСОВА*

**ПРОГРАМ ПРОСЛАВЕ:
СВЕЧАНА ПРИРЕДБА, РАЗГЛЕДАЊЕ
ИЗЛОЖБЕ ЋАЧКИХ РАДОВА,
ВЕЧЕРА И ДРУГАРСКО ВЕЧЕ**

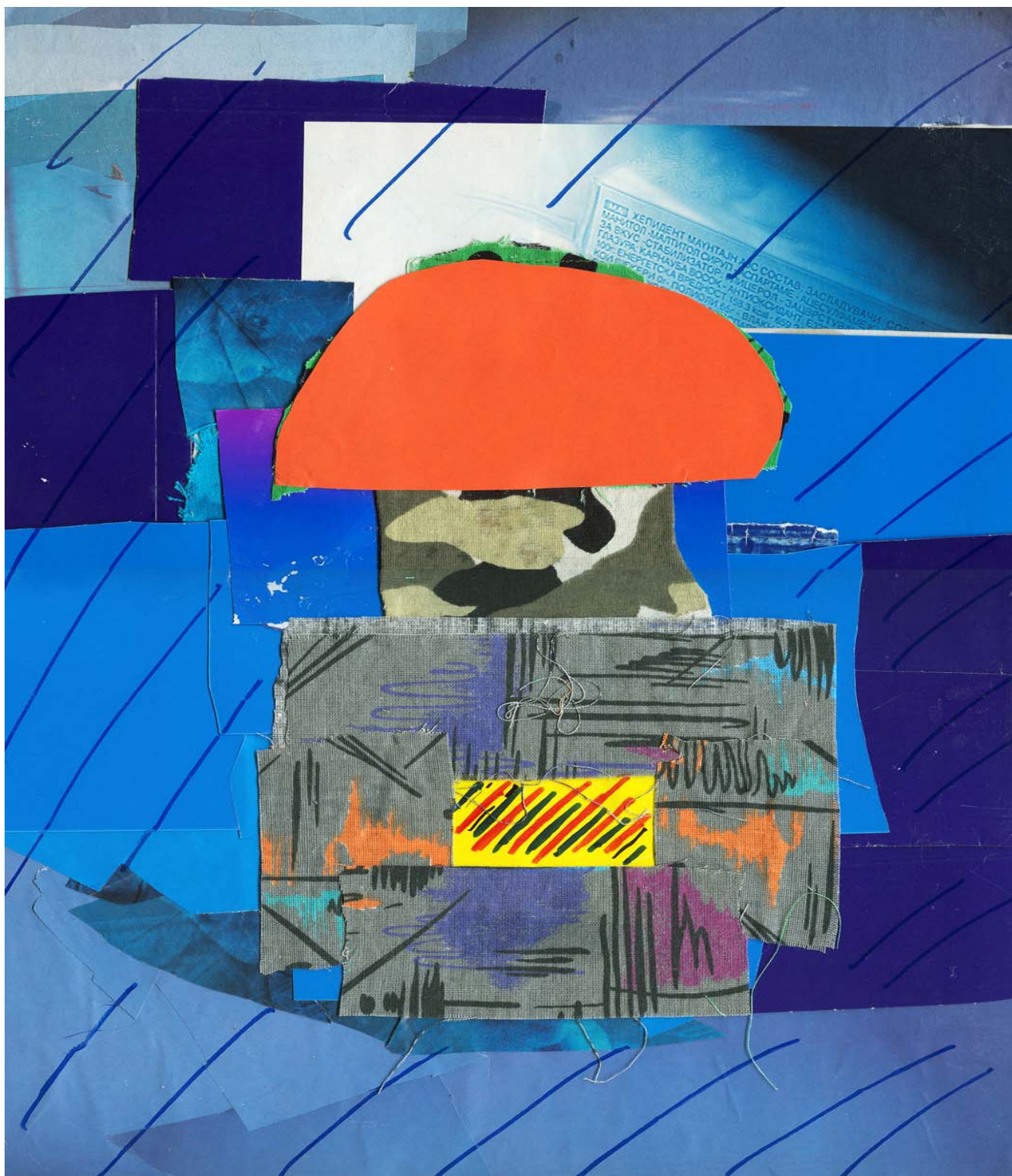
ПРОГРАМ

1. ХИМНА
2. Поздравна реч директора школе
3. Првонаграђени ћачки литерарни састав посвећен лику хероја Владе Аксентијевића
4. О. Данон: „УЗ МАРШАЛА ТИТА” пева хор
5. В. Назор: ТИТОВ „НАПРИЈЕД !” рецитује Ученица VII разреда
6. З. Караниколић: „Звезда наша партизанска” пева хор
7. Ј. Хрваћанин: „Тек много руку може” стихове рецитују и певају ученици III разреда
8. Ритмичка игра - изводе ученици млађих разреда
9. С. Трајковић: сценски приказ из дечијег живота изводе ученици I разреда
10. Из „Плавог чуперка” уз музичку пратњу рецитују ученице VIII разреда
11. Ј. Пачу: Бранково коло пева хор
12. Награђена песма о лику и делу Н. Х. Владе Аксентијевића

Прослава Дана школе 1997.

ШКОЛА ДАНАС

**Лампа, колаж
Марија Будић V2**

Основна школа „Влада Аксентијевић”

Како се град развијао, ницале су у близини и друге школе. Нажалост, због дугогодишње кризе у земљи, падао је и наталитет, па школа данас има 512 ученика распоређених у 23 одељења: 12 у нижим разредима и 11 у вишим, као и 5 група боравка. Из породица које живе у окружењу, бар су по две генерације похађале ову школу. Настава се одвија у две смене. Површина зграде износи 3667м², а дворишта 3489м². Градски секретаријат за образовање издвојио је значајна средства за санацију и адаптацију објекта, те су од 2005. године обновљене водоводне, канализационе и електро-инсталације тако да су учионице заблистале под новим осветљењем. Урађена је хидроизолација темеља, промењени су санитарни чворови као и комплетна фасадна столарија. Добијена је нова библиотека са мултимедијалном учионицом као и адекватнији кабинет за информатику. Набављене су нове клупе, столице, ормани и катедре, као и намештај за зборницу и библиотеку, све у различитим пастелним тоновима. И стандардне беле плочице у ВЦ-има замењене су новим, разнобојним, тако да је општи визуелни утисак изузетно пријатан. Креативни наставници су са својим ученицима и њиховим родитељима осликали и зидове учионица, уредили свој простор за рад и тако ентеријер школе учинили изузетно топлим. Двориште је асфалтирано целом површином, исцртани су терени за рукомет и кошарку и једино преостаје реконструкција сале за физичко и набавка нових физкултурних справа и реквизита за наставу.

Опремљеност школе

Школа има 10 учионица, 8 кабинета, 2 радионице за техничко образовање и физкултурну салу. Школа има регистровану школску библиотеку са фондом од 9690 књига после извршене ревизије. Библиотечко пословање води се електронски. Школа је делимично опремљена наставним средствима и процена опремљености у односу на Норматив износи око 30 %. У употреби су 3 ТВ пријемника, 2 видео плејера, 6 ЦД плејера, скенер, 15 рачунара, 6 штампача (3 ласерска, 2 инк-џет и 1 матични), 3 клавира, 2 хармонике, 4 микроскопа, 2 графоскопа, 1 кинопројектор, 1 пројектор за компјутер, 1 фото-копир апарат, звучне читанке, велики број касета, зидних слика, карата, биолошки практикум, дијафилмови, слајдови и разгласна станица. Набављени су ЦД-ови за музичко васпитање за све разреде и доста софтвера за географију, биологију, ликовну културу, математику, Буквар на ЦД-у. У информатичком центру се постепено замењују застарели типови актуелнијим конфигурацијама, а један рачунар је опремљен графичким и мултимедијалним програмима са звучницима и видео-бимом. Уведене су још три телефонске линије од којих је једна предвиђена за интернет који је на располагању наставницима као и ђацима за истраживање.

Од марта 2001. године, за скоро све учионице, набављене су нове зелене и беле табле, или су репариране и допуњене старе. За све учионице нижих разреда набављене су комбиноване, такозване учитељске (трокрилне, магнетне).

Стручни профил школе

Вредности Школе су стручни наставни кадар, млад колектив и позитивна енергија која у њему влада. Наставници испољавају инвентивност и спремност за даље усавршавање. Од наставника је 90% прошло семинар за активно учење, петоро – Учионицу добре воље, шесторо Буквар дејчјих права и Грађанско васпитање, за Village пројект обучена су два наставника, а за Пројекат грађанин – један. Двадесеторо је прошло обуку за коришћење мултимедијалне технологије у настави. Професионално се усавршавају и све више примењују не само савремене методе рада, него и савремена наставна средства: рачунар и видео-бим. Са великим ентузијазмом се укључују и у оплемењавање радног простора и сами, или са ученицима и ђачким родитељима, крече учионице, фарбају клупе, шију завесе... **Људи су, дакле, наш највећи потенцијал.**

У школи је запослено 17 наставника у разредној настави, 7 са вишом стручном спремом (8 је уписало факултет у току 2004/2005. школске године) и 10 са високом школском спремом. У предметној настави има 23 наставника (20 са високом и 5 са вишом стручном спремом). Од овог броја 21 наставник је у редовној настави, а два реализују изборне предмете-информатику и верску наставу. Са непуним фондом часова раде 2 наставника, од којих оба (за физичко васпитање и хемију) раде у две школе. Школа има три стручна сарадника: педагога, психолога и библиотекара.

Сви чланови Наставничког већа су похађали семинар «МИ У РЕФОРМИ», 20 наставника је о трошку школе похађало курс «Мастеркласа» за коришћење рачунара у настави, семинар АКТИВНОГ УЧЕЊА су прошли скоро сви наставници; РАЗВОЈНИ ТИМ ШКОЛЕ је прошао кроз обуку за школско развојно планирање. 20 наставника, стручни сарадници и директорка су прошли едукацију за коришћење мултимедијалне технологије у настави.

На семинару „Ми у реформи” 2002.

Значајни пројекти и акције школе

ОШ «Влада Аксентијевић» је била међу првих 40 школа у Србији које су оформиле развојни тим и, после обуке сачиниле развојни план. Њиме је дефинисано да тежимо школи у којој ће се радити савременим наставним методама и облицима рада уз поштовање индивидуалности ученика и њихових развојних специфичности, школи која ће бити опремљена модерном технологијом, у којој се деца радо окупљају, а наставници раде са ентузијазмом.

Школа је и данас отворена према новинама и усмерена на развој и унапређење образовног поступка:

1. **ЕКСПЕРИМЕНТАЛНО УЧЕЊЕ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА ОД 1. РАЗРЕДА** уведено је 1998. године.
2. **ИЗБОРНА НАСТАВА ИНФОРМАТИКЕ, у 7. и 8. разреду** као прва на општини, уведена је 2001. године.
3. Од 2001. у школи постоји **ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ**, пре него што је био законом предвиђен.
4. Међу првих 100 школа у Србији смо увели **ПРОЈЕКАТ ГРАЂАНИН за 6. разред**.
5. По препоруци Министарства просвете спровели смо и **VILLAGE ПРОЈЕКАТ** 2001. године који развија вештине и знања која су важна за стварање и живот у друштву заснован на принципима демократије.
6. Међу првих 40 школа прошли смо процес **РАЗВОЈНОГ ПЛАНИРАЊА** (од 2002-2003). У тренутку када је донесен нови Закон о основама образовања, који обавезује сваку школу да до 2006. сачини свој развојни план, наша школа га је већ имала и до овог рока га већ реализовала.
7. Школа је укључена у **ТАЛАС А** припреме за реформу и прављење Школског програма за први разред.
8. Из развојног плана је произашао **ПРОЈЕКАТ МУЛТИМЕДИЈАЛНЕ УЧИОНИЦЕ** којим је школа конкурисала за донацију Светске банке и успела да добије потребна средства којим је набављена опрема. Циљ овог пројекта је повећање квалитета наставе, подизање нивоа знања и мотивације ученика повећањем очиглености наставе. Одржано је више часова географије, биологије, ликовне, музичке културе.
9. На иницијативу Савета родитеља добијено је од Министарства одобрење да се уместо руског уведе **НЕМАЧКИ КАО ПРВИ СТРАНИ ЈЕЗИК**.
10. Једна смо од три школе у Београду које су укључене у **пилот- пројекат «СТВАРНОСТ И НАШЕ МЕСТО У ЊОЈ»** који координира Центар за права детета уз подршку Норвешке фондације «Спасимо децу».

У ШКОЛИ СЕ КРОЗ РАД ЂАЧКОГ ПАРЛАМЕНТА, ПРОЈЕКАТ «СТВАРНОСТ И НАШЕ МЕСТО У ЊОЈ», «VILLAGE ПРОЈЕКТ» И «ПРОЈЕКАТ ГРАЂАНИН», ПРОМОВИШУ УЧЕНИЧКА ПРАВА, ОДГОВОРНОСТИ И САМОПОШТОВАЊЕ.

11. Сва акта су на време усаглашавана са изменама законске регулативе, донесени су прописани правилници, а за процедуру доношења неких од њих, **ПРАВИЛНИКА О БЕЗБЕДНОСТИ И ПРАВИЛНИКА О ПОНАШАЊУ**, послужили смо као узор школама у граду.
12. Уведена је **СВЕЧАНОСТ** (ОД 2001) на крају школске године **ЗА УЧЕНИКЕ КОЈИ СУ ПОСТИГЛИ ИЗУЗЕТНЕ РЕЗУЛТАТЕ** и том приликом им се уручују признања и наградне књиге.
13. Уведена је **СТИМУЛАЦИЈА ЗА НАСТАВНИКЕ** који би постигли посебне резултате, било на ђачким, такмичењима, било на манифестацијама и прославама, и то је функционисало док је начин финансирања и располагања материјалним средствима то дозвољавао.
14. Инсталиран је **РАЧУНАР У ЗБОРНИЦИ** да би наставници могли на њему да се припремају за часове.
15. **ПРВА СМО ШКОЛА У ОПШТИНИ ПАЛИЛУЛА КОЈА СЕ ПОВЕЗАЛА НА ИНТЕРНЕТ.**
16. За масовна учешћа у **ХУМАНИТАРНИМ АКЦИЈАМА** и дугогодишњу сарадњу са Црвеним крстом, школа је добила ЗЛАТНУ ЗНАЧКУ (ученички ПАРЛАМЕНТ је 2003. организовао хуманитарну акцију за сакупљање добровољног прилога за жртве «цунамија»).

Све ове иновације иницирала је и подржала садашња директорка.

Развојни план

МИСИЈА ШКОЛЕ

Школа припрема здраве нараштаје за живот у савременом, професионално специјализованом свету. Труди се да интегрише нова научна и културна достигнућа у школску праксу радећи на задацима који траже креативност и мотивишу. Кроз активно и интерактивно учење подржава индивидуално напредовање узимајући у обзир интересовања ученика, њихове способности и ранија знања и искуства. Усађује и негује у новим генерацијама опште хумане вредности и преноси на њих културну матрицу заједнице, обогаћивану новим позитивним вредностима, кроз отворен однос наставника, ученика и родитеља.

ВИЗИЈА ШКОЛЕ

Тежимо школи у којој ће се радити савременим наставним методама и облицима рада уз поштовање индивидуалности ученика и њихових развојих специфичности, школи која ће бити опремљена модерном технологијом, у којој се деца радо окупљају, а наставници раде са ентузијазмом.

ПОТРЕБЕ И ПРИОРИТЕТИ РАЗВОЈА

Приоритети развоја су:

1. Осавремењивање метода и облика рада у настави;
2. Побољшање опремљености аудио-визуелним и информатичким наставним средствима.
3. Побољшање опремљености школског простора;

Потребе наше школе су и рад у једној смени и развијање ваннаставних активности, али за њихово остварење сада нема потребних ресурса.

ОПШТИ ЦИЉЕВИ

- I Осавремењивање наставних метода и облика рада**
- II Увођење мултимедијалне технологије у процес наставе**

Шта мењамо?

Прилагођавамо наставу захтевима савременог живота како у погледу актуелних сазнања о когнитивном развоју деце, тако и у погледу технолошких достигнућа.

Очекивани исход те промене:

Оспособљеност деце за живот у савременом свету и њихова већа мотивисаност за стицање нових знања.

Ко има користи?

Ученици, наставници и друштво.

III Побољшање опремљености школског простора

Шта мењамо?

Изглед и функционалност школског простора, како ентеријера тако и дворишта.

Очекивани исход те промене:

Деца се радо окупљају у школи, а настава је боље организована

Ко има користи?

Ученици, родитељи, наставници и локална заједница.

СПЕЦИФИЧНИ ЦИЉЕВИ

I i II Општи циљ: Осавремењивање метода и облика рада + увођење мултимедијалне технологије у наставу

Специфични циљеви:

- ❖ Прилагодити наставу специфичностима и развојним потребама деце.
- ❖ Увести савремене методе и облике рада .
- ❖ Увести нову мултимедијалну технологију у наставу од првог до осмог разреда.
- ❖ Оспособити наставнике за примену савремених:
 - a) метода и облика рада,
 - b) технологија.
- ❖ Укључити родитеље у рад школе.

III Општи циљ: Побољшање опремљености школског простора

Специфични циљеви:

- ❖ Организација простора који ће омогућити радионичарски рад и одвијање разноврсних активности .
- ❖ Оснивање читаонице.
- ❖ Опремљеност спортских терена.
- ❖ Естетско уређење ентеријера
- ❖ Осветљење а) дворишта и
б) учионица.
- ❖ Обезбеђење простора и ученика.
- ❖ Сређивање школског парка са пољском учионицом.

ВИЗИЈА ШКОЛЕ

Идеална школа дефинитивно не постоји. Али се, свакако, не треба играти са судбином генерација које су изложене експериментима разних министара просвете. Треба направити систем у коме ће деца бити мотивисана да што више уче, а професори награђени за своје врло тешко занимање. Гласам за реформу школе, али прилагођену нашим потребама и земљи у којој живимо.

Желим школу која ће бити утакмица знања, промишљања, откривања и истраживања, и у којој ће сви – и наставници и деца – бити победници.

Стефан Кондић VII2

САРАДЊА СА ДРУГИМ ШКОЛАМА И ИНСТИТУЦИЈАМА

Све више постајемо огледна школа судећи према броју студената који код нас хоспитују са Учитељског, Филозофског факултета (одсек педагогија) и ДИФ-а. И ово је показатељ квалитета рада у нашој школи.

Са Црвеним крстом сарађујемо и учешћем на бројним литерарним конкурсима на којима наши ученици освајају награде.

Школа је била и домаћин деце из Кијева и Финске у оквиру манифестације Радост Европе.... У време одржавања ове манифестације, Дечји културни центар (са којим иначе редовно сарађујемо) организовао је инфо-базар. Штанд је био опремљен паноом и видео записом о нашој школи.

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Оријентација ка новим вредностима и унапређењу одредила је да наша школа буде одабрана за домаћина швајцарској министарки иностраних послова, госпођи Мишлин Калми Реј приликом њене посете Београду, као и делегацији Пакта за стабилност југоисточне Европе и да буде **репрезент опредељења образовне политике наше земље**.

Том приликом су наши ученици представили свој пројекат « Грађанин ».

У децембру 2004. посетили су нас гости из Хрватске, Црне Горе и Норвешке (учесници Пакта за стабилност југоисточне Европе).

УСПЕСИ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА

Од оснивања школе до данас прошло је доста генерација, а многи ученици су постали познати лекари, правници, инжењери, уметници, новинари попут Мирјане Бобић Мојсиловић, Зорице Томић (социолога), Иване Димић (драматурга), Оливера Пастора и Љубице Секулић (виолиниста), Мадам Пиано (музичке уметнице), Нине Чолановић (балерине), Милице Секулић (пијанисте)...У школи се неуморно радило и ради. Наставници су деценијама постигали најбоље резултате у општини, граду, Републици. Тешко би било побројати све награде, па ћемо издвојити само највеће.

На такмичењима из **математике** годинама наши ученици освајају прва места на општинским, градским, републичким и савезним такмичењима. 1996. највише награда је освојио Владимир Шарић (и то не само из математике, већ и физике, српског, енглеског језика). Последњих година је то Марко Будиша, ученик Јованке Шаренгаће, (4 пута првак на градском такмичењу, 3 пута на републичком и савезном). Никола Томовић, ученик Љиљане Мајкић, (3 пута првак на градском, трећи на републичком и савезном такмичењу). Такмичење из математике **«Мислиша»**, које је републичког ранга, организује Актив наставника математике и осваја завидне резултате.

На републичком такмичењу из **информатике** 2005/06. Ђорђе Јовановић је освојио 1. место, а на европском такмичењу Join Multimedia 2003/04. четири ученика су освојила 3. место: Лука Матковић, Лука Личина, Иван Давидов и Никола Вуловић (наставник Олга Мирковић).

Литерарно, рецитаторско, лингвистичко и драмско стваралаштво годинама су неговали професори ове школе, уназад 20 година Светлана Јовановић и Милорад Кнежевић. Највише награда су освојили чланови лингвистичке секције на општинским и градским такмичењима, а чланови литерарне секције на републичким и савезним конкурсима. Поменућемо само неке: Јанаћ Бранислав, Милош Васић (највише награда), Анђелка Ђукић, Никола Вуловић, Јована Бараћ, Урош Николић, Иван Максимовић, Вукан Марковић ...Радови ових ученика су објављени у многим публикацијама.

Светлана Јовановић (која је учествовала и у изради збирке за квалификациони испит из српског језика, 2003) води пројекат « Стварност и наше место у њој», и чланови **секције «ЗаПРАВО ми»** ове године су издали **школски часопис «ШТИТ»** на квалитетном папиру, у 500 примерака захваљујући новчаној помоћи и залагању родитеља, господина Младена Марића.

Часопис се бави **Конвенцијом о дечјим правима** и презентација овог часописа је приказана на неколико Телевизија и објављена у средствима јавног информисања. Заједно са Милорадом Кнежевићем и Јованом Мрђеновачким реализовала је и свечаности у школи, приредбе поводом Светог Саве и Дана школе и те прославе се издижу изнад просека по садржају, оригиналности концепције и препознатљива су одлика Школе.

Песничку реч као и драмски израз, Милорад Кнежевић негује годинама и неки његови ученици већ имају објављене збирке песама и прича (Милосав Гудовић, Марија Клепац...) И сам песник, учесник је многих песничких фестивала, аутор две књиге песама »Речи су као птице« и »Небо у рукаву«, добитник 3. награде за поезију »Записови лирски кругови«, 2006.

Прослава Светог Саве 2007.

Прослава Светог Саве 2007.

Прослава Светог Саве 2007.

За развијање љубави према књижи брине и библиотекар школе Биљана Љубисављевић која води **библиотечку секцију**, организује посете Сајму књига, књижевне сусрете са многим писцима.

Културна делатност школе не може се замислити без учешћа Јована Мрђеновачког, чији ученици освајају награде на **ликовним** конкурсима Дечја карикатура » Мали Пјер». Рецезент је уџбеника за ликовну културу за 1, 2. и 3. разред у издању Завода за уџбенике. Пружа стручну помоћ студентима који хоспитују на његовим часовима, црта, слика, објављује приказе о делима ликовне уметности, аутор је 6 самосталних изложби, и много ђачких .

Хор школе који води Драгана Вучићевић, сваке године учествује на свим школским свечаностима, а на општинским и градским такмичењима соло певачи освајају награде. Поменућемо: Веру Перуничих, Вању Мијаиловића, Јовану Зеца, Ану и Сању Лучић.

Школске витрине су пуне пехара који су наши ученици деценијама освајали као најбољи **спортисти**. На такмичењима у фудбалу, одбојци, кошарци, атлетици, наши ученици освајају прва три места у екипном и појединачном пласману. Наставник Зорица Јовановић (и сама победник на кросу за ветеране), на 2. међународном конгресу и 1. српском конгресу педагога 2004. презентовала је рад на тему »Активна школа и иновативни облици физичког васпитања».

Историја је годинама омиљени предмет многих ученика захваљујући добрим предавањима Вере Вуксан. На бројним општинским и градским такмичењима освајамо награде. **Географију** предаје Биљана Јовановић чији ученици такође постижу завидне резултате на бројним такмичењима, а уназад 5 година и на републичким: Тијана Марковић, Марко Будиша, Јована Јанићијевић, Јелена Делић, Данило Марковић. И **биологија** је предмет који се воли. Ученици Слађане Ракић освајају бројне награде на општинским и градским такмичењима. 2005/06. Александра Антић је освојила 2. место на републичком такмичењу. На олимпијади знања из **енглеског језика** Милица Митић је 1996/97. освојила 1. место, а 2004/05. Лука Матковић је на републичком освојио пето.

У школи ради и **Ђачка задруга** захваљујући великом ангажовању Драгице Мартић и ђачког родитеља Јасмине Кузмановић које организују продајне изложбе за Нову годину и Осми март, и сав приход улажу у проширивање радионица и набавку нових материјала за рад.

Добре основе за све успехе ученика, поред ангажовања предметних наставника и самих ученика, дале су и **учитељице** које су многим усадиле љубав према учењу, развиле радне навике, а на бројним литерарним и ликовним конкурсима, ученици Драгане Ђукић освајају награде.

Звездана Никитовић, психолог, ради на превенцији поремећаја у социјалном и емоционалном развоју ученика и у саветодавном раду са њиховим родитељима.

Вера Никитовић, **педагог** већ 30 година, даје драгоцену помоћ ученицима и наставницима својим стручним саветима и предавањима уз пријатељски однос, топлу реч и разумевање за све проблеме на које се у раду може наићи.

Оно што нашу школу чини посебном, и издваја је од других су добри односи међу запосленима, посвећеност послу, спремност на сарадњу и разумевање, неговање културног понашања и моралних квалитета. Окружени младошћу и позитивном енергијом, наставни кадар се труди да створи модерну школу која ће изнедрити добре људе и стручњаке.

МОЈА ШКОЛА

Школа дуго времена није мењала свој изглед. Иако редовно кречење и поправљање нису дозвољавали да зграда изгледа оронуло, тек сада, када јој је изглед драстично промењен, види се колико јој је то недостајало свих ових година. Нове клупе, прозори, купатила, уз мноштво савремених детаља и учила, чине новим генерацијама боравак у њој пријатнијим и лакшим.

Наша школа је мала, и то јој даје посебну драж, осећај извесне присности, где се деца из свих разреда међусобно знају и лепо друже. Наставници предано организују

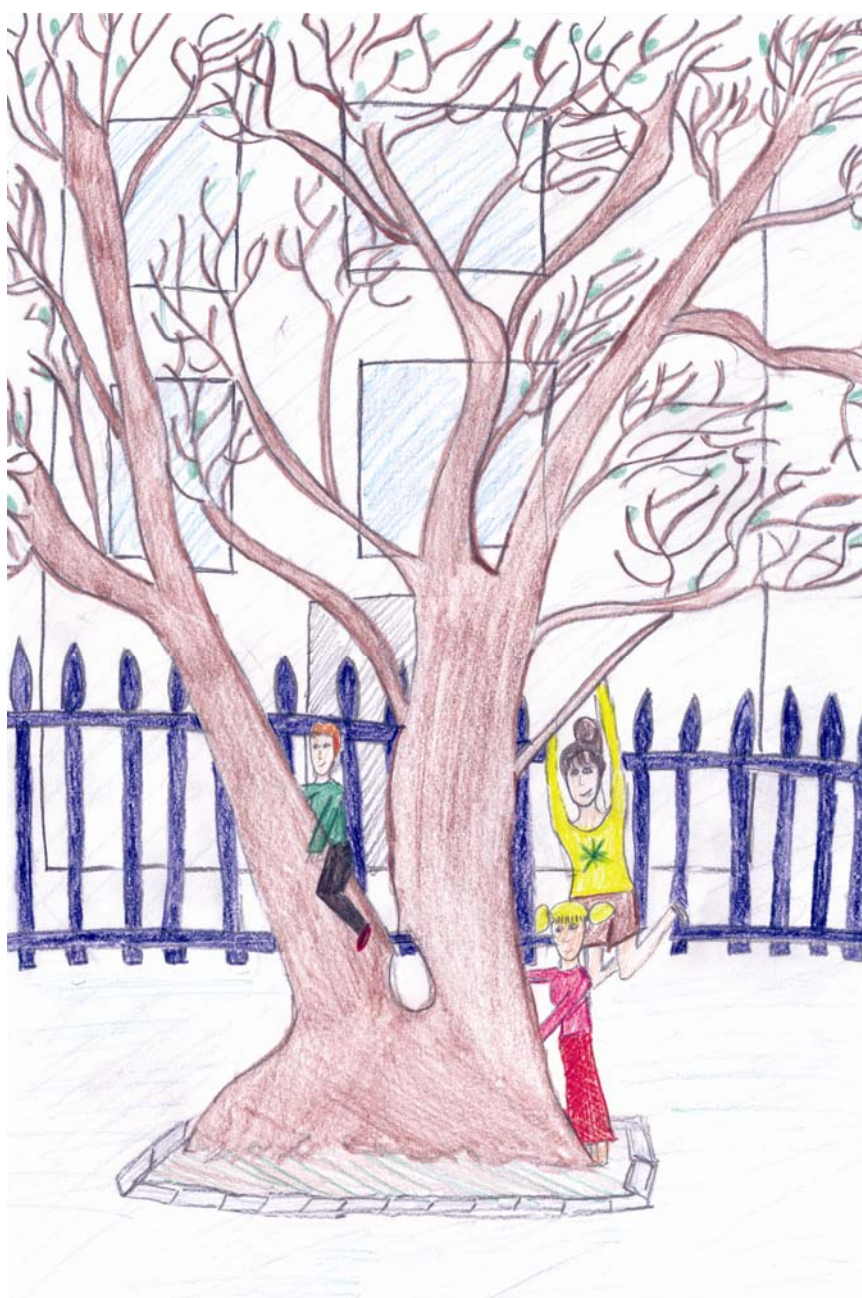
ваннаставне активности, и с пуно пажње и љубави помажу ђацима да савладају школско градиво, лепше и лакше одрасту и припреме се за неке више школе.

Школско двориште је, такође, сређено, лепо уређено и чисто, и довољно пространо да се настава физичког васпитања може безбедно одржати. Стара липа, која је ту одувек, у пролеће дивно мирише, а корење које је до летос извиривало из бетона, коначно је покривено равном бетонском стазом.

Хол школе је простран и светао. Украшен је зеленилом које су ученици донели, и великим црним клавиром, који је незаобилазни учесник свих школских свечаности. То су прилике када таленти ученика наше школе долазе до изражаја. Из хола се иде у школске ходнике, који су за време одмора пуни дечије граје и вриске, у фискултурну салу и у зборницу, свето место сваке школе.

Због свега овога ја своју школу не бих мењала ни за једну другу, и из ње ћу понети најлепше успомене на своје детињство и одрастање.

Катарина Томић VII₂

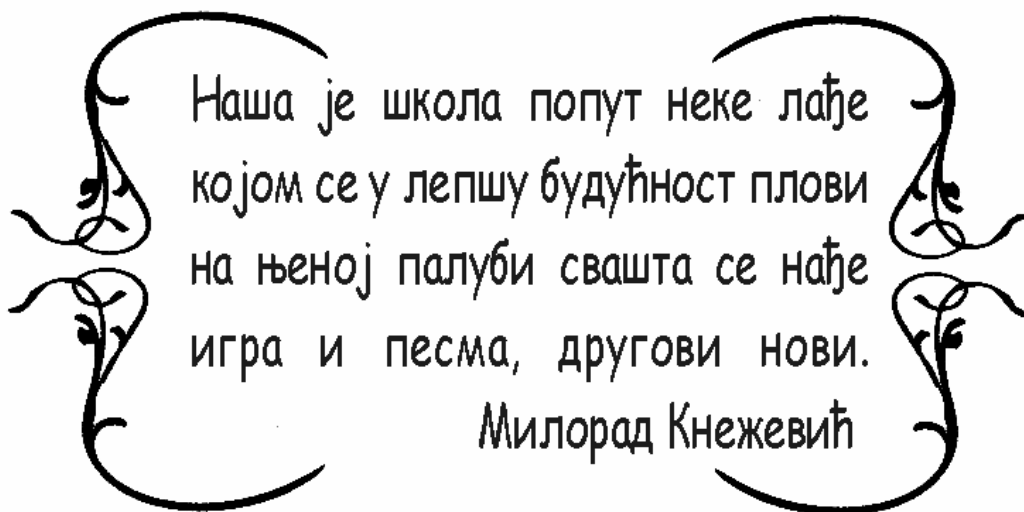

Наша липа,
Снежана Пауновић VI₂

ми у њој

**Гнездо, колаж,
Ана Дашић V2**

ДИРЕКТОР ШКОЛЕ

мр Слободанка Матковић

Образовање:

Дипломирала на ФАКУЛТЕТУ ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ, Одсеку сликарства, у класи професора Младена Србиновића, јуна 1977, и на истом одсеку уписала постдипломске студије и магистрирала јуна 1981. године.

Упоредо студирала на ФИЛОЛОШКОМ ФАКУЛТЕТУ, на Групи за општу књижевност са теоријом књижевности, где је дипломирала јануара 1981. године.

Завршила Пету београдску гимназију као ђак генерације, 1971. године.

Семинари:

од 2000-2006:

1. Мисија, циљеви и методе синдикалног деловања, Синдикат »Независност« Зрењанин, 30. марта – 1. априла 2000;
2. Конференција »Образовна реформа: циљеви и стратегије«, 2 - 4. јун 2001;
3. Конференција »Први кораци и предстојећи изазови«, 5 - 7. септембар 2002;
4. »Ми у реформи« јуна, 2002;
5. Како постати добар менаџер, ФОН 21-22. март 2002;
6. Менаџмент у образовању, Фон, 22-24. април. 2002;
7. Информационе технологије
8. Активно учење И и ИИ
9. Photo shop, Corell draw, Masterclass, август 2002.
10. Мултимедијалне технологије у образовању, август, септембар 2004.
11. »Школско развојно планирање«, децембар 2002 – март 2003;
12. Вођење дневника и описно оцењивање у 1. разреду
13. Подршка школама у примени и развоју школског програма
14. Програм превенције преступничког понашања ученика у школској средини

Радно искуство:

1978. Члан УЛУСа од јануара, а од јула 1978. до септембра 1982. била у статусу слободног уметника. У то време излаже, објављује цртеже у "Књижевним новинама", путописне текстове у листу "Рад", хонорарно ради на телевизији као секретарица режије за шта претходно пролази кроз обуку..

1982. године запослила се као професор ликовне културе, тада - ликовног васпитања, у ОШ "Влада Аксентијевић".

1984. Стручни испит положила са највишим оценама.

1988. Априла, одржала циклус предавања професорима средњих школа о начинима решавања простора у сликарству.

1989. у јесен, изабрана за ПРЕДСЕДНИКА САВЕЗА ДРУШТАВА ЛИКОВНИХ ПЕДАГОГА СРБИЈЕ. За време кратког мандата, децембра, одржан је у Београду и последњи Конгрес ликовних педагога Југославије, у чијој организацији је учествовала.

1990, јануара, на зимском семинару за ликовне педагоге Србије одржала предавање о текстури као ликовном елементу.

1982-1990 – Ученици ОШ »Влада Аксентијевић« редовно учествују на »Дечијем ликовном пролећу« у Народном музеју где освајају награде, у Педагошком музеју где су заступљени у великом броју, на такмичењу у сликању у Љубљани и на Ади Циганлији где такође освајају награде.

1992. После породичног одсуства, због здравствених и породичних разлога, прелази на радно место библиотекара у истој школи. 1997/98. године преузима рад са драмском секцијом Школе и са представом Шекспировог "Сна летње ноћи" осваја прво место на општинском такмичењу, а на градском - награду за глуму. Током неколико година седмим или осмим разредима у оквиру наставе српског језика држала по четири до пет часова о филму и филмском језику на основу искуства стеченог у раду на телевизији и обуке на једном од семинара организованих за наставнике српског језика.

1997. На челу штрајкачког одбора у својој школи за време протеста просветних радника.

2000. у марту, изабрана за председника школског синдиката "Независност", после чега постаје члан Главног одбора, а у јуну 2000. и члан Председништва Гранског синдиката просветних радника Србије "Независност".

2001, 16. марта, постављена је за вршиоца дужности директора ОШ »Влада Аксентијевић«.

2002., 25. септембра постављена је за директора школе.

Остале активности:

Као сликар, самостално ИЗЛАЖЕ: у Галерији ФЛУ - јуна 1981, Галерији КНУ - децембра 1982, и Галерији Атељеа 212 - фебруара 1987. (са бившим ђаком, Николом Матковићем).

Од важнијих групних изложби на којима сам учествовала су: Цртеж и мала пластика - 1978, XX октобарски салон - 1979. (откуп Републичке заједнице за културу), Графика Факултета ликовних уметности - 40 година ФЛУ: Цвијета Зузорић - 1978, Пуљски ликовни успони - 1978, Херцеговски зимски салон '79, Ликовни педагози Палилуле - 1983. (прва награда) и 1984. и 1985.

Изложбу цртежа "Београд '83" у Галерији НУБС-а приредила и за њу написала текст за каталог, као и текстове за каталоге изложби још неких својих колега.

Страни језици: Служи се енглеским језиком

Знање компјутера: У раду користи рачунар, word, internet, завршила курс за photo shop, corell draw i power point.

МОЈА ДИРЕКТОРКА

Директорка шешир носи,
И тиме се поноси.

Ципелице сјајне има,
Ништа јој због њих не штима.

Бундица јој сјајна блиста
Као њена душа чиста.

На рамену ташна виси
И унутра разни списи.

Тако сјајна и весела
Хита она према школи.

Унутра су многи ђаци,
Њени слатки медањаци.

Александра Ђурић IV1

ПЕДАГОГ ШКОЛЕ

Вера Никитовић

Образовање:

Дипломирала на ФИЛОЗОФСКОМ ФАКУЛТЕТУ, Група за школске педагоге 1978. године у Београду.

Практично искуство:

Од 1978. године ради на месту школског педагога. У свом раду обухватила је следећа програмска подручја: планирање и програмирање рада, аналитичко истраживачки рад, инструктивно-педагошки рад, саветодавни рад са ученицима који показују тешкоће у учењу и понашању, саветодавни рад са родитељима и наставницима, рад у стручним телима, менторски послови са студентима педагогије, рад на превенцији злоупотребе психоактивних супстанци у виду радионица са ученицима, професионална оријентација ученика осмог разреда, стручно усавршавање.

На Наставничком већу и на Стручном већу учитеља држала низ предавања и приказа микро истраживања са циљем педагошко-психолошког усавршавања наставника. У сарадњи са психологом, 2004. године је у power pointu на Наставничком већу презентирала резултате истраживања о Стиловима понашања наставника и активностима ученика у настави, а 2005. године је у power pointu дала приказ резултата обимног истраживања о Сарадњи породице и школе. Ради на подизању педагошке културе родитеља путем предавања, саветодавних разговора или разговора са новинарима на одређене теме за ТВ емисије.

Додатно се ангажовала у раду на превенцији болести зависности са ученицима од петог до осмог разреда, а са осмацима је радила тромесечне радионице из те области. Вежба са ученицима начине одупирања социјалним притисцима и начине превазилажења стресних ситуација. Путем радионица обучава ученике осмог разреда да лакше донесу неке животне одлуке примењујући модел одлучивања "Стани и размисли". Ученицима петог разреда помаже у формирању правилних ставова о пушењу, алкохолизму и наркоманији.

Остале активности:

Редовно се стручно усавршава, а ово су важнији **семинари од 2000-2006. године:**

- учествовање у раду катедре "Школски педагог – школа – породица" 2001. год.
- Превенција злоупотребе психоактивних супстанци код младих у школама од 15.09. до 15.12.2001. (тримесечна едукација 10 предавања + 11 креативних радионица). Едукацију је водио неуропсихијатар Александар Рамах.
- Превенција болести зависности 2003. год.
- "Школско развојно планирање" 2002 - март 2003. год
- "Ми у реформи" 2002. год.
- Активно учење- настава 2002. год. - базични семинар
- Супервизијски семинар Активног учења 2005. год
- Подршка у вођењу дневника евиденције образовно - васпитног рада и примени описног оцењивања у првом разреду Основне школе -2003. год.
- Израда школског програма
- Анализа школског програма и евалуација у настави
- "Пушење није више у моди" 2003. год
- Power point , Photo shop, Masterclass
- Мултимедијалне технологије у образовању 2004. год.
- Windows, internet.osnove Worda 2005. год.

У више мандата је бирана за члана Школског одбора и члана Школског развојног тима. Предложена је за координатора новог Развојног тима. Служи се енглеским језиком, а у раду користи рачунар, word.

ПСИХОЛОГ ШКОЛЕ

Звездана Никитовић

Образовање:

- 1971 – 1979.** Основна школа "Дринка Павловић" у Београду
1979 – 1981. "I Економска школа Владимир Перић Валтер" у Београду
1981 – 1985. Педагошка академија за образовање наставника разредне наставе у Београду
1986. Дипломски испит на Педагошкој академији, оцена 10
1992. Положен стручни испит
2002. Дипломирала на Филозофском факултету у Београду, одсек психологија

Додатно образовање:

- 1989.** Драмске радионице, у "Школигрици" код Љубице Бељански
Знање енглеског језика
Познавање рада на рачунару – Windows, Word, SPSS, Internet.
2002. Обука за послове професионалне оријентације код Гордане Жутић, психолога запосленог у Центру за професионалну оријентацију Републичког завода за тржиште рада.
Обука из когнитивно-бихејвиоралне терапије на Филозофском факултету, код Весне Кутлешић
2002-2003. Похађање акредитованих семинара: "Ми у реформи", семинар за израду Школског развојног плана, семинар за израду школских пројеката, семинар за имплементацију Школског програма за I разред, обуку за описно оцењивање у првом разреду, семинар "Активно учење-настава", почетни ниво.
2003. Семинар „Подршка у вођењу дневника евиденције у првом разреду основне школе“
Обука у коришћењу програма "Power Point" и "Photo Shop"
2005. Супервизијски семинар „Активно учење-настава“
Семинар „Права детета као оквир активног учешћа“ у организацији
Семинар „Превенција насилног понашања у школи“

Досадашња радна места:

- ОШ "Вељко Дугошевић", Београд
ОШ "Владислав Рибникар", Београд
ОШ "Бранислав Нушић", Београд
ОШ "Вук Караџић", Београд
ОШ "Влада Аксентијевић", Београд

Укупан стаж: осам година

Неки од послова које обављам радећи у школи:

- тестирање, анкетирање и професионално саветовање ученика осмог разреда
- тестирање, интервјуисање и саветовање ученика који су показивали тешкоће у савладавању градива и/или проблеме у понашању
- рад на идентификацији талентованих ученика
- рад на превенцији поремећаја у социјалном и емоционалном развоју деце
- рад у Школском развојном тиму,
- рад у тиму за евалуацију
- учешће у раду комисије за културну и јавну делатност
- аналитичко-истраживачки рад

БИБЛИОТЕКАР ШКОЛЕ

Биљана Љубисављевић

Образовање:

- Од прошле године похађам магистарске студије из области анализе дискурса и психолингвистике, на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, пре тога:
- дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду (група СРПСКА КЊИЖЕВНОСТ И ЈЕЗИК);
- дипломирала на Педагошкој академији у Јагодини (група РАЗРЕДНА НАСТАВА);
- 1991. год. стечено звање сарадника у настави, на Педагошкој академији у Јагодини;

Радно искуство:

- Стално запослена на пословима библиотекара у ОШ "Влада Аксентијевић", пре тога:
- Рад на одређено време у ОШ "Влада Аксентијевић", на пословима библиотекара и наставника српског језика.
- Рад на одређено време у ОШ "Карађорђе", на пословима наставника разредне наставе и наставника српског језика.
- Рад на одређено време у ОШ "Војвода Степа", на пословима наставника разредне наставе.
- Рад на одређено време у ОШ "Старина Новак", на пословима наставника разредне наставе.
- Искуство стечено хонорарним радом у новинском и радијском новинарству.

Стручна оспособљеност:

Положен стручни испит из области библиотекарства у Народној библиотеци Србије са највишом оценом.

Током рада на пословима библиотекара и наставника српског језика у ОШ "Влада Аксентијевић":

- у више наврата похађала сам семинаре за стручно усавршавање из области библиотечког пословања у организацији БИБЛИОТЕКЕ ГРАДА БЕОГРАДА и НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ,
- урадила сам прву стручну ревизију библиотечког фонда ОШ "Влада Аксентијевић" од оснивања библиотеке,
- обучила сам се за рад на рачунару за област библиотечког пословања (познајем рад на мултимедијским програмима, као и рад у програмима WORD и EXCEL, а изузетно добро познајем програм В++, који је предвиђен за библиотечко пословање у школама);
- похађала сам дводневни семинар "МИ У РЕФОРМИ", који је Министарство просвете и спорта организовало за професоре српског језика и књижевности у Аранђеловцу;
- похађала сам семинар "МИ У РЕФОРМИ" одржан у просторијама ОШ "Влада Аксентијевић",
- и више научних скупова локалног и међународног карактера који су говорили о дечјим библиотекама код нас и у свету.

Личне карактеристике:

- Спремност за даље стручно усавршавање, љубав према раду са децом, комуникативност, способност брзог учења и прилагођавања радном окружењу, савесност и одговорност.

СЕКРЕТАР ШКОЛЕ

Весна Шешум, дипл. правник

Рођена 01.04.1966. године.

Образовање:

1982-1985. Прве две године (тада усмереног образовања) завршила у Петој београдској гимназији, друштвени смер, а друге две године у Правно биротехничкој школи у Београду и стекла звање техничара за радне односе правног смера. Носилац је дипломе “Светозар Марковић” за правне предмете.

Дипломирала 1991. године на Правном факултету у Београду.

Радно искуство:

Од дипломирања до 2003. радила у приватним предузећима на правним, административним, финансијским и књиговодственим пословима.

2003. радила у Невладиној организацији “Грађанске иницијативе” на административним и финансијским пословима.

Од 01.09.2003. ради као секретар у ОШ “ Влада Аксентијевић” и обавља управне, нормативно-правне и друге правне послове.

Стручни испит за секретара Установе у Министарству просвете и спорта положила 09.12.2005. године, као један од првих кандидата који су га полагали по ново-установљеним законским прописима.

Личне особине:

Комуникативност, способност брзог учења и по мишљењу директора марљива, погодна за сарадњу, тачна, организована са способношћу договарања и размене идеја и са потребном иницијативом.

Поседује знање рада на рачунару.

ШЕФ РАЧУНОВОДСТВА

Милева Буровић, дипл. економиста, 27 година радног стажа у струци, поседује сертификат за овлашћеног рачуновођу, запослена у нашој школи од 01.08.2006. године.

БЛАГАЈНИК ШКОЛЕ

Мира Ловрић, економски техничар, 26 година радног стажа у струци, запослена у нашој школи од 03.05.2000. године на радном месту финансијско-административног радника.

СПРЕМАЧИЦЕ

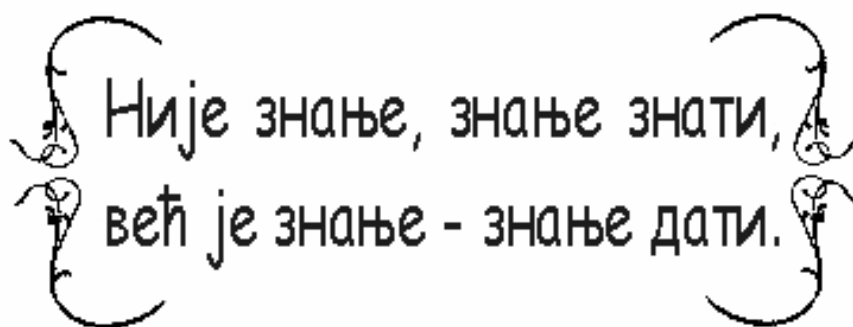
Ђука Веселиновић, запослена у нашој школи од 1995. године
Милена Ђокић, запослена у нашој школи од 2001. године
Ана Пајић, запослена у нашој школи од 2001. године
Бранкица Петковић, запослена у нашој школи од 2001. године
Милица Илић, запослена у нашој школи од 1998. године
Јованка Цветковић, запослена у нашој школи од 2003. године
Биљана Ђоровић, запослена у нашој школи од 2004. године
Џеврија Исмаилџи, запослена у нашој школи од 1996. године

СЕРВИРКА

Драгица Станковић, запослена у нашој школи од 1999. године

ДОМАР ШКОЛЕ

Јован Сладић, запослен у нашој школи од 1993. године

НАСТАВНИЦИ

СРПСКИ ЈЕЗИК

Светлана Јовановић

Образовање:

1977. завршила Основну школу «Јован Јовановић Змај» у Крушевцу као носилац дипломе „Вук Караџић”;

1976. првак Србије у АТЛЕТИЦИ;

1981. завршила ГИМНАЗИЈУ у Крушевцу (тада усмерено образовање),

занимање: СТРУЧНИ РАДНИК У СЛУЖБИ ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА,

струка: ОБЛАСТ КУЛТУРЕ И ЈАВНОГ ИНФОРМИСАЊА;

1979. носилац ПРВЕ НАГРАДЕ на градском литерарном конкурс;

1980. носилац ПРВЕ НАГРАДЕ на градском литерарном конкурс;

1981. носилац специјалних диплома „Светозар Марковић” за:

- српски језик и књижевност
- историју
- филозофију
- социологију;

1986. дипломирала у року на ФИЛОЛОШКОМ ФАКУЛТЕТУ, на ГРУПИ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ И ОПШТА КЊИЖЕВНОСТ, смер НАСТАВНИЧКИ и стекла стручни назив ПРОФЕСОРА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ КЊИЖЕВНОСТИ И ОПШТЕ КЊИЖЕВНОСТИ;

1988. положила СТРУЧНИ ИСПИТ ЗА ПРОФЕСОРА СРПСКОГ ЈЕЗИКА са општом оценом ОДЛИЧАН (5).

Семинари:

- «Ми у реформи» , јуна 2002;
- «Активно учење I», јануара 2003;
- «Култура интерпретације – култура мишљења», децембра 2003;
- «Windows, Word i Internet – osnove», јула 2003;
- «Активно учење II», јануара 2005;
- «Настава српског језика и књижевности у основној и средњој школи», од новембра 2004. до маја 2005;
- «Права детета као оквир активног учешћа», септембра 2005;
- У раду користи рачунар, Word.

Радно искуство:

- 1986. радила у ОШ « Др Драган Херцог» - предавала по кућама и у болници на Авали хендикепираној и болесној деци и деци на рехабилитацији;
- 1987. запослила се као професор српског језика у ОШ »Влада Аксентијевић где непрекидно ради до данас, предајући ученицима од 5. до 8. разреда;
- у извештајима оба просветна надзорника за српски језик похваљена за изузетно добар рад;
- 2003. учествовала у пројекту «Израда збирки за квалификациони испит 2002/2003» као аутор задатака;
- 2003. на позив «Кола српских сестара» била члан Комисије за процену литерарних остварења на републичком конкурс «Снага доброте»;
- више пута пружала стручну помоћ студентима Педагогије и Филолошког факултета у педагошком и методичком обучавању као и креативном стваралаштву;
- одржала много огледних часова (увођење иновација у процесу учења);
- као разредни старешина извела 3 генерације, и сада води четврту;
- 2005. самостално организовала и водила ђаке на зимовање (радионице, планинарење, забава);
- учествовала са ученицима у литерарним акцијама «Крв живот значи» и добила неколико захвалница од Црвеног крста Палилуле;
- 2006. приредила кратак портрет школе за Енциклопедију просветне мисли у Србији «Српска школа кроз векове».
- 2007. написала сценарио, режирала и организовала представу за прославу Светог Саве.

УСПЕСИ У ВАННАСТАВНИМ АКТИВНОСТИМА

Драмско стваралаштво:

У следећим активностима носилац комплетне организације, режије и сценарија ПРЕСТАВА, ПРИРЕДБИ, РЕСИТАЛА... (поводом Дана школе, Св. Саве, Дана Републике и других празника ...)

- од 1987 – 1989. са ученицима приредила 6 различитих представа у 10 извођења (1989. године Представа «Косовски бој» је изведена, као репрезентативна, и у НУ «Браћа Стаменковић» за све ученике - носиоце дипломе „Вук Караџић” на општини Палилула);
- од 1989 – 1992. била на породичном одсуству, родила две ћерке;
- од 1992 – 2006. сваке године организовала бар једну пригодну свечаност поводом разних културних школских манифестација (1993. оснива ЛУТКАРСКО ПОЗОРИШТЕ и на такмичењу драмских секција на Факултету драмских уметности добија Специјалну награду за луткарски експеримент;
- 2004. представа поводом Дана школе «Београд кроз векове» имала је изузетан успех, па је приказана и у Позоришту «Душко Радовић» за све ученике – носиоце дипломе „Вук Караџић” на општини Палилула).
- На општинским и градским такмичењима рецитатора многи ученици су освајали награде.

Литерарно стваралаштво:

Награде за литерарне саставе ђака на следећим такмичењима:

- градска такмичења – 8 награда;
- републичка такмичења – 9 награда;
- савезна такмичења – 5 награда.

Радови награђених ученика, као и бројних других који нису награђени, штампани су у многим књигама, часописима, публикацијама од којих највише у:

- Зборнику књижевних остварења ученика београдских основних и средњих школа «Ђачко перо», издавач Скупштина града Београда;
- Зборнику дејјих литерарних радова «Реч која срце има», издавач «Хомер»;
- Зборнику «Извор живе речи», књига 18. и 19. издавач Задужбина Илије Милосављевића Коларца.

Лингвистичка такмичења:

Награде на такмичењима у познавању граматике српског језика:

- општинска такмичења – 51 награда;
- градска такмичења – 26 награда.

Пројекти:

- 2005. и 2006. реализује пилот – пројекат «Стварност и наше место у њој» (изводи се само у 3 школе у Београду) у организацији Центра за права детета – Београд, а уз подршку Норвешке фондације «Спасимо децу»;
- Секција «ЗаПРАВО ми» у оквиру овог пројекта, бави се Конвенцијом о дејјим правима на радионичарски начин;
- као резултат тог рада је штампање школског часописа «Штит» чију је промоцију пропратило више Телевизија и јавних гласила;
- реализовала са ученицима остале акције овог пројекта:
 - «Поруке ученика родитељима, наставницима и градоначелнику»,
 - «Чувајмо српски језик, он нема никог другог сем нас»,
 - «Ау, што је школа згодна »
 - Речник појединих наставника који крше права,
 - акција кречења и фарбања кабинета...
 - организовала и спровела са ученицима хуманитарну акцију сакупљања новца за новогодишње поклоне за болесну и хендикепирану децу из ОШ «Др Драган Херцог»

Смисао мога рада:

Тежим да ђаци науче да:

- буду прво добри људи
- препознају и негују праве вредности,
- развију морална и естетска осећања,
- негују радозналост, радост и задовољство стварања,
- развију одговорност и радне навике,
- слободно и искрено изражавају своје мисли и осећања,
- буду оригинални, духовити и маштовити,
- да схвате лепоту књижевности и лепоту и уметност живљења.

Енергију и емоције које улажем препознају ђаци и њихови родитељи, и мој највећи професионални успех је што ми се љубав враћа љубављу.

Милорад Кнежевић

Школовање:

Основну школу завршио у Врчину, Десету гимназију у Београду и Филолошки факултет у Београду, Група за српски језик и југословенску књижевност.

Радно искуство:

Дванаест година радио на пословима стручног сарадника за образовање, културу и физичку културу у ОСИЗ друштвених делатности Гроцке, а од 1988. као професор српског језика у ОШ "Влада Аксентијевић" у Београду.

Интересовања:

Објављивао цртеже и поезију у "4. јулу", сатиру и хумор у "Студенту", "Језу" и "Политици експрес", новинске чланке у "Грочанским новинама", песме за децу у часопису "Извор књига".

Учесник на Смедеревској песничкој јесени 1971. и 1974, Лимским вечерима поезије у Прибоју 1989, трећем фестивалу песама за децу "Булка" у Црвенки 1996, 5. сусретима просветних радника књижевних стваралаца за децу у Дољевцу 1998. где је и добио награду "Копријан" за песму *Небо у рукаву* која је проглашена најбољом. Добитник 3. награде за поезију „Записови лирски кругови“ у Горњем Милановцу 2006. године.

Заступљен у зборнику "Душом виђено", Гроцка, у антологији "Шахоризми", Нови Сад и Антологији просветних радника књижевних стваралаца.

Признања на УНЕСКО-вом априлском фестивалу смеха у Београду, Шумадијским метафорама у Младеновцу, ККРУ "Ђуро Салај" у Београду, КК "Обзорја" Гроцка.

Књигу "Речи су као птице" објавио 1997. године (два издања), и "Небо у рукаву" 1998.

Књижевно друштво "Запис" из Горњег Милановца доделило му је 3. награду за поезију «Записови лирски кругови» 2006. године. Заступљен је у «Антологији књижевних стваралаца просветних радника».

О себи:

Развио сам свој метод преношења апстрактних граматичких појмова путем цртежа, боја и стихова. Деца брже уче, лакше схватају, трајније усвајају. Кроз праксу проверио и усавршио. Нарочито успешно решио проблеме морфологије и фонетике (градиво које се обрађује у 5. и 6. разреду).

Оваква илустрована граматика била би интринсанта и за Црну Гору, Републику Српску, а и Хрватску.

Цртежи су погодни да се штампају и као наставна средства на нултом формату.

За школске приредбе реализовао више успешних представа, од писања сценарија до режије. Књига "Драмске игре" већ је припремљена за штампу.

Ожењен, двоје одрасле деце и један унук.

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК

Јелисавка Ерић

Образовање:

Дипломирала на Филолошком факултету у Београду, група за енглески језик и књижевност.

Семинари:

- Методика коришћења уџбеника ОУП-а, 2001. године,
- Нови школски програм за први разред основног васпитања и образовања, 2002. године,
- Планирање и организовање часа, 2002. године,
- Учење енглеског језика у првом разреду обавезног образовања, 2003. године,
- Подршка у вођењу дневника и примена описног оцењивања у 1. разреду, 2003. године,
- Интерактивна настава енглеског језика у основним школама, 2003. године,
- Управљање реформама: „Реформа и како је преживети“, 2003. године,
- Интеграција стратегија ефикасног учења, 2003. године,
- Како помоћи ученицима да лакше уче, 2003. године,
- Рад са ученицима у раном школском узрасту, језичко усавршавање наставника, 2004. године,
- Дани „Оxford Университи Пресс“, 2004, 2005, 2006. године,
- Супервизорски семинар „Активно учење“, 2005. године,
- Коришћење речника у настави енглеског језика, 2006. године.

Радно искуство:

1978. године запослила се као професор енглеског језика у ОШ „Диша Ђурђевић“, у Вреоцима.
1981. положила стручни испит.
1982. прешла у ОШ „Дуле Караклајић“, у Лазаревцу.
1992. прешла у ОШ „Влада Аксентијевић“, у Београду, чији сам била ђак у периоду од 1960-68.

Награде:

Учествовала на многим такмичењима од општинског до републичког нивоа, и са ученицима освојила бројне награде.

1991. године водила групу ученика на двонедељни курс енглеског језика у International School of English – Sidmouth – England, где је и сама похађала курс за одрасле.

СТРАНИ ЈЕЗИЦИ:

Енглески и италијански

Олга Прелић

Образовање:

- 1991. године дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на Одсеку за англистику, преводачки смер.
Други страни језик – француски.
- 1990. године стекла диплому CPE (Certificate of Proficiency in English), након похађања тромесечног курса у Кембриџу, Велика Британија, у оквиру програма размене студената.
- 1986. завршила Пету београдску гимназију, друштвени смер – коректор/ино-коректор, са одличним успехом.
- 1982. године завршила основну школу „Влада Аксентијевић“, са одличним успехом.

Радно искуство:

2004-сада Професор енглеског језика у Основној школи „Влада Аксентијевић“

1992-2003. Запослена у предузећу „Енергопројект-Хидроинжењеринг“, Београд, као стручни преводац (тендерска и уговорна документација, техничка документација, правна акта, студије изводљивости, све фазе пројектовања, електромашинска опрема, истражни радови, итд) :

2002-2003. Самостални преводац и координатор послова преводачке службе у предузећу „Енергопројект-Хидроинжењеринг“, Београд

2000-2001. Неплаћено одсуство са посла због привременог боравка са породицом у Сан Дијегу, Калифорнија, САД

1994-1999. Преводац сарадник, затим самостални преводац у предузећу „Енергопројект-Хидроинжењеринг“, Београд

1992-1994. Секретарица директора предузећа „Енергопројект-Хидроинжењеринг“, Београд

1991-1992.

Као сарадник две приватне школе језика у Београду, водила групу деце средњошколског узраста у летњу школу енглеског језика у Клектону, Велика Британија, и држала часове енглеског језика деци предшколског узраста у шест београдских вртића.

Остале активности:

- Као стручни преводац, редовно сарађује са неколицином београдских предузећа и преводачких агенција, као и страних компанија ангажованих на пројектима Европске Уније у Србији и Црној Гори.
- У младости се успешно бавила књижевним превођењем. Препев песме Едгара Алана Поа „Гавран“ је објављен и доживео је значајан успех.

Семинари:

- 2006. године похађала семинар за наставу грађанског васпитања за ученике 5. разреда.

Знање компјутера:

Већ 15 година редовно користи компјутер у свом раду, како преводачком тако и за потребе наставе (Internet, Word, Exel)

ИСТОРИЈА

Вера Вуксан

Образовање:

Основну школу завршила у Чајетини, гимназију у Ужицу, а ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ, – Група за општу и националну историју у Београду.

25 година ради у ОШ "Влада Аксентијевић". Као разредни старешина извела 6 генерација ученика међу којима су били и ђаци генерација: Чедомир Марјановић, Соња Лукић, Никола Минић, Марко Дангубић и Ђорђе Јовановић.

Завршила семинаре грађанског васпитања за 5. и 6. разред и 2. годину води овај програм у 5. разреду.

Од формирања Ђачког парламента, 2001. координира рад ученика (са паузом од једне године).

Њени ученици су учествовали на такмичењима из историје, у организацији Министарства за просвету и Друштва историчара, и у разним акцијама које је организовао Дечији културни центар. Постизали су одличне резултате.

Својим највећим професионалним успехом сматра чињеницу да њени ученици воле историју.

ГЕОГРАФИЈА

Биљана Јовановић

Образовање:

Основну школу и Гимназију завршила у Лазаревцу.

Дипломирала на Географском факултету у Београду 1996. године као студент генерације са просечном оценом 9,70.

Запослила се исте године у ОШ «Никола Тесла» у Раковици на одређено време.

Запослена у ОШ «Влада Аксентијевић» од 21.1.1998. године.

Положила стручни испит за професора географије 26.11.1999. године са највишим оценама..

Стручна усавршавања:

- «Примена рачунара у настави географије» (Географски факултет, 2002.)
- «Школско развојно планирање» (Министарство просвете и спорта, 2003.)
- Windows, Word i Internet osnove (master: class, 2003.)
- «ECO EDU II» (Завод за заштиту природе Србије, 2004.)
- «ECO EDU III» (Завод за заштиту природе Србије, 2004.)
- POWERPOINT 2000, PHOTOSHOP 6.0 и рад са дигиталном камером и пројектором (НУ «Божидар Аџија», 2004.)
- Супервизијски семинар «Активно учење» (Министарство просвете и спорта, 2005.)
- «Права детета као оквир активног учешћа» (Центар за права детета, 2005.)
- «Грађанско васпитање за 5. разред» (Министарство просвете и спорта, 2005.)
- «Грађанско васпитање за 6. разред» (Министарство просвете и спорта, 2006.)

Ученици ОШ «Влада Аксентијевић» су освојили бројне награде на такмичењима из географије. На општинском нивоу освојено је седам првих, четрнаест других и деветнаест трећих места. На градском нивоу, четири друга и шест трећих места. На републичко такмичење до сада се пласирало шесторо деце:

Јелена Делић, 2002. године,
Данило Миловановић, 2003. године,
Јована Јанићијевић, 2004. године,
Марко Будиша, 2005. године,
Тијана Марковић и Дуња Милашиновић, 2006. године.

Највећи успех је остварила Тијана Марковић освајањем трећег места на републичком такмичењу.

ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ

Зоран М. Маринковић

Профил:

- ♦ Комуникативан и енергичан, способан за уклапање у нову радну средину.
- ♦ Одговоран, вредан, радан, спреман за сарадњу.
- ♦ Спреман за самосталан и тимски рад.
- ♦ Амбициозан, спреман за даље усавршавање.

Радно искуство:

- ♦ 22. 11. 2004 - Основна школа "Влада Аксентијевић", Београд
Дужност: Наставник техничког образовања
- ♦ 1995 – 1996. Радио Чачак - ЈИП "Чачански глас", Чачак.

Дужност: Техничка служба

Образовање:

- ♦ 2003. Технички факултет, Чачак
стечено звање: *професор техничког образовања*
- ♦ 1987. Образовни центар "1. МАЈ", Н. Београд
стечено звање: *сервисер прецизне механике*

Стручно усавршавање, семинари:

- ♦ 2005. Рачунарска трибина "Информационе технологије - европски стандарди знања (ЕЦДЛ)" / Клуб младих математичара "Архимедес", Београд.
- ♦ 2006. Специјализовани семинар за наставнике техничког образовања / Друштво педагога техничке културе "Никола Тесла", Београд и Народна техника Србије.
- ♦ 2006. Научно техничка конференција "Техничко образовање у Србији 2006"/ Универзитет у Крагујевцу, Технички факултет Чачак.

Посебне квалификације:

- ♦ Познавање рада на рачунару.
- ♦ Познавање оперативних система *Windows 98, 2000, XP*.
- ♦ Познавање програма *Microsoft Office 2000, X*.
- ♦ Познавање графичких програма *Photoshop, Free Hand, QuarkXPress, ACAD 2000, 2004*.
- ♦ Инсталација и одржавање

МУЗИЧКА КУЛТУРА

Драгана Вучићевић

Образовање:

Дипломирала на ФАКУЛТЕТУ МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ, одсек за општу музичку педагогију, у класи проф. Мирјане Ивановић, 1996. у Београду, са оценом 10 на дипломском испиту. У класи проф. Ђорђа Петровића завршила и факултативни предмет Снимање музике и тонска режија.

Стручна усавршавања:

1. 1997. године семинар - припрема за хорска такмичења
2. 2002. и 2004. године семинар - "Активно учење", 1. и 2. ниво
3. 2003. године компјутерски курс: Windows, Word, Internet
4. 2004. године семинар - "Дечији композиторски атеље"
5. 2004. године семинар - "Песма -тон- покрет"
6. 2004. године компјутерски курс: Power point, Photo shop, Multimedia

Од 1992. ради волонтерски у студију за снимање музике на ФМУ, а 1993/4. хонорарно на телевизији Студио Б као тонски реализатор. 1994/5. запослена као асистент у студију за снимање музике "Артон".

1996. запослена на одређено време у основној школи "Жикица Јовановић-Шпанац". Руководи хором и групом певача са којима учествује на бројним манифестацијама и такмичењима.

1997. се запослила као професор музичке културе у ОШ "Влада Аксентијевић" и исте године положила стручни испит. У школи ради у настави, руководи хором, оркестром, подучава соло-певаче. Члан је Актива за естетику, Комисије за културну и јавну делатност.

Са соло-певачима учествује на такмичењима "Златна сирена" и осваја велики број првих награда на општинским и градским такмичењима.

Говори енглески језик, служи се рачунаром, између осталог и са циљем унапређивања - модернизације наставе.

БИОЛОГИЈА

Слађана Ракић

Образовање:

21. април 1997.

дипломирала на Биолошком факултету Универзитета у Београду (звање Дипломирани биолог) са оценом 10 на дипломском испиту

8-12. новембар 1999.

положила стручни испит за професора биологије са оценом одличан (5)

Радно искуство:

1. септембар 1997.

Основна школа „Јосиф Панчић“, Београд
24. новембар, 1997.

до данас Основна школа „Влада Аксентијевић“, Београд

Стручно усавршавање:

2002. година

1. Еко-еду I – Заштита и еколошка култура, Дечији културни центар (у организацији Завода за заштиту природе)
2. Републички семинар за наставнике биологије, Аранђеловац (у организацији Министарства просвете)

2003. година

1. Едукативни семинар „Пушење није више у моди“, Београд (у организацији Савеза Србије против пушења)
2. Семинар *Windows, Word, Internet* – основе, Београд (у организацији Компјутерског центра Master Class)

2004. година

1. Семинар за Power Point 2000, Photoshop 6.0, рад са дигиталном камером и пројектором, Београд (у организацији НУ „Божидар Аџија“, Београд)

2005. година

1. Еко-еду III – Заштита и еколошка култура, Дечији културни центар (у организацији Завода за заштиту природе)
2. Супервизијски семинар „Активно учење“, Београд (Министарство просвете)
3. Базични семинар „Активно учење“, Београд

Остало:

1999-до данас

Освојена бројна прва, друга и трећа места на општинским и градским такмичењима из БИОЛОГИЈЕ.

2002. година

Освојена Диплома *Деца Палилуле* за Школу (похвала стручног жирија за успешно учешће на ЕКОЛОШКОМ КОНКУРСУ „Зеленило моје учионице“, у оквиру обележавања Дечје недеље)

МАТЕМАТИКА

Предраг Стељић

Образовање:

Дипломирао на МАТЕМАТИЧКОМ ФАКУЛТЕТУ,
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ, смер: професор математике и информатике

Завршио Електро–саобраћајну техничку школу „Никола Тесла“ у Краљеву, 2000. године.

Редован учесник семинара из области математике и информатике.

Радно искуство:

15.10.2005. – 10.11.2005. Наставник математике и информатике у ОШ „Влада Аксентијевић“

1.09.2006. Наставник математике и информатике у ОШ „Влада Аксентијевић“

Остале активности:

Учесник пројекта превођења књиге:

ГЕОМЕТРИЈСКА ИСПИТИВАЊА ИЗ ТЕОРИЈЕ ПАРАЛЕЛНИХ ЛИНИЈА, Николаја Лобачевског (у преводу Бранислава Петронијевића) у електронски облик.

Страни језици: Служи се енглеским језиком.

Знање компјутера: Подразумева се!!!

Хоби: Спорт

МОЈ ОМИЉЕНИ НАСТАВНИК

Шта рећи о људима који су ме натерали да прерано и заувек склоним своје играчке? Шта рећи о онима који померају границе мог детињства? Само једно – да их волим, сваког на свој начин. Можда ће неко од њих бити разочаран или повређен што није нашао место овим мојим страницама. Али, увек је само један „нај“ – Пеђолино.

Овакав надимак се може дати само неком ко се воли и ко зна да воли. Не тако давно, дошао нам је као наставник информатике и математике и, што је још важније, као особа која ће нам олакшати „зачуђене и збркане“ дане школства – разредни старешина. Тај млади човек, дечачки наивног и невиног лица, брзо нас је освојио. Довољан је био само један поглед на необично благе, плаве очи да схватимо колико топлине у њима има. Сећам се нашег првог сусрета. Стрепели смо. Ми, јер смо добили новог наставника, а он, јер смо његово прво одељење. Међутим, оно што посебно ценим, то је, да је он и данас исти као и тог првог дана. Увек смирен, неусиљен и ведар. Вероватно да има својих проблема, страхова, туга, али их чува негде дубоко у себи, негде где их ми не можемо ни наслутити. И још нешто, мени јако важно, за њега смо сви једнаки. Приступа нам на исти начин, нежно, пажљиво, са пуно такта. Смирених покрета, тихог, топлог гласа, улива нам сигурност, а одагнава страх. Памтим да је само једном повисио тон. Након тога смо схватили да му је много жао. Детиња суза му је такла око. Наш разредни је способан да разуме и бескрајно да прашта. Али, ми тог простодушног и једноставног човека вероватно некада изневеримо. Деца знају да повреде баш оног кога највише воле.

Мислим да нашег Пеђу године никад неће излизати. И онда када буде гледао неке друге рашчупане главе и враголасте очи, он ће и даље волети нас као сада, „његов први разред“. А када ме живот буде одвео својим путем и када моје књиге буде покрио заборав, радо ћу се сећати оних који су ми помогли да одрастем, и наравно, Пеђолина.

Сања Симић VII1

ЛИКОВНА КУЛТУРА

Јован Мрђеновачки

Образовање:

- 1978. дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду, на одсеку за сликарство, у класи професора Милоша Бајића, са просечном оценом на студијама 9,60
- 1972. завршио Шесту гимназију у Београду са успехом 5,00 у свим разредима, диплома „Вук Караџић”
- 1968. завршио основну школу Ђура Даничић у Београду са успехом 5,00 у свим разредима, диплома „Вук Караџић”

Радно искуство у настави:

Током 1981. и 1982. године радио сам у Основној школи „Влада Аксентијевић” у Београду у настави ликовне културе (на замени), а затим, до 1989. године имао сам статус самосталног уметника.

Од 1989. године до данас наставник сам ликовне културе у Основној школи „Влада Аксентијевић” у Београду.

У настави ликовне културе примењујем савремене методе педагошког рада, методе активног учења и знања стечена на стручним семинарима организованих од стране Министарства просвете и школе у којој радим.

Такође, у реализације наставе користим, од 2004. године, рад на компјутеру у неколико програма (Word, Power-Point, PhotoShop), Интернет као и пројектор у реализације огледних часова у кабинету.

Ученици, који се на часовима ликовне секције и у слободном времену баве ликовним стваралаштвом, имају прилику да своја дела покажу на редовним заједничким изложбама у холу школе. Од марта 2006. године најдаровитији ученици излажу и самостално своје слике и цртеже у Малој галерији школе.

Радови ученика наше школе су награђивани на бројним и различитим конкурсима.

Сарађујем са колегама у реализацији свих пројеката који су повезани са ликовним изражавањем и обликовањем.

Рецензент сам уџбеника из ликовне културе за први, други и трећи разред основне школе у издању Завода за уџбенике и наставна средства.

Аутор сам, (заједно са Костом Богдановићем) Приручника „Гледам и стварам” - визуелне уметности, за први разред основне школе (Завод за уџбенике и наставна средства у Београду, 2003. године).

Од 2005. године студенти Више школе за ликовно обликовање у Београду, са својим професором за методику наставе, једном недељно присуствују часовима ликовне културе. Сарадња обухвата и помоћ студентима у педагошком и методичком обучавању како би на појединим часовима могли и самостално да реализују предвиђене задатке у настави.

Уметничка активност:

Стварам цртеже, слике, колаже, иконе... Повремено објављујем приказе о делима ликовне уметности...

Члан сам УЛУС-а од 1981. године.

Од 1982. до 2006. године шест пута сам самостално излагао цртеже и слике (три пута у Београду, Нишу, Сарајеву и Смедереву)

Учествовао сам и навећем броју групних изложби.

Детаљнији преглед моје уметничке активности могућ је приступањем сајту.
Адреса сајта је: www.jovanmrdjenovacki.com

Интересовања:

Уметност, природа, наука...

МОЈ ОМИЉЕНИ ПРЕДМЕТ

Није лако између омиљених школских предмета издвојити само један. Ако бих морала да изаберам, било би то, највероватније, ликовно образовање. Зашто баш оно?

Претпостављам да је то стога што ми та уметност даје много, можда и највише слободе у изражавању. Нема ту строгих формула које се вечито понављају; нема милиметарске тачности и једначина, нема никакве строге истине, ничега обавезног.

Комадић креде или цигле сасвим је довољан да се изрази нека идеја, неко осећање...

Кад узмем у руку оловку или четкицу, глину или пластелин, највише волим да радим без унапред задате теме. Тада су ми покрети слободнији и убедљивији, а резултати су увек допадљивији. Колико уживања има у бојама које се слободно мешају на папиру као поточићи који се уливају један у други, плави тече ка црвеном – настаје љубичасти који кривуда и претвара се у нешто што личи на цвет. Тако настали облици и немају право значење, па тај цвет може бити, ако се мало пажљивије погледа, и љубичасти лептир.

Мене у ликовној уметности највише радују ти неодређени облици и они радови где насликани мотиви значе нешто друго, где јабука значи, на пример, љубав, срећу, лептир – слободу.

Ти радови који су као неке тајанствене метафоре и алегорије, представљају оно због чега је ликовно мој омиљени предмет.

Ирина Чуровић VII1

Ученици о нама

Ау,што је школа згодна

13.55

Поподне у школском дворишту. Новембарски поветарац плови гранама велике липе близу ограде. Седим љут и очекујем Алексу. Први час је физика. Треба ми информација о претварању литра! Знам да ће ме питати. Стадох испред њега. Облетају нас муве. Након постављеног питања, Алекса размишља. Земља се тресе. Небо пролеће. Звонило је. Узрујан, без добијених информација, улазим на задњи улаз. Лаганим кораком ходам ка кабинету за физику. Поклекнуо бих на понеком степенику од беса. Руке ми се тресу. Дрхтим и уплашено очекујем наставницу.

14.05

Касни. Улазимо у учионицу и седамо. Креће са прозивањем. „Уроше, морам да те питам“. Пошто сам врло бурног темперамента, културно дижем руку и тражим контролни који није прегледан. Чекам неочекивано дуго. „Урош 5“. Срце ми је испуњено. Ноге ми се тресу.

14.50

Идемо опуштеније на математику. Искрено, наглашавам да нисам био толико пажљив на математици. Атмосфера је сјајна коју у интервалима прекидају провокације Максе и Саше. На великом одмору био сам слуђен и збуњен. Ни на које питање које би ми поставиле Наташа Ирина, нисам знао да одговорим. Ћутао сам.

16.00.

Српски је следио. Било је дивно. Разредна се смејала, били смо опуштени и час је протекао у најбољем реду.

И даље под утиском среће са физике не скидам „смајл“ са лица и идем ка енглеском.

16.50

Прочитали смо текст, превели га, написали непознате речи и час се завршио ...Уследио је последњи час ове дивне недеље.

17.45

На физичком смо играли између две ватре и било је супер. „Па, школа и није увек тако досадна“, завршио се разговор између Манојловића и мене. Идем кући срећан и пуног срца.

Урош Кузмановић VI1

УЧИТЕЉИЦЕ

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Ко нас учи у школи
Колико знање вреди,
Колико се друг воли?

Ко нам то каже
Да није добро бити груб
И да није лепо да се лаже?

На питања ова одговор је лак,
Ако се потруди,
Зна га сваки ђак.

Чудна ова питалица
Одговор тражи искрен и од срца,
То је моја учитељица!

Даријан Врбњак IV1

Олга Перовић

Двадесет година наставник разредне наставе у ОШ " Влада Аксентијевић".

Рођена 07.02.1954. од мајке Живане и оца Здравка Андрића у Осечини поред Ваљева. Због лепог детињства и лепоте завичаја, родно место јој је заувек остало у срцу.

Љубав према учитељском послу се зачала захваљујући учитељици Милени Јанчић, савременој, младој, смиреној и одмереној жени изузетно благе нарави. Због тога, 1974. завршава Педагошку академију у Београду. Била прва генерација редовних студената која је стекла звање наставника разредне наставе.

Тридесет година рада провела у три ОШ "Васа Пелагић", "Стеван Сремац" и "Влада Аксентијевић". У току свог рада имала много честитих, талентованих и успешних ученика који су, уз Божју помоћ и захваљујући свом и наставниковом раду, освајали врло вредне награде. (За песништво и кратке приче Милош Васић и Ана Павичић – општинску, градску и савезну награду; Јања Табаш и Иван Минић из математике и информатике - општинску и градску награду; Тихомир Михајловић – 1. место у граду из соло певања...). Код својих ученика је усадила љубав према природи и завичају. Најважније, своје ученике је учила да је у човековом животу сваки дан важан и драгоцен и да га треба максимално испунити.

Јасмина Делић

Образовање:

Дипломирала на Педагошкој академији за образовање наставника разредне наставе у Београду, јуна 1986. године, са просечном оценом 8,78, а затим и на УЧИТЕЉСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Београду, јуна 2004. године, са просечном оценом 8,53. На истом факултету тренутно је на другој години магистарских студија на Одсеку за методику наставе математике.

Семинари:

od 2002-2006:

- ✓ " Village Project ", јула, 2002. у Врњачкој Бањи
- ✓ Грађанско васпитање
- ✓ Активно учење 1., 2. и супервизијски семинар
- ✓ "Ми у раформи", јуна 2002.
- ✓ "Школско развојно планирање", децембар 2002 – март 2003.
- ✓ Windows, Word i Internet - основе, Masterclass, јул 2003.
- ✓ PowerPoint, PhotoShop и рад са дигиталном камером и пројектором за рад у мултимедијалној учионици, НУ "Божидар Аџија ", септембар, 2004.
- ✓ "Рука у тесту"
- ✓ Самовредновање педагошког рада школе
- ✓ Методика наставе Српског језика
- ✓ Методика наставе Математике

Радно искуство:

Од септембра 1986 - до новембра 1988. радила сам на заменама у више београдских школа као наставник разредне наставе;

Од новембра 1988. радим на неодређено време у ОШ "Влада Аксентијевић" као наставник разредне наставе.

1991. Положила стручни испит .

2001. Изабрана за председника школског синдиката "Независност"

У шк. год. 2002/ 03. и 2003/04. реализовала Village Project у ОШ " Влада Аксентијевић" са ученицима петог и шестог разреда; (опис пројекта наћи у Мишљењу о мом стручном раду под - Рад у стручним телима)

2002. одлуком Наставничког већа постајем члан Школског развојног тима и учествујем у тимској изради Пројекта мултимедијалне учионице у оквиру Школског развојног планирања;

Од 2002. до 2006. -члан Школског одбора ОШ " Влада Аксентијевић"

Знање компјутера:

У раду користим рачунар. Радим у програмима: Word, Power Point, Photoshop, Excel и користим Internet.

МОЈА УЧИТЕЉИЦА

Моја школа пуна је ђака,
Пожелела би учитељица свака.

Једна наставница, по имену Гоца
Воли своје ђаке као свога оца.

Оцене пљуште као киша с неба,
Ал' Гоца каже да тако треба.

На грађанском председничких избора играмо се ми,
Али узалудно, кад ће председник Гоца победити.

Педесет посто плус Гоцин глас
Гарантује одличан час.

На часу математике мирни смо ми,
Зато ће нас Гоца контролног поштедети.

У музичком кабинету пробе хора имамо ми
И то ће нас до победе на градском такмичењу довести.

На опроштајној журци плакаћемо ми,
Али Гоца ће бити ту да нас утеши.

Пети разред прети нама,
ал' Гоца креће у одбрану с нама.

Ивана Јаковљевић IV1
Наташа Ивановски IV1

Гордана Илић

Рођена сам 25. 5. 1963. године у Београду. Педагошку академију завршила сам 1984. године у Београду, средњом оценом 8,60 (осам шездесет) и оценом 9 (девет) на дипломском испиту. Учитељски факултет сам завршила 2006. у Београду, општим успехом 8,28 (осам двадесет осам) и оценом 9 (девет) на дипломском испиту и стекла звање професора разредне наставе. У Основној школи „Влада Аксентијевић“ радим од 1986. (21 годину- што је много, много је), без јубиларне награде.

Награде:

Са генерацијом ученика 1998/ 99. – освојено 1. место на општини „ Мали оркестар
2. место на градском такмичењу

Освојено 1. место на општинском такмичењу у организацији Црвеног крста

Са генерацијом ученика 2002/ 03. – освојено 1. место на општини „Најраспеванија
одељенска заједница“

Са генерацијом ученика 2006/ 07. – освојено 1. место на општини „Најраспеванија
одељенска заједница“

ОСТАЛЕ АКТИВНОСТИ – семинари:

Базични семинар активног учења 2002. године

Супервизијски семинар активног учења 2003.

Подршка у вођењу дневника евиденције образовно- васпитног рада и примени описног оцењивања у 1. разреду Основне школе 2003. године

Имплементација курикулума

Израда школског Програма

Анализа школског Програма и евалуација у настави

Програм за унапређивање саобраћајног образовања учитеља београдских основних школа (1. и 2. део), 2003. године Master class (Windows, Word, Internet-osnove) 2003. године

Математичка трибина- радионица за учитеље 2004. године

Методика наставе српског језика и књижевности 2006. године

Настава српског језика и књижевности 2006.

Страни језици: Школско знање енглеског језика.

Знање компјутера:

Знање компјутера-скромно, али свакога дана у сваком погледу све више напредујем.

Хоби:

Повремени рад у разноврсним секцијама као што су: фолклор, ритмика, оркестар, драмска секција, приредбе и др.

Омиљен хоби: „Зврчке по школи и смех до суза“

Весна Мићић

Образовање:

Дипломирала на ПЕДАГОШКОЈ АКАДЕМИЈИ у Ужицу, смеру разредна настава, јуна 1982. године, са просечном оценом 9,42 и оценом 10 на дипломском испиту.

Тренутно је студент четврте године на УЧИТЕЉСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Београду.

Семинари:

од 2002 – 2006.

1. Базични семинар Активног учења , 17 – 19. децембра 2002.
2. Супервизијски семинар Активног учења , 21 – 22. јануара 2005.
3. „Имплементација курикулума“, јун 2003.
4. „Израда школског програма“, јун 2003.
5. „Анализа школског програма и евалуација у настави“, јун 2003.
6. Windows, Word , Internet – основе , Master : class, јун 2003.
8. Методика наставе СРПСКОГ ЈЕЗИКА И КЊИЖЕВНОСТИ у разредној настави , јануар 2006.
7. Семинар о настави природних наука за учитеље – II део , март 2006.

Искуство:

1982. године запослила се као наставник разредне наставе у ОШ “Влада Аксентијевић”.

1984. године положила стручни испит за звање наставника разредне наставе са општом оценом одличан.

Извела је пет генерација ученика. Међу њима је било доста успешних ученика, на општинским, и градским такмичењима. Ученици су постизали резултате из математике, српског језика, ликовне и музичке културе. Међу њима су :

Анђелка Ђукић , 1996. освојила прво место на општинском такмичењу рецитатора и прво место на општинском такмичењу у соло певању, а 1998. прво место на општинском такмичењу у соло певању.

Никола Томовић , 2003. године освојио је прво место на градском такмичењу из математике.

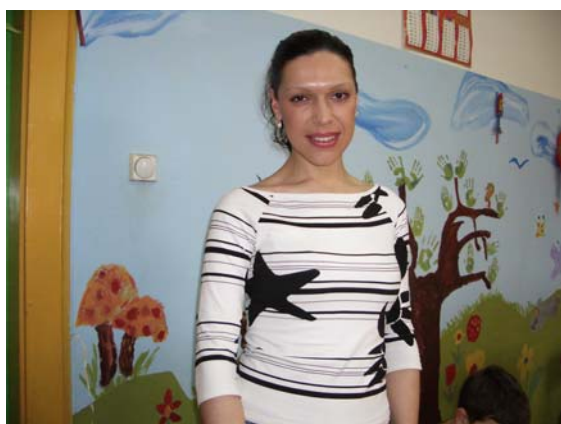
Страни језик:

Служи се енглеским језиком.

Знање компјутера:

U radu koristi računar, Word, Internet, Exel, Publisher. Завршила курс за Powerpoint, Photoshop и рад са дигиталном камером и пројектором, септембра 2006.

Марија Бојанић

Образовање:

Стручна спрема

Факултет / град

Година уписа / завршетка

Просечна оцена на студијама

Област дипломског рада

Назив и оцена дипломског рада

Висока стручна спрема (ВСС)

Учитељски факултет / Ужице

1996 / 2001.

8,10 (10/100)

Методика наставе музичке културе

Дидактичко-методичке могућности и услови за реализацију наставе музичке културе у млађим разредима основне школе – 9 (девет)

Техничка школа „Радоје Марић“ – Ужице, смер Машински техничар

Енглески / напредни

Италијански / почетни

Средња школа

Језик / ниво знања

Рад на рачунару
Програми којима се служим

Напредни
MS Office (Word, Excel, Power Point),
Internet

Радно искуство:

(2001 - 04)

ЈП „Вести“ – Радио Ужице, радила као новинар - водитељ

(2004 - 05)

Београд, радила као наставник разредне наставе у више наврата - замена радника на боловању

(2005 -)

Запослена у ОШ „Влада Аксентијевић“ као наставник разредне наставе у продуженом боравку

Напомена:

У току рада у ОШ „Влада Аксентијевић“ похађала програме стручног усавршавања из Методике наставе српског језика и књижевности у разредној настави и из Грађанског васпитања

Драгица Мартић

Образовање:

Завршила Вишу педагошку школу 1979. год., са просечном оценом 7,50 и оценом 8 на дипломском испиту.

Дошколовава се на УЧИТЕЉСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Београду.

Семинари:

- Базични семинар активног учења, 2002. године,
- Супервизорски семинар активног учења, 2003. године,
- Подршка у вођењу дневника евиденције образовно-васпитног рада у примени описног оцењивања у 1. разреду Основне школе, 2003. године,
- Имплементација курикулума,
- Израда школског Програма,
- Анализа школског Програма и евалуација у настави,
- Центар за евалуацију – семинар за оцењивање, 2003. године,
- Master class (Windows, Word, Internet – osnove), 2003. године,
- Матеметичка трибина – радионица за учитеље, 2004. године,
- Методика наставе српског језика и књижевности, 2006. године,
- Настава српског језика и књижевности, 2006. године,
- Семинар о изради портфолија

Искуство:

1977. године запослила се у Гимназији на Убу као професор ликовне и музичке уметности.

1978. године радила као учитељ у ОШ "Перо Стругар"

У периоду од 1979. године до 1981. године ради у вртићу "Бамби" као васпитач,

1981. године запослила се у ОШ "Влада Аксентијевић", најпре у предшколској групи, а касније као учитељ у редовној настави.

Од **1986.** године до **1990.** године ради у Немачкој у Ohrigon као наставник у ЈДШ
По повратку из Немачке ради у ОШ "Влада Аксентијевић"

Награде:

Учествовала на многим такмичењима и са ученицима освојила бројне награде.

Страни језици:

Солидно се служи енглеским и немачким језиком

Знање компјутера:

У раду користи рачунар, word, internet, завршила курс за photo shop, corell draw i power point.

НАША УЧИТЕЉИЦА

IV-2 то смо ми
Ми смо Драгичини.

Она нас учи свакога дана
И увек је насмејана.

Име јој је Драгица
зовемо је мамица.

Често нас погледом мази
Од опасности пази.

Увек је лепа и дотерана
зато се свиђа она нама.

Знањем нас она мучи
И стално говори: „Учи, учи,,
Уз њу нам брзо пролазе дани
весели и насмејани.

Катарина Ковачевић IV2

Оља Ћоровић

Дипломирала је на Учитељском факултету у Београду. Тренутно је студент друге године постдипломских студија, одсек Методика наставе природе и друштва.

Поседује школско знање француског језика и добро знање рада на рачунару.

Завршила је семинаре: "Настава почетног читања и писања по комплексном методу", "Грађанско васпитање", "Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави", "Настава српског језика и књижевности" и "Описно оцењивање у првом разреду".

Од 2003. године ради у ОШ "Влада Аксентијевић"

Удата је и мајка двоје деце.

Марина Петровић

Образовање:

Дипломирала на Учитељском факултету у Београду, 30. јуна 2005. са просечном оценом 7,38 и оценом 10 на дипломском испиту и стекла звање професор разредне наставе.

Завршила VI београдску гимназију, природно математички смер 1995. године.

Семинари:

Од 2003-2006:

1. Учионица добре воље, март 2003.
2. Програм за унапређење саобраћајног образовања учитеља београдских основних школа (1. и 2. део), 2003.
3. Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави, јануар 2006.
4. Настава српског језика и књижевности, децембар 2006.
5. Описно оцењивање у I разреду, децембар 2006.

Искуство:

Од 1999-2003. ради као професор разредне наставе у Основној школи "Васа Пелагић" у Београду

Од октобра 2003. ради у Основној школи "Влада Аксентијевић"

Нела Петровић

Образовање:

Дипломирала на ФИЛОЗОФСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Загребу, смер Разредна настава и стекла звање наставника разредне наставе, јануара 1987. са просечном оценом 9,00 и оценом 10 на дипломском испиту.

Дошколовала се и дипломирала на УЧИТЕЉСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Београду, 6. јула 2006. и стекла звање професора разредне наставе, са просечном оценом 7,91 и оценом 10 на дипломском испиту.

Семинари:

- Базични семинар активног учења, 2002. године,
- Супервизорски семинар активног учења, 2003. године,
- Подршка у вођењу дневника евиденције образовно-васпитног рада у примени описног оцењивања у 1. разреду Основне школе, 2003. године,
- Имплементација курикулума,
- Израда школског Програма,
- Анализа школског Програма и евалуација у настави,
- Програм за унапређивање саобраћајног образовања учитеља београдских основних школа (1. и 2. део), 2003. године,
- Master class (Windows, Word, Internet – osnove), 2003. године,
- Матеметичка трибина – радионица за учитеље, 2004. године,
- Методика наставе српског језика и књижевности, 2006. године,
- Настава српског језика и књижевности, 2006. године,

МОЈА ШКОЛА

Моја школа налази се у центру града,
Од милости сви је зову Влада.

Моја школа је шарене боје,
Које јој много лепо стоје.

По њој пишу имена разна,
Зато она никад није празна.

Кад звоно зазвони зврк, зврк,
Сва деца полете у учионицу трк.

Школа бруји од дечије граје,
Кад учитељица уђе, мир настаје.

Учитељица Нела, најбоља на свету,
Добра је према сваком детету.

У мојој школи све је лепо, сви се друже,
Зато у њој увек ђаци остају дуже.

Ана Калезић IV3

Снежана Пантић

Образовање:

Дипломирала на Педагошкој академији у Алексинцу, и стекла звање наставника разредне наставе, марта 1995., са оценом 10 (десет) на дипломском испиту.

Дошколовала се и дипломирала на Учитељском факултету у Београду, 2. новембра 2005. и стекла звање професора разредне наставе, са оценом 9 (девет) на дипломском испиту.

Семинари:

- Базични семинар активног учења, 2002. године,
- Супервизорски семинар активног учења, 2005. године,
- Master class (Windows, Word, Internet – основе), 2003. године,
- Powerpoint 2000, Photoshop 6.00 и рад са дигиталном камером и пројектором, 2004. године,
- Ми у реформи
- Матеметичка трибина – радионица за учитеље, 2004. године,
- Модуларни програм перманентне рачунарске обуке, модул „Од играчке до рачунара", 2005. године,
- Безбедност у саобраћају, 2005. године,
- Рад са децом са посебним потребама у разредној настави, 2005. године,
- Методика наставе српског језика и књижевности, 2006. године,
- Настава српског језика и књижевности, 2006. године,

Искуство:

- 2000. године запослила се као наставник разредне наставе у ОШ "Владислав Петковић-Дис"
- 2002. положила стручни испит са највишом оценом.
- 2002., 3. септембра, запослила се у ОШ "Влада Аксентијевић" на одређено време као наставник у продуженом боравку, да би 4. децембра 2003. године добила решење на неодређено време као наставник разредне наставе у редовној настави.

Награде:

Учествовала на многим такмичењима и са ученицима освојила бројне награде.

Страни језици: Солидно се служи енглеским језиком.

Знање компјутера: У раду користи рачунар, word, internet, завршила курс за photoshop и power point.

Свилана Селаковић

Дипломирала на УЧИТЕЉСКОМ ФАКУЛТЕТУ у Београду
22.2.2002.год. и стекла звање професора разредне наставе.
Стручни испит положила 24.3.2004.год. у Београду.

Семинари:

од 2000-2006:

1. Windows, word,internet,exel,corell draw i power point, Masterclass
2. Водјење дневника и описно оцењивање у I разреду
3. Ми у реформи
4. Активно учење
5. Методички аспекти наставе математике
6. Од играчке до рачунара
7. Методика наставе српског језика и књижевности у разредној настави
8. Програм унапредјења саобраћајног образовања учитеља
9. Настава српског језика и књижевности

Искуство:

2000. год. запослила се као професор разредне наставе у ОШ"Ђуро Стругар"

2003. год. запослила се као професор разредне наставе у ОШ"Влада Аксентијевић"

Награде: Учествовала на многим такмичењима са ученицима и освојила бројне награде.

Страни језици: Служи се енглеским језиком .

Знање компјутера: У раду користи рачунар,word,internet.

Ивана Обрадовић

Лични подаци:

Удата, мајка једног детета, живим и радим у Београду.

Радно искуство:

сеп. 2003. – тренутно ОШ "Влада Аксентијевић"

▪Професор разредне наставе

сеп. 2001. – авг. 2003. ОШ "Владислав Рибникар"

▪Професор разредне наставе

феб. 2001. – јун. 2001. ОШ "Вук Караџић"

▪Професор разредне наставе

јан. 2000. – феб. 2001. Металургија 94 д.о.о.

▪Административни организатор

Образовање:

1995. – 2001. Учитељски факултет у Београду

1991. – 1995. Правно-биротехничка школа "9. мај" у Београду

Семинари:

- авг. 2005. Модул "Од играчке до рачунара"
- почетак 2005. год. Мултимедијални саобраћајни буквар (други део)
- Едукација за први разред, талас А (у трајању од 12 дана – 3x4 дана)
- мај. 2003. Мултимедијални саобраћајни буквар (први део)
- окт. 2002. Активно учење (други део)
- феб. 2002. Активно учење (први део)

Додатне способности:

Служим се енглеским језиком

Познавање рада на рачунару – word, internet, photoshop Windows, Excel, Outlook express power point.

Поседујем возачку дозволу Б категорије

Наташа Лекић

Образовање:

- завршила Педагошку академију у Београду, 1987. године.
- положила стручни испит 1988. године
- дипломирала на Учитељском факултету у Београду 2005. године, где је стекла звање професора разредне наставе.

Искуство:

- почела да ради у ОШ "Владимир Назор" Земуну 1987. године.
- исте године (1987.) прелази у "Школу за образовање одраслих" у Земуну, и у њој ради до 1991. године.
- од 1991. године је у сталном радном односу у ОШ "Влада Аксентијевић"

Семинари:

завршила семинар "Грађанског васпитања" 2002. године

исте године (2002) је завршила и семинар "Активно учење"

Знање рачунара: у раду користи рачунар са свим апликацијама.

Страни језици: енглески језик користи како за конверзацију тако и за читање и писање.

Драгана Ђукић
djukicm@yubc.net

Образовање: Педагошка академија у Београду
(дипломирала оценом 9)

Радно искуство: ОШ „Владислав Петковић Дис“
(1986-1998)
ОШ „Влада Аксентијевић“ (1998-)

Семинари:

- Базични семинар активног учења – 2002.
- Супервизијски семинар – 2003.
- Грађанско васпитање – 2003, 2004.
- Master class (Windows, Word, Internet) – 2003.
- Програм за унапређивање саобраћајног образовања 1. и 2. део – 2003.
- Методика наставе српског језика и књижевности – 2006.
- Методички аспекти наставе математике – 2006.
- Описно оцењивање у настави – 2006.

Остале активности:

- Члан школског одбора ОШ „Влада Аксентијевић“ – 2006.
- Потпредседник скупштине дечје организације „Деца Палилуле“ – 2006.

Резултати рада огледају се у многобројним наградама ученика:

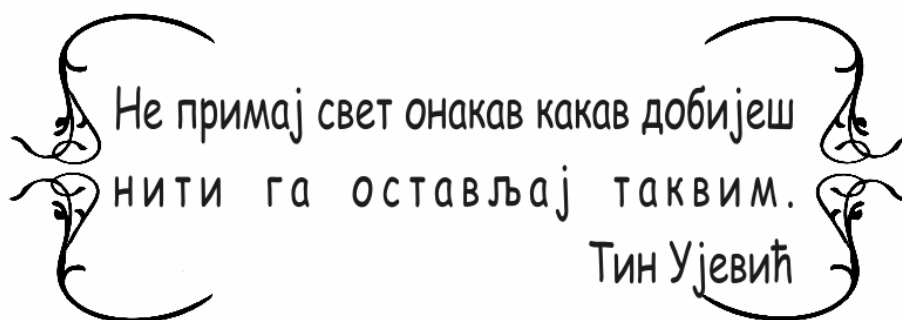
- Марко Будиша – I место на републичком такмичењу из математике – 2001.
- Милош Васић III/3 – I место „Трка задовољства“
- Ана Жамос III/1 – литерарни рад „Пустите ме да се играм“ – I награда Дечји културни центар и Шведска амбасада
- Немања Марковић III/1 – II награда литерарни рад „Књига коју највише волим“, Библиотека града Београда
- Марија Ковачевић III/1 – Ликовни рад „Књига коју највише волим“, I награда Библиотека града Београда
- Душан Илић III/1 – II награда, ликовни рад „Та чудесна струја“ ДВД у организацији ЕПС-а 2005/2006.
- Милош Васић IV/1 – II награда „Трка задовољства“
- Славица Јовановић IV/1 – Литерарни рад „Књига коју највише волим“, II награда библиотека града Београда
- Теодора Васиљевић – II награда (новчана) на нивоу републике, литерарни рад „Песма о фудбалу“
- Андреа Брајковић – II награда (град) за песму „Лав“, у организацији Пријатељи деце Београда

Славена Недељковић, наставник разредне наставе, у школи од 1984. године
Александра Краљевић, наставник разредне наставе, у школи од 1986. године
Даринка Кнежевић, наставник хемије, у школи од 1994. године
Драган Милићевић, наставник техничког образовања, у школи од 1995. године
Љиљана Мајкић, наставник математике, у школи од 1997. године
Јованка Шаренгаћа, наставник математике, у школи од 1997. године
Медијана Живковић, наставник физике и хемије, у школи од 1998. године
Зорица Јовановић, наставник физичког васпитања, у школи од 1998. године
Драгана Вучковић, наставник енглеског језика, у школи од 2001. године
Јелена Тасић, наставник разредне наставе, у школи од 2004.
Весна Лукић, наставник немачког језика, у школи од 2004. године
Радослав Краљевић, наставник физичког васпитања, у школи од 2004. године
Александар Пејчић, наставник српског језика, у школи од 2005. године.

ОНА У НАМА

**Скица за витраж,
Милош Петровић VI3**

Наши успеси

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА У ШКОЛСКОЈ 2002/2003. ГОДИНИ

ПРЕДМЕТ И НИВО ТАКМИЧЕЊА	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗРЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
СРПСКИ ЈЕЗИК ОПШТИНСКО	1. Марко Будиша	V ₁	II
	2. Марија Клепац <i>наст. М. Кнежевић</i>	VIII ₁	II
СРПСКИ ЈЕЗИК ГРАДСКО	1. Јована Илић	VI ₂	II
	2. Милош Васић <i>наст. С. Јовановић</i>	VII ₁	II
СРПСКИ ЈЕЗИК НАГРАДА НА КОНКУРСУ	1. Марија Клепац	VIII ₁	III
	2. Ема Капичић <i>проф. М. Кнежевић</i>	VII	III
МАТЕМАТИКА ОПШТИНСКО	1. Никола Томовић	IV ₂	I
	2. Дуња Милашиновић учитељ В. Мићић	IV ₂	I
	3. Марко Будиша наст. Ј. Шаренгаћа	V ₁	I
	4. Немања Трифуновић наст. О. Мирковић	V ₃	I
	5. Ђорђе Јовановић наст. Ј. Шаренгаћа	V ₂	III
	6. Александар Бурсаћ	VI ₂	III
	7. Марија Марковић	VI ₃	III
	8. Дуња Јовановић наст. Љ. Мајкић	VIII ₂	III
МАТЕМАТИКА ГРАДСКО	1. Никола Томовић учит. В. Мићић	IV ₂	I
	2. Марко Будиша	V ₁	II

ГЕОГРАФИЈА ОПШТИНСКО	1. Јована Вујошевић 2. Тијана Урошевић 3. Јелена Делић 4. Данило Миловановић 5. Јована Јанићијевић 6. Тијана Станковић 7. Ивана Стибилъ 8. Марија Живановић 9. Слађана Пражић	VIII VIII VIII VII VII VII VII VIII VIII	II II II II III III III III III
ГЕОГРАФИЈА ГРАДСКО	1. Данило Миловановић <i>нас. Б. Јовановић</i>	VII ₃	III
БИОЛОГИЈА ОПШТИНСКО	1. Милена Зеџ 2. Јована Вујошевић	VIII VIII	I II
БИОЛОГИЈА ГРАДСКО	1. Милена Зеџ <i>наст. С. Ракић</i>	VIII	II
МУЗИЧКА КУЛТУРА ОПШТИНСКО	1. Вера Перуничкић 2. Вања Мијаиловић 3. Анђелка Ђукић 4. Ана Лучић 5. Драгиња Влк 6. Софија Стојковић наст. Д. Вучићевић 7. Одељенска заједн. IV ₁ учит. Г. Илић	IV ₁ II ₂ VIII ₂ VI ₁ VII ₃ V ₂	I "Златна си-рена" соло пев. I "Златна си-рена" соло пев. I "Златна си-рена" соло пев. I "Златна си-рена" народна п. II "Златна си-рена" народна п. II "Златна си-рена" дечија п. Најраспеванија одељенска заједница
МУЗИЧКА КУЛТУРА ГРАДСКО	1. Вера Перуничкић 2. Вања Мијаиловић 3. Анђелка Ђукић 4. Ана Лучић наст. Д. Вучићевић	IV ₁ II ₂ VIII ₂ VI ₁	I соло певање I соло певање I соло певање III народна пес.
ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ ОПШТИНСКО	1. Одбојка-дечаци 2. Одбојка-дечаци <i>наст. З. Јовановић</i> <i>наст. М. Киковић</i> ТРКА ЗАДОВОЉСТВА: 1. Милош Васић 2. Вања Мијаиловић 3. Анђела Тривић	V и VI VIII I ₁ II ₂ I ₁	I III I I III
ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ ГРАДСКО	Одбојка-дечаци	VII, VIII	III

ЛИКОВНА КУЛТУРА ОПШТИНСКО	Дечја карикатура "Мали Пјер"	IV ₁ VI ₁	награда награда
ТЕХНИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ ОПШТИНСКО	Противпожарна заштита 1. Женска екипа-Квиз из заштите од пожара 2. Женска екипа-Квиз из заштите од пожара и практична примена	VIII VIII	I IV
ПРОЈЕКАТ ГРАЂАНИН ГРАДСКО	Екипа ученика: 1. Ивана Богдановић 2. Лука Матковић 3. Иван Давидов 4. Стефан Дучић 5. Лука Личина 6. Никола Вуловић	VI ₁	I

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА УЧЕНИКА У ШКОЛСКОЈ 2003/2004. ГОДИНИ

ПРЕДМЕТ И НИВО ТАКМИЧЕЊА	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	РАЗР ЕД	ОСВОЈЕНО МЕСТО
СРПСКИ ЈЕЗИК ОПШТИНСКО	3. Марко Вуловић 4. Дуња Милашиновић 5. Никола Вуловић <i>наст С. Јовановић</i>	V ₁ V ₂ VII ₁	II II III
СРПСКИ ЈЕЗИК РЕПУБЛИЧКИ конкурс за лит. таленте	3. Јована Бараћ 4. Нина Ковачевић 5. Урош Николић <i>наст. С. Јовановић</i>	VII ₃ VII ₂ VII ₂	Полазници VII песничке школе за литерарне таленте «Десанка Максимовић»
РУСКИ ЈЕЗИК ГРАДСКО	1. Ксенија Богдановић <i>Наст. Зорица Марковић</i>	VIII	I
МАТЕМАТИКА ОПШТИНСКО	9. Марко Будиша 10. Ђорђе Јовановић 11. Немања Трифуновић <i>наст. Ј. Шаренгаћа</i> 12. Никола Томовић <i>наст. О. Мирковић</i> 13. Милош Васић <i>наст. Љ. Мајкић</i>	VI ₁ VI ₂ VI ₃ V ₂ VIII ₁	II III III III III

МАТЕМАТИКА ГРАДСКО	3. Никола Томовић <i>наст. О. Мирковић</i>	V ₂	I
	4. Марко Будиша 5. Немања Трифуновић <i>наст. Ј. Шаренгаћа</i>	VI ₁ VI ₃	I III
ГЕОГРАФИЈА ОПШТИНСКО	10. Јована Јанићијевић 11. Урош Николић <i>наст. Б. Јовановић</i>	VIII ₁ VII ₂	II III
БИОЛОГИЈА ОПШТИНСКО	3. Данило Миловановић 4. Ивана Стибиљ 5. Јелена Пурхмајер 6. Александар Бурсаћ 7. Изабела Поповић 8. Марија Марковић <i>наст. С. Ракић</i>	VIII ₃ VIII ₃ VIII ₃ VII ₂ VII ₃ VII ₃	II III III I II III
ИСТОРИЈА ОПШТИНСКО	1. Марко Будиша 2. Гордана Мандић 3. Немања Трифуновић 4. Михајло Роквић 5. Ђорђе Јовановић <i>Наст. Вера Вуксан</i>	VI ₁ VI ₂ VI ₃ VI ₁ VI ₂	II II III III III
МУЗИЧКА КУЛТУРА ОПШТИНСКО	8. Вера Перуничић 9. Јована Зеџ 10. Вања Мијаиловић 11. Ана и Сања Лучић 12. Ана Лучић 13. Едис Ибраими <i>наст. Д. Вучићевић</i>	V ₁ V ₁ III ₂ VII ₁ VII ₁ III ₁	I "Златна сирена" соло пев. I "Златна сирена" страна нар. песма II "Златна сирена" савр. дечија песма I "Златна сирена" дует, савр. деч. песма II "Златна сирена" народна песма III "Златна сирена" народна песма
МУЗИЧКА КУЛТУРА ГРАДСКО	5. Вера Перуничић 6. Јована Зеџ <i>наст. Д. Вучићевић</i>	V ₁ V ₁	I соло певање I страна народна песма
ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ ОПШТИНСКО	СПОРТИШ Одбојка-девојчице МОБИКЛИК Кошарка-девојчице	V, VI Стар ији узра ст	III II и пласман на градско

ЛИКОВНА КУЛТУРА ОПШТИНСКО	Дечја карикатура "Мали Пјер"	IV ₁ VI ₁	награда награда
--	------------------------------	------------------------------------	--------------------

JOIN MULTIMEDIA ЕВРОПСКО ТАКМИЧЕЊЕ	Тимурата тим: 7. Лука Матковић 8. Лука Личина 9. Иван Давидов 10. Никола Вуловић <i>Наст. Олга Мирковић</i>	VII ₁	III савезна 12. у Европи
---	--	------------------	-----------------------------

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА УЧЕНИКА У ШКОЛСКОЈ 2004/2005.ГОДИНИ

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА				
Разред	Ученик	Бр. Бодова	Освојено место	Наставник
V	Теодора Пјевчевић V ₂	19	I	Драгана Стојановић
	Бранислава Пражић V ₂	16	III	Драгана Стојановић
VI	Дуња Милашиновић VI ₂	16	I	Светлана Јовановић
VIII	Никола Вуловић VIII ₁	18	I	Светлана Јовановић
	Јована Бараћ VIII ₁	16	III	Светлана Јовановић
	Бранка Бојанић VIII ₁	16	III	Светлана Јовановић
РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Освојено место	Наставник
VI	Дуња Милашиновић	15	III	Светлана Јовановић
VIII	Јована Бараћ	15	III	Светлана Јовановић
	Никола Вуловић	14	IV	Светлана Јовановић
	Бранка Бојанић	13	V	Светлана Јовановић
РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Освојено место	Наставник
VI	Никола Томовић VI ₁		III	Љиљана Мајкић
VII	Марко Будиша VII ₁		I	Јованка Шаренгаћа
	Милан Вићентијевић VII ₂	похвала		Јованка Шаренгаћа
VIII	Никола Вуловић VII ₁		II	Љиљана Мајкић
	Марија Марковић VIII ₃		III	Љиљана Мајкић
РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ				
VI	Никола Томовић VI ₁	60	III	Љиљана Мајкић
VII	Марко Будиша VII ₁	95	I	Јованка Шаренгаћа

РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ				
VI	Никола Томовић VI ₁	66	III	Љиљана Мајкић
VII	Марко Будиша VII ₁	85	I	Јованка Шаренгаћа
РЕЗУЛТАТИ СА САВЕЗНОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ				
VI	Никола Томовић VI ₁		I	Љ. Мајкић
VII	Марко Будиша VII ₁		I	Ј. Шаренгаћа
РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИНФОРМАТИКЕ				
VII	Ђорђе Јовановић VII ₂		III	Олга Мирковић
РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИНФОРМАТИКЕ				
VII	Ђорђе Јовановић VII ₂	100	III	З. Маринковић
РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ЛИКОВНЕ КУЛТУРЕ				
VIII	Александар Бурсаћ		II	Јован Мрђењовачки
* Школа је освојила I место за колекцију ликовних радова				

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VIII	Лука Матковић VIII ₁		II	Јелисавка Ерић
	Александар Бурсаћ VIII ₂		II	Јелисавка Ерић
	Урош Николић VIII ₂		III	Јелисавка Ерић
	Војислав Гавриловић VIII ₃		III	Јелисавка Ерић
	Александар Ристовић VIII ₃		III	Јелисавка Ерић
РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА				
VIII	Лука Матковић VIII ₁		V	Јелисавка Ерић
РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА				
VIII	Лука Матковић VIII ₁		V	Јелисавка Ерић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VII	Марко Будиша VII ₁	86	II	Биљана Јовановић
	Александар Миловановић VII ₃	71	III	Биљана Јовановић
	Младен Богдановић VII ₁	67	III	Биљана Јовановић
VIII	Ивана Богдановић VIII ₁	52	III	Биљана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

VII	Марко Будиша VII ₁		II	Биљана Јовановић
-----	-------------------------------	--	----	------------------

* Ученик се пласирао на Републичко такмичење

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ БИОЛОГИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VII	Андреа Лаушевић VII ₂	80	III	Слађана Ракић
VIII	Ђорђе Маринковић VIII ₂	98	I	Слађана Ракић
	Јована Бараћ VIII ₃	96	I	Слађана Ракић
	Изабела Поповић VIII ₃	92	I	Слађана Ракић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ БИОЛОГИЈЕ

VIII	Јована Бараћ VIII ₃		I	Слађана Ракић
	Ђорђе Маринковић VIII ₂		II	Слађана Ракић

**РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ
"Златна сирена"**

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
IV	Вања Мијаиловић IV ₁ Соло		III	Драгана Вучићевић
IV i VI	Вања Мијаиловић IV ₁ i Вера Перуничкић VI ₁ Дует		I	Драгана Вучићевић
VI	Зеџ Јована VI ₁ Народна песма		I	Драгана Вучићевић
	Вера Перуничкић VI ₁		II	Драгана Вучићевић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ – "Златна сирена"				
VI IV i VI	Јована Зеџ VI ₁ Народна песма		III	Драгана Вучићевић
	Вања Мијаиловић IV ₁ i Вера Перуничић VI ₁ Дует		I	Драгана Вучићевић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА "ПОКАЖИ ШТА ЗНАШ ИЗ ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА"				
Виши разреди	Мушка "Б" екипа		III	Зоран Маринковић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Освојено место	Наставник
V	Марина Стевановић V ₁	18 пролаз на градско	II	Светлана Јовановић
	Никола Василијевић V ₂	17 пролаз на градско	II	Светлана Јовановић
	Теодора Гузина V ₂	15 пролаз на градско	III	Светлана Јовановић
VII	Данило Цигановић VII ₁	18 пролаз на градско	II	Светлана Јовановић
	Анђела Липовац VII ₂	15 пролаз на градско	III	Светлана Јовановић
	Дуња Милашиновић VII ₂	14	IV	Светлана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ СРПСКОГ ЈЕЗИКА				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Освојено место	Наставник
V	Марина Стевановић V ₁		III	Светлана Јовановић
VII	Данило Цигановић VII ₁		III	Светлана Јовановић

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ МЛАДИХ ЛИТЕРАРНИХ ТАЛЕНАТА			
V-VII	Вукан Марковић V ₁ Нина Симић Марина Стевановић VI ₁ Теодора Гузина VI ₁ Анђела Липовац VII ₂	Освојена могућност за упис у Песничку школу за младе таленте	Светлана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Освојено место	Наставник
IV	Петар Трифуновић IV ₂	90	I	Славена Недељковић
	Ана Шабановић IV ₃	75	II	Оља Ћоровић
V	Алекса Деспић V ₂	70	II	Љиљана Мајкић
	Александар Пајовић V ₃	50	похвала не иде даље	Љиљана Мајкић
VII	Никола Томовић VII ₁	30	пролаз на републичко такмичење	Љиљана Мајкић
VIII	Марко Будиша VIII ₁	80	I и пролаз на републичко	Јованка Шаренгаћа

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ

IV	Петар Трифуновић IV ₂	80		Славена Недељковић
	Ана Шабановић IV ₃	40		Оља Ћоровић
V	Алекса Деспић V ₂	70		Љиљана Мајкић
VII	Никола Томовић VII ₁	80 пролаз на републичко		Љиљана Мајкић
VIII	Марко Будиша VIII ₁	92 пролаз на републичко		Јованка Шаренгаћа

РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ

VIII	Марко Будиша VIII ₁	100	I	Јованка Шаренгаћа
------	--------------------------------	-----	---	-------------------

РЕЗУЛТАТИ СА САВЕЗНОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ

VIII	Марко Будиша VIII ₁		III	Јованка Шаренгаћа
------	--------------------------------	--	-----	-------------------

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИНФОРМАТИКЕ

VIII	Ђорђе Јовановић VIII ₂	100	I	Ана Радовановић
------	-----------------------------------	-----	---	-----------------

РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИНФОРМАТИКЕ

VIII	Ђорђе Јовановић VIII ₂	100	I	Ана Радовановић
------	-----------------------------------	-----	---	-----------------

**РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ЕКИПНОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МАТЕМАТИКЕ -
МАТЕМАТИЧКА ОЛИМПИЈАДА**

Учесници: 126 школа из Србије			26. место	
ПОЈЕДИНАЧНИ ПЛАСМАН:			награде	
IV	Петар Трифуновић		II	Славена Недељковић
V	Алекса Деспић		похвала	Љиљана Мајкић
VI	Иван Савић		III	Јованка Шаренгаћа
VII	Никола Томовић		III	Љиљана Мајкић
VIII	Марко Будиша		II	Јованка Шаренгаћа

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИСТОРИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
V	Вукан Марковић V ₁	73 од 75	I	Вера Вуксан
	Ана Кумбуровић V ₃	64	III	Вера Вуксан
VI	Теодора Пјевчевић VI ₁	69	III пласман на градско такмиче ње	Вера Вуксан
	Маша Стевановић VI ₁	69		Вера Вуксан
	Јована Стојановић VI ₃	61		Вера Вуксан
	Милош Јаковљевић VI ₂	60,5		Вера Вуксан

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ИСТОРИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
V	Вукан Марковић V ₁		IV	Вера Вуксан
VI	Теодора Пјевчевић VI ₁		V	Вера Вуксан
	Маша Стевановић VI ₁		VI	Вера Вуксан
	Милош Јаковљевић VI ₂		XII	Вера Вуксан

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VII	Тијана Марковић	95	I	Биљана Јовановић
	Дуња Милашиновић	88	II	Биљана Јовановић
	Данило Цигановић	84	II	Биљана Јовановић

VIII	Александар Миловановић VIII ₃	86	II	Биљана Јовановић
	Михаило Роквић VIII ₁	78	III	Биљана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VII	Тијана Марковић VII ₁	92	II пласман на републичко	Биљана Јовановић
	Дуња Милашиновић VII ₂	90	II пласман на републичко	Биљана Јовановић
	Данило Цигановић VII ₁	81	III	Биљана Јовановић
VIII	Александар Миловановић VIII ₃	72		Биљана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

VII	Тијана Марковић	85	III	Биљана Јовановић
	Дуња Милашиновић	64		Биљана Јовановић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ БИОЛОГИЈЕ

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
VII	Милица Ивановски VII ₁	76	III	Ана Блечић
VIII	Александра Арсић VIII ₃	99	I	Ана Блечић
	Андреа Лаушевић VIII ₂	88	II	Ана Блечић
	Михаило Роквић VIII ₁	73	III	Ана Блечић

РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ БИОЛОГИЈЕ

VIII	Александра Арсић VIII ₃	95	I пласман на репуб.	Ана Блечић
-------------	------------------------------------	----	----------------------------	------------

РЕЗУЛТАТИ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ БИОЛОГИЈЕ

VIII	Александра Арсић VIII ₃	89	II	Ана Блечић
-------------	------------------------------------	----	-----------	------------

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ - "Златна сирена"

Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
V	Вања Мијаиловић V ₂ Соло		II	Милица Симић

VII	Вера ПеруничихVII ₁ Соло		I	Милица Симић
VI	Јована Зеџ VII ₁		I	Милица Симић
РЕЗУЛТАТИ СА ГРАДСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ – "Златна сирена"				
VI IV и VI	Вера ПеруничихVII ₁ Соло		I	Милица Симић
	Јована Зеџ VII ₁		II	Милица Симић

РЕЗУЛТАТИ СА ОПШТИНСКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ФИЗИЧКОГ ВАСПИТАЊА				
Разред	Ученик	Бр. бодова	Место	Наставник
Такмичења у трчању				
IV	Милош Васић IV ₂		I	Зорица Јовановић Радослав Краљевић
VIII	Иштвановић Филип VIII ₁		II	
Екипно такмичење у одбојци VII и VIII разред			III	
Екипно такмичење у фудбалу				
VII и VIII				
Такмичење у фудбалу "Игра, игра и само игра"				
IV			II	
Такмичење у атлетици, општина				
ЕКИПНИ ПЛАСМАН		58 БОДОВА III		
VII и VIII девојчице	скок у даљ		II	
	Андреа Лаушевић			
	бацање кугле		III	
	Санела Вусљанин			
VII и VIII дечаци	трчање-100 метара		II	
	Филип Иштвановић			
V и VI дечаци	Трчање 100 метара		III	
	Дејан Божовић			
	Скок у даљ		III	
	Јован Драгичевић			
	Штафета 4X100 метара		III	
	Мацура, Плазинић, Милашиновић, Божовић			

V и VI девојнице	Трчање 100 метара Јована Савић	III	
	Трчање 300 метара Кристина Живковић	III	
	Трчање 600 метара Катарина Томић	II	
	Скок у вис Јања Табаш	I	
	Скок у даљ Лидија Брајовић	I	
Такмичење у атлетици, град			
	Скок у вис Јања Табаш	II	
	Скок у даљ Лидија Брајковић	V	
Фестивал трчања у организацији Самсунга са Спортским савезом Србије			
V-VII	Жонглирање лоптом Милош Дунђеровић	I	
Резултати конкурса у млађим разредима			
IV	Лука Брајковић IV ₁	III награда на републичком такмичењу „Кенгур“	
	Теодора Васиљевић IV ₁	Награда на конкурс Фудбалског савеза за песму о фудбалу	
	Андреа Брајковић IV ₁	I награда на литерарном конкурс деце Палилуле, „Песничка сусретања“ за песму „Краљ лав“	
	Славица Јовановић IV ₁	III награда на литерарном конкурс „Књига коју највише волим“	
	Милош Васић IV ₁	I награда на општини у „Трци задовољства“	
I	Маја Јанићијевић I ₂	II награда за ликовни рад на конкурс „Књига коју највише волим“	

ЋАЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ

О Ш „ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ“

ГЕНЕРАЦИЈА	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ
2005/06.	Ђорђе Јовановић
2004/05.	Никола Вуловић
2003/04.	Ивана Стибиљ
2002/03.	Јелена Делић
2001/02.	Марко Дангубић
2001/02.	Тијана Копривица
2000/01.	Марица Радусиновић
1999/2000.	Иван Минић
1998/99.	Милица Лазаревић
1997/98.	Никола Минић
1997/98.	Оливер Пастор
1996/97.	Владимир Шарић
1995/96.	Бранислав Јанаћ
1994/95.	Милосав Гудовић
1993/94.	Соња Чукић
1992/93.	Мирјана Баштанин
1991/92.	Игор Попов
1990/91.	Марко Поповић
1989/90.	Чедомир Марјановић
1988/89.	Милица Марјановић
1987/88.	Тања Галијаш
1985/86.	Дубравка Петровић
1983/84.	Јелена Вучковић
1982/83.	Александар Дмитровић

ЊИХОВА ОЛОВКА СРЦЕМ ПИШЕ

ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ УЧЕНИКА

ПОПРЕЧНА ВОЖЊА Дневник дешињска

Да мала деца могу да добију возачку дозволу, ја бих је већ изгубио. Како? Е, сад ћу вам испричати.

Имао сам већ пет година, а већ сам био забрљао са вожњом. Срећом није било полиције у близини, па могу са осамнаест година да им се смело пријавим за полагање.

Дакле, седнемо у ауто тата, мама и ја да одемо до Аде Циганлије. Но, тата изађе убрзо из кола, угледао комшију, и поче нека важна прича. Мама оде да провери да ли је проверила је л' је кућа закључана, а ја чекам ли, чекам.

Вратим се, па ми сину идеја: возићу мало, да видим умет ли – а умет сигурно! Убацам се у седиште, боље рећи утонем, и видим само до пола волана, мени довољно. Прво за кључ, па тамо – вамо и кола пођоше, али уназад преко улице.

Ту видим да нешто не возим најбоље тог дана, лош биоритам, шта ли је, па се вратим на задње седиште да средим ствар. Као нисам ништа дирао – пошла сама.

Зашто је тата потрчао када су кола стала близу дрвета, мало се потресла, после видим и огребала – није ми било јасно. Тата је само рекао: "Срећа да је мала и пуста улица".

А мама је казала: "Кући! Нема ништа од излета". Не знам зашто. Ваљда се уплашила кише, не знам, а лепо сам видео: и даље је сијало Сунце.

Марко Ђурић, уч. 8. раз. Београд

ШКОЛА ЈЕ БОГАТСТВО ПРАВО

Ах, школа, школа!
Некоме је она као ноћна мора.
Мени је она богатство право, као небо плаво.

Само се потруди, па се знање буди!
Ма, само се потруди, више не мргуди!

Остави се више празне приче,
Јер све девојчице једна на другу личе.

Кад их питаш колико је $2+2$,
оне углас кажу: „Па, 5, то се зна!“

Јао, јао, јао! Па, какви су то ђаци?
Више нису мали радозналци!
Кад их питаш предмет омиљени који је,
Они кажу сложено: „Одмор, ма шта вам је?“

Ђаци, ђаци, добри ђаци!
Ђаци, ђаци, враголанци!

Загрејте столице јако,
Па ће се знање пробудити лако.
Лепо кажем, школа је богатство право,
Она је као небо чисто и плаво!

Сад их питаш предмет омиљени који је.
А они, скупа, гласно: „Математика и српски, јасно!“

Школо, добра школо,
Волимо те ми,
Градиво смо научили
Углавном сви.

Ти си ипак богатство право,
Као небо плаво!

Дуња Дамјановић IV1

МОЈА ШКОЛА

Моја школа је лепа и чиста,
У њој увек петица заблиста.

У њој ђаци кроз игру уче,
Неки се мало и намуче.

И не само да гласине круже,
У школи се деца стварно друже.

И ако све у овој песми стоји,
Свако дете до распуста дане броји.

Немања Дракуловић IV3

ИМА ЈЕДНА ДИВНА ВОЈСКА

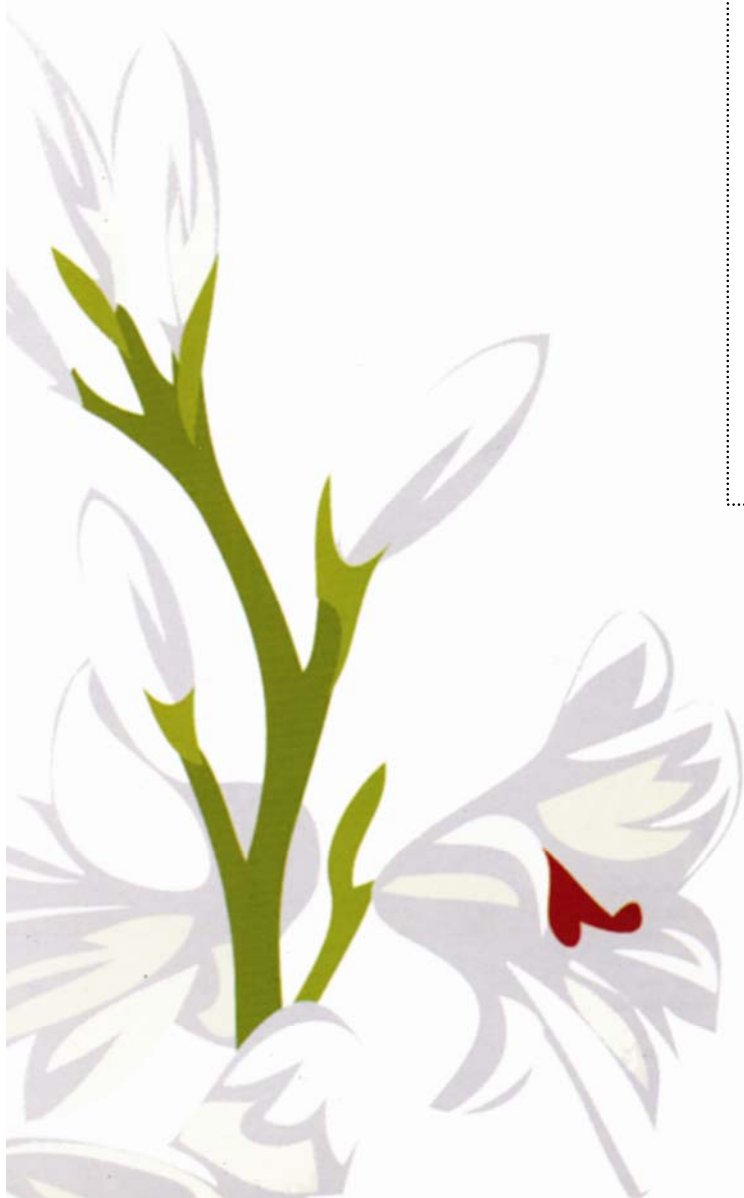
Има једна дивна војска,
Без оружја, али јака,
Све осваја осмесима
Девојчица и дечака.

Има једна дивна војска
Која знањем битку бије,
Силна војска коју нико
Никад победио није.

Има једна дивна војска,
Постоји у свакој школи,
Која уместо да пуца,
Сања, машта, пева, воли.

Има једна дивна војска
Завиде јој маме, тате,
Сви би дали кад би могли
Да се у њу врате.

Огњен Ненадић IV1

НАГРАЂЕНИ ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ НАШИХ УЧЕНИКА НА КОНКУРСИМА

Радови који су објављени у “Ђачком перу”, зборнику поезије и прозе ученика београдских основних и средњих школа:

ПРИЧА ЈЕДНЕ РИБИЦЕ

Родио сам се у мору и сретно растао са својом браћом и сестрама све док ме неки зли чика није ухватио у мрежу. Губио сам ваздух али ме је човек брзо ставио у кесу са водом и одвео ме од браће и сестара. Пуно сам плакао, али одједном сам се нашао у акваријуму са другим рибицама које су се већ навикле на затворски живот.

- Ђао, брате! Нови си у крају ?—Питао ме је неки мишићав момак.
- Да – одговорио сам.
- Биће ти овде лепо док те неко не купи.

Тога сам се и препао и стално стрепио да ме неко не узме.

Али једног дана, када сам се пробудио, опет су ме ухватили у мрежу и ставили у кесу. Сетио сам се дана када су ме први пут одвојили од фамилије. Убрзо сам се нашао у новом акваријуму, где ме нису баш лепо дочекали. Све су причали о мени иза леђа: како сам ружан и изгубљен. Није ми било ни до чега.. Сакрио сам се испод неког ружног камена када ме је препало људско лице изобличено од таласа прљаве, стајаће воде. То лице нећу никада заборавити. Стално нас је мучио и пресипао из воде у воду, давао нам неку неукусну храну коју сам ипак морао да једем да не бих умро од глади.

Дуго нисам причао са осталим рибицама, али како је време пролазило, тако сам почео да се играм са њима.. Био сам све срећнији откад сам дошао у ову бедну рупу.

Тркали смо се ко ће више хране да поједе и увек сам губио, јер ми се баш није јела та трупа храна. Такође смо се тркали ко ће више да направи кругова око камена. То ми је била омиљена игра зато што сам увек побеђивао јер сам некад живео у мору и тако се играо са својом породицом, а ове рибице су рођене у затвору, па нису виделе света. Кад ову игру играм, она ме увек подсети на завичај и срце почне полако да се стеже, а очи једва задрже реку суза.

Међу рибицама била је једна права лепотица, која се увек љутила на нас и окретала нам реп (леђа), и уздизала главу затворених очију. Кад год сам је угледао, мислио сам у себи:

“Ух, човече, која риба!”

Али никад нисам успео да се зближим са њом.

Ово дружење са рибицама било је веома лепо. Али смо сви мрзели кад нам газда мења воду па нас стави све у једну уску прозračну просторију, па ту чучимо по пола сата. Једном ми је ово скоро дошло главе, када смо исто овако били угурани у зделу. Газда је по обичају чистио наш “дом” и песак. Одједном нас је неко гурнуо и сви смо попадали у неку воду без имало ваздуха. Једва сам се борио за последњи дах док ми се тело пунило прљавом и горком водом. Угледао сам лепотицу како се није ни померила и кад сам је ухватио за руку, престао сам да дишем и избацио последњи дахчић којим сам рекао:

- Волим те!

Тада ми се слика пред очима мутила и на крају сам видео све црно. Нисам се уплашио, могло би се рећи, био сам срећан јер је овај црни, мирни свет био блажи према мени него мој цео живот.

И ево, сада се налазим у телу врапца и скакућем по сметлишту и једва чекам да завршим и овај живот. Можда ћу у следећем животу бити срећнији, можда се више неће понављати моја горка прошлост. Ко зна ? Остаје само да чекам и надам се.

Дамјан Јовић, VI 2

РАТНИ РАСПУСТ

Хеј, ћао, јеси ли чула да ће вечерас да нас бомбардују, али овај пут за стварно!

- Ма, дај!

Била сам сасвим сигурна да до свега овог неће доћи, али ипак је у мени био трачак страха и сумње. Не, то не може бити. После школе отишла сам кући. Само што сам завршила вечеру, неки застрашујући звук чуо се напољу. Завијало је језиво. Само сам уплашено погледала мајчино лице које је било још престрављеније. Звук ми је одзвањао у стомаку. Мислила сам да се чак и земља од њега тресе. Трајало је бескрајно дуго и најзад, звук је бивао све тиши док се није чуло само брујање машине и најзад мукла тишина. Мама је погледом упитала оца: "Да ли је све ово могуће?" Из прича моје баке, која је преживела Други светски рат и тада била истих година као и ја сада, очекивала сам да бомбардери одмах забрује, сравне све са земљом и оду. Сетила сам се слика бомбардовања Ирака и одмах ме је смирила помисао да је тај ужас тамо трајао неколико дана. Нисам ни сањала да ће овај ружан сан трајати толико дуго. После ових мисли вратила сам се у садашњост и осетила сурову стварност. Одмах сам помислила на најбољу другарицу и окренула њен број телефона, надајући се да ће ми она рећи да ово није истина, да нећу својим унуцима причати да сам и ја проживел рат и плашити их тим причама као што је то радила моја бака. Дуго сам остала будна очекујући шта ће се догодити. Падало ми је на памет много мисли, а међу њима и та да ли ћемо ићи у школу. Сатима сам размишљала и најзад легла да спавам.

Ујутро, сетила сам се прошле ноћи и питала другарицу хоће ли данас у школу. Она ми је рекла да је већ била и да у школу не идемо до даљњег. Првог тренутка сам се обрадовала, хеј, нема школе, распуст је почео раније. Следећих дана и даље смо остајали код куће и питала сам се како ли је у склоништу, и пете вечери од почетка рата отишли смо у склониште. Тати се доле није свиђало, па смо силазили само мама и ја. Што је било изненађујуће, први пут сам видела све комшије на броју и сви су били сложни. У склоништу су били и "татини непријатељи", тачније комшије са којима тата и није био баш у добрим односима. Увек су ми причали да рат и невоље спајају људе, што се и доказало. Како су дани пролазили, ми смо се све више дружили. Унапред сам се радовала силаску "доле" и времену проведену с њима. Играли смо друштвене игре, причали вицове како бисмо отерали суморне мисли. Жене су се толико смејале и да је неко упao у склониште, помислио би да су луде. У времену тензије сви бисмо ћутали и слушали радио, а сваки пут када би се огласио Аврам Израел и уследило оно његово чувено "готово" на крају извештаја, жене би се погледале и праснуле у смех.. Ипак, смех су обуздавале због оних који гину за нас, заменивши га тмурним и тужним разговором. Мама је већ било тешко да сваки пут силази доле и одлучила је да одемо у село како би и мене и себе поштедела свега. Тата је морао да остане код куће због посла. Било ми је тешко да се развојим од њега, али ситуација је то наметнула.

У селу је све било мирно, чак је почела да ми недостаје сирена. На крају сам потпуно заборавила на њу и било ми је лакше. Једног дана ми тата јави телефоном да ће доћи по мене да завршим курс енглеског језика. Вратила сам се у Београд, а мама је остала у селу. Чим сам дошла кући, огласила се сирена и опет се јавио онај осећај као кад сам је први пут чула, плашила сам се. Страх је временом нестао, а са њим и рат. Сада, када је све готово, схватам да ово стварно није фер, јер шта смо им ми скривили, зашто су им крива деца којој је била ускраћена срећа и безбрижно детињство. А волела бих да знам како би се они осећали када би њихови синови гинули без разлога и када из неког глупог разлога, њихова деца не би имала сигурну будућност и безбрижно детињство.

Јелена Келава, VII 1

РАДОВИ КОЈИ СУ НАГРАЂЕНИ НА КОНКУРСУ “КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ”

I награда

СРЦЕ НА ДЛАНУ

Знам да хуманост значи човечност, али шта још “носи” та реч у себи требало је да одгонетнем.

Често сам чуо од деде како каже: “Није он никакав човек”. Кад сам био мали то ме је збуњивало, јер и тај “никакав” човек је имао лепо лице и био фино обучен и мени био човек. Сада, кад сам мало старији, почео сам да схватам деду.

Човек – да би то био, мора да разуме другог човека, да има слуха за акције у којима се апелује за помоћ у лечењу болесних, да осети туђе проблеме, нерасположење, тугу...

Колико је мени само значила брига свих и добре жеље мојих другова и суседа када ми је деда био болестан. Када би ме питали за његово здравље, поздрављали и храбрили – “Биће му добро! Опет ћете вас двојица у игру”, као да су наслућивали моју бригу, мој страх да не останем и без другог деде. И сигурно су га та пажња и љубав излечили.

Хуманост је и кад поделим свој леп сендвич са другом који нема ужину и кад дам своје књиге или ону бољу капу и јакну пријатељу који је све изгубио на Косову или у Крајини. Тада ми је осећај задовољства помешан са осећајем страха да његов понос не повредим, јер је сигурно лепше давати него примати.

Радујем се када прочитам у новинама да су скупљена средства за операцију неке Милице, Немање... Осетим да сам можда мало и ја помогао кад окренем број 063 9694 и “дам импулс животу”.

Лепо је и хумано кад неко уплашено дете или старијег преведемо преко улице, лепо је и хумано дружити се са усамљеним, лепо, али не и хумано је моје дружење са комшијом Н. То је богатство а не хуманост.

Комшија Н је ведар, полуслеп седамдесетогодишњак. Ја сам му помало као унук, другујемо. Због њега сам супе и чорбе почео чешће да једем само да се он не би љутио. Чим му чујем штап, ја истрчим : “Немам с ким да играм шах!” Мало и слажем, али само мало, јер с њим заиста највише волим да играм. О свим отварањима ми је говорио, где сам погрешио, који је потез бољи и зашто.

Срећан сам и док шетамо Ботаничком баштом. Ја му скрећем пажњу на оно што видим, а он ме учи да “види” више ухом, додиром...Објашњава ми колико и мириса допире до њега и сад жмурим и ја – тако их боље осетим. Колико звукова више чује – а мене варљиво око заведе да кренем за сваком лоптом. А сад препознајем звук свраке и чворка, детлића...зуј пчеле и осе...Диван је осећај кад на стазама Ботаничке баште имате у руци руку таквог човека.

Сад знам да је хуманост носити срце на длану и топао осмех на дар суседу, другу, незнанцу...

Милош Васић, VI 1

НАГРАЂЕНИ РАДОВИ НА КОНКУРСУ
“МЛАДИ ЛИТЕРАРНИ ТАЛЕНТИ”

ПРИЧА ЈЕДНОГ ЛУСТЕРА

Ви мислите да је мени лако? Е па, варате се. Замислите да целога живота висите на плафону, посматрајући “са висине” свет око себе. Из те перспективе вам ништа није занимљиво. Ееее, колико сам само пута пожелео да бар једном будем стона лампа!!!

Знате, није да се ја плашим земљотреса, али то љуљање ме “буквално избаци из равнотеже”. Шта је један или два земљотреса у десетак година наспрам сталних удараца главом (који и нису толико болни) и на моју жалост удараца лоптом.

Баш пре неки дан су се играла та два мала несташка (две девојчице) кошаркашком лоптом. И шта мислите где је лопта завршила? Наравно, на мени! Од првог ударца сам се заљуљао и мислио да ћу се срушити. Када сам се коначно зауставио и дошао к себи, лопта ме је тако јак “звекнула” да сам се уз врисак нашао на поду. Међутим, јак бол који сам осетио, натерао ме је да схватим да се то ломим - ја. Лежећи на поду тако изломљен, размишљао сам да ова “приземна” перспектива, за којом сам толико жудео, и није баш толико сјајна.

На моју срећу, веште руке уз помоћ лепка су ме “поправиле” и ускоро сам враћен на старо место да и даље висим. Након тога сам се осећао мало боље јер је од тог дана лопта била забрањена у дневном боравку (где сам се и ја налазио). Ух, бар једна брига мање.

Кад падне мрак, ето још једног проблема: Свима се спава, а ја јадан морам да светлим до дубоко у ноћ, презнојавајући се од врелине сијалице. Па зар је то фер?!

А замислите тек оне досадне муве. Шетају по мени и безобзирно ме голицају, а ја не могу да се почешем!

И зато, ја вас искрено молим да следећег пута, кад вам прегори сијалица, размислите да ли ћете је одмах заменити или не. Можда и вашем лустеру треба мало одмора? Пружите му то бар једну ноћ!!!

У потпису: Један лустер

Јована Бараћ

ПОСМАТРАМ ЗАЛАЗАК СУНЦА

Свађа са родитељима, и то веома бурна, можда најтежа до сада. По њиховом мишљењу: "Тебе мала жестоко тресе пубертет!", а по мом: "Ви сте потпуно незрели за своје године и ништа не разумете!"

У бесу изговорене речи и ноге које ме аутоматски воде из куће, уз тресак вратима. Аутобуса се не сећам. У стомаку ми лепрша лептир беса, спреман да својим крилима сваког часа излети напоље. Ноге ме и даље аутоматски носе и како су нагло кренуле,

тако и стају одједном, укопане у месту. Калемегданска тераса и споменик "Победник", високо, застрашујуће изнад мене.

Почиње олуја. Мајке уз вику покушавају да склоне децу од прашине, коју је изненада подигао ветар, дошавши ни од куда. Дунав, црн од љутине што га је ветар узбуркао, покушава својим бичевима од таласа да дохвати облаке, исто тако црне као што је он. Бродихи и чамци који су до тог тренутка клизили по глаткој воденој површини, сада су се љуљали као да су љуске ораха, трудећи се да се не преврну. Киша. Прво ретке и крупне капи, а потом непрекидни низ бисера који, падајући са неба, ствара измаглицу. Нигде никога, само "Победник" и ја. Он горд и поносан, а ја поражена. Онај лептир из стомака је коначно излетео. Бес ношен мојим вриском просуо се тишином и помешао се са звуком кише.

Одједном празнина у мислима, у души, у осећањима. Последња кап кише је пала, стављајући тачку на мој бес.

Облаци се раздвајају, правећи место уморном сунцу. Умивена Сава се нежним додирима спаја са Дунавом. Наранџасто – црвени зраци сунца се преламају на води, милујући њену површину. Бродих, после олује, наставља свој пут у сутон као да покушава да дохвати сунце.

У даљини Земун. Доминира Гардош и Кула Сибињанин Јанка. Небо полако добија пурпурну боју, а Кула делује као "чардак ни на небу ни на земљи". Изнад Ратног острва одједном се уздиже јато преплашених галебова.. Чини ми се да чујем њихове крике како парају тишину. Калемегдан поново постаје привлачан за шетаче. Полако пристижу са склопљеним кишобранима, низ које лагано клизи понека заостала кап кише. Чује се жамор и понеки кикот.

Сунце уморно од свега, лагано гаси своју светлост, остављајући све нас на милост и немилост небу и месецу. А он је био великодушан. Површина воде се од одсјаја пурпурне боје неба, преко, на тренутак застрашујуће црне, претворила у месечеву златно – жуту.

Погледала сам "Победника" и учинило ми се да ми је намигнуо. Онако огроман и снажан као да ми је говорио: "Ја сам преживео много оваквих олуја и нису ми могле ништа. Научи се и ти да примаш ударце!"

Док сам пролазила поред Зоолошког врта, полако су се палиле уличне светиљке. Ноћни лептири су као хипнотисани просто улетали у ужарене сијалице пржећи своја крила.

Рике, грактања и цвркути су се разлегали из Зоо врта. Животиње су тражиле вечеру. Био је то зов природе, на који ни ја нисам била имуна. И мој стомак је изненада почео да крчи и завија од глади.

Уморна, али невероватно смирена, идем кући. Трамвај "петица" уз јеку точкова полако се љуља низ улицу Џорџа Вашингтона. Бајлонијева пијаца скоро празна. Усамљени перач улица сакрива сву прљавштину овог прелепог града.

Ноге ме воде све ближе кући. Стрепња и узнемиреност расту, полако ме целу обузимајући. Шта ли ће рећи? Да ли ће и даље бити љути? Атмосфера праштања...

Топао загрљај, нежни пољубац и моје велико и искрено "извините" просто се осећају у ваздуху, као мирис врућих ушטיפака који се шуња из кухиње. "Треба, душо, да научиш да живот чине и добре и лоше ствари. После два корака назад, увек се труди да направиш бар један велики корак унапред".

Док тонем у сан, кроз главу ми пролази сулуда идеја: "Мора да мама и тата имају неки договор са "Победником" на Калемегдану!". И опет његово намигивање!

Јована Бараћ, VI 3

ПУТУЈЕМ И ПОСМАТРАМ

Ибарска магистрала. Као велика змија увија се на врелом летљем сунцу између Краљева и Рашке.

Прљав прозор аутобуса допушта полу уснулом оку да делимично види спољни свет, али не и да чује, јер је “брундање” аутобуса заглашивало чак и моје мисли.

Са десне стране камењар прошаран полу-осушеном, пожутелом травом не привлачи поглед. Лево, као ножем исечена клисура, пружа уточиште мутном Ибру, који се због велике суше, од снажне и брзе реке претворио у уснули поток са сувим, испуцалим обалама.

Високо на брду обраслом густим четинарима поносно се уздижу зидине средњовековног града Маглића.

Село. Вероватно слично као и хиљаде других села у Србији, али за мене ипак најлепше, јер је моје. Као што је дубоко у земљи корен старог храста, тако су дубоки и моји корени и осећај да газим по земљи по којој су газили и моји преци пре више од двеста година, просто ме тера да поносно уздигнем главу и дишем пуним плућима.

Одлазак до Новог Пазара није само обилазак чувене пијаце.

Између све више џамија, храбро одолева времену мала, камена Петрова црква, најстарија православна црква на Балканском полуострву.

Кроз нетакнуту природу скоро козијим стазама стижем до манастира Ђурђеви Ступови. Старе оронуте зидине опасају манастир који је много пута у својој историји рушен, али исто тако снагом вере свог народа и обнављан, тако да је сада лепши и поноснији него икад.

Остављам га окруженог столетном шумом и кроз вреву и шаренило Новог Пазара, крећем уз реку Рашку према још једном, за мене најлепшем православном манастиру – Сопоћани.

Нови асфалтни пут вијуга кроз огромну количину зелене боје. Све нијансе зелене се стапају и мешају уздижући се преко влати траве до високих крошњи листопадних и четинарских дрвећа.

Међу облацима ушушкан, на релативно равном месту, израња манастир Сопоћани. Ветрови који увек дувају уз реку Рашку, овде су мировали, као да нису хтели својом хуком да нарушавају мир који је владао.

Улазимо у манастир и изнова остајем затечена. Знам да су највећа вредност и лепота овог манастира баш у фрескама, али пред њиховом лепотом увек занемим. Осећам се као да ме православни свеци посматрају својим продорним очима и да ми зарањају у душу, а посебно Свети Сава чија се фреска налази у природној величини.

Са посебним миром у души излазим из манастира и затичем још једно чудо природе. Небо до пре пола сата ведро, претворило се у платно неког вештог сликара. Црвена боја залазећег сунца у даљини је прелазила у љубичасту, а ова сасвим приметно у тегет, скоро црну боју.

Уским сеоским путем полако корачам кроз сумрак, ближећи се кући мог прадеде. На стотинак метара изнад манастира помаљају се тамне контуре старе куће. На прагу назирем годинама притислу, погрбљену силуету мог прадеде Андрије.

Ушушкана у његовом топлом загрљају, улазимо у кућу праћени светлошћу милиона звезда.

Тонем у сан, а кроз отворен прозор допиру равномерни, успављујући звуци зрикаваца. Једна звезда падалица, оставила је светлцуави траг на мом јастуку и то је било последње што су моја чула запазила.

Јована Бараћ, VI 3

НА КОНКУРСУ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

I награда

ДА САМ ЈА ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА

Јутро је. Кроз прозор "Плаза" хотела чују се аутомобили, аутобуси и возови. Бизнисмени у смокинг оделима су већ кренули ка Wall Street – у Њу Јорку на посао. У ваздуху се осећа смрад угљен монооксида. То значи да је она нова собарица поново заборавила да затвори прозор. Уосталом, немам времена да се сада свађам са њом. Данас је велики дан.

Када сам се обукао и сишао на доручак, моја секретарица ми је рекла:

- Dr Markovic you had a phone call last night very late, from Serbian president!

- Yes, I know, he wants to come here for a talk about The Resolution for Kosovo and Metochu – odgovorio sam.

После доручка отишао сам својом новом лимузином до зграде Генералне скупштине Уједињених нација у East River Street. У холу су биле разне поруке и паролe из целог света од одраслих и од деце. Хол је био празан. Било је 9:05.

Закаснио сам!

Брзо сам ушао у салу. У њој су била 202 седишта распоређена у полукруг. Ту су седела 202 амбасадора из сваке државе. Испред њих је била говорница, а иза ње је сто где је био цео Савет безбедности Уједињених нација. Сви су разговарали међусобно, али чим сам ја ушао, прекинули су. Пролазио сам од улазних врата до мог седишта и све очи су биле упрте у мене.

Заузео сам своје место које се налазило у средишту стола на коме су били сви чланови Савета безбедности УН. Са моје леве и десне стране биле су две заставе УН, а изнад мене грб УН – планета Земља са лаворовим венцем око ње. На жутој таблици испред мог седишта је писало: ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА ДР ВУКАН МАРКОВИЋ.

Жути мали сто у последњем реду у учионици на приземљу у једној београдској основној школи, седи ученик који машта да буде генерални секретар Уједињених нација. И кад год би он то рекао својим друговима они би му рекли: "Ти да то будеш, ма дај". Баш ме занима шта сада они мисле. Одједном сам се сетио свих њих. Сви су они били сјајни другови, а данас су велики људи. Неки од њих чак имају Нобелову награду као и ја.

Одједном она жута клупа и сличица мог детињства полако бледе и нестају. Поново се појавила сала са 202 амбасадора и мермерном говорницом испред њих.

Започео сам седницу:

- Silence everyone – сви су ућутали.

This is 175. appointment of General Parliament of United Nations. Today we celebrate 80 years of International Organization United Nations. I am giving a word to myself.

Започео сам говор.

"Драге колеге и клегинице, данас славимо 80 година од оснивања Уједињених нација. 24. 10. 1945. већина држава је ратификовала Повељу Уједињених нација и тада су УН и званично основане. Циљ УН је био и биће да се све нације широм света зближе, радећи заједно на изградњи мира и развоја поштујући принципе правде, људског достојанства и добробити свих људи".

"У протеклих 80 година Уједињене нације су биле ометане у изградњи мира од стране супер сила. Оне су раније имале своју заставу, грб, поштанске маркице и територију, али не и кључну ствар за очување мира – војску. Некада су државе давале УН своју војску, притом су могле да дају од 10 000 војника само 3. Сада је тај проблем превазиђен. Међународна организација поседује врло дисциплиновану и добро

наоружану војску, авијацију и морнарицу. Данас можемо да спроводимо мир без икаквих ометања."

У протеклих неколико деценија УН су потпуно зависиле од великих супер сила. Сала где смо ми, сада је служила за свађање амбасадора СССР-а и САД-а. После распада Совјетског савеза, Америка је даље контролисала УН, тако да ниједна одлука није могла да буде објективна, већ је морала да буде усклађена према интересима Америке која није желела да их ико контролише. Тај проблем је данас решен. Америка се више не меша у наше послове.

Убедљиво највећи проблем је било нуклеарно наоружање. Нуклеарну бомбу су поседовале многе државе: САД, Британија, Француска, остаци Совјетског Савеза, а неке су и тајно правиле бомбе као што су Иран и Северна Кореја. Да су неке од тих нација заратиле, дошло би до нуклеарног рата и стотине хиљада људи би умрло у једној секунди као што се то десило у Хирошими и Нагасакију и убрзо би нестало човечанство. Зато су УН одузеле сво нуклеарно оружје, које је икад направљено и већина њих је данас уништена. Такође је спречена потенцијална катастрофа".

Салом се проломио громогласни аплауз. Одједном је сала нестала и нашао сам се у својој соби у кревету поред Мионе. Гледам у замрачене прозоре. Ноћну тишину ремети звецкање шалона, онда се зачу страшан тресак бомбе. Тада сам имао 6 година. Никада нећу заборавити ту 1999. и ноћи проведене испод јастука у кревету маме и тате. Како се тишина полако прикрадала тако је и ова сличица нестала, па сам поново угледао 202 амбасадора. Наставио сам говор:

"Од када се индустрија на планети Земљи развија, глобално загађење и загревање се повећава. У ваздуху је све већа и већа количина угљен монооксида и рупе на озонском омотачу су све шире и због тога ће се отопити Северни пол и ми ћемо морати да пливамо до ове сале јер ће Њу Јорк бити потопљен. Да се не бисмо мучили да допливамо овде, донели смо резолуцију којом се тачно одређује колико један корисник моторних средстава сме да потроши у једној години. Уколико се не придржавају тога, следи му казна. Данас је на улицама много мање загађење него ранијих година, мада и то није довољно".

По мом мишљењу, највећи проблем је недостатак слободе код људи. Иако је број слободних људи већи него раније, на свету и даље постоје ментори и робови. Ми сви причама различитим језицима, различите су нам боје коже, очију, косе и различито се облачимо, али смо ми сви људи. Сви имамо мозак, срце, јетру...и самим тим смо сви ми једнаки. Сваки човек је независан, једнак са осталима и слободан у свим погледима. Сваки човек је достојанствен и његово достојанство се мора поштовати. Човек може да се облачи онако како хоће, да говори шта хоће и да мисли шта хоће. Зато је прошле године донета Декларација УН о слободи, достојанству и људским правима. Поштовање ове Декларације је кључно за опстанак демократије на планети".

Још један велики проблем је био непоштовање дечијих права. Постоје људи који данас владају светом, а људи који ће владати светом за 20 година су данашња деца. И зато ако желимо да она добро владају, морамо им пружити знање, слободу, квалитетно образовање, морамо их саслушати и питати их за одлуке које су у њиховом интересу. Зато је Конвенција УН о правима детета документ који се највише кажњава уколико се не поштује. Будућност деце зависи од њихових родитеља, а будућност планете од исте те деце. И зато морамо спречити дискриминацију, манипулисање, сиду код деце".

Док сам читао последње речи, прошла ми је слика са насловне стране школског часописа са које ме гледају насмејана лица мојих другова. Било је то давно али се и даље сећам слогана:" Штит, заштитник дечијих права".

Наставио сам говор:

" Најбитнија ствар и циљ УН у протеклих 80 година била је светска влада. Данас су УН на врхунцу свог квалитета и моћи зато што је планета уједињена. Не постоји више Британија, Француска, Кореја, Канада, Немачка, Шведска, Србија, Мађарска, Кина, Јапан и Египат, већ су све државе уједињене. Цела планета Земља је данас

држава која се зове Уједињене нације. Уједињеним нацијама влада Светка влада и мени је велика част што сам на челу ње. Светска влада није корумпирана, добро контролише мир и ради у складу са свим резолуцијама, декларацијама и конвенцијама, као и са Уставом УН. Ово је најбољи начин да се очувају приоритети Уједињених нација, који су настали још 1945. На овај начин се такође очувава демократија на планети Земљи и једнакост свих људи као и апсолутни мир. LONG LIVE UNITED NATIONS!"

После овог говора, тишину је прекинуо најјачи аплауз који сам икада чуо. Посланици су устајали, свирала је " Ода радости ", химна УН, а ја сам уживао у свом тријумфу за који сам радио дуго, дуго година.

Јутро је. Поново ме буди бука аутомобила који пролазе кроз моју улицу и граја ученика Средње школе " Раде Кончар " који су већ кренули на часове. Сањив устајем, припремам се за школу. Стављам торбу на леђа, излазим из куће и крећем својим путем.

Вукан П. Марковић

*ИЗ ЗБОРНИКА НАЈУСПЕШНИЈИХ РАДОВА
XXX СМОТРЕ
ЛИТЕРАРНОГ СТВАРАЛАШТВА УЧЕНИКА
ОСНОВНИХ ШКОЛА ЈУГОСЛАВИЈЕ
“ИЗВОР ЖИВЕ РЕЧИ”
КОЛАРИ*

**СЕДМИ РАЗРЕД - ПРОЗА
ДРУГА НАГРАДА
Иван Максимовић**

А ПРИЧИ И ПРИЧАЊУ НИКАД КРАЈА

Јутро је. Будим се и почињем да причам с мајком: "Добро јутро. Шта има за доручак?" Она ми одговара, а ја размишљам о тотално другим стварима. Пита ме она како је било јуче на приредби, а ја онда развежем своју причу...

И тај дан као и сваки други започео је своју причу, Долазим у школу и почињем: " Деси, деси, деси?" и тако се сетим црногорске песме коју сам јуче чуо на ТВ-у: Ђе си брате, што чиниш? Ево ништа, а ти? Ја без везе... И тако цела песма. Почиње први час - српски. Јао човече, писмени. Шта све да кажем у мојој причи без краја? Најбоље би било да причам причу о шареном врапцу, али кад размислим, та прича ми дође тако досадна. Размишљам: Хајде,

хајде, пиши било шта само да попуниш те, под обавезно, одвратне две стране, али су оне тако велике, велике. велике... Ух! Следећи час је историја. Ништа нисам чуо. Сад ће наставница као и обично да ме ућуткује и да ми броји колико пута сам подигао руку. А мени се баш прича. И немате појма колико се мени прича. Ево и сад ми се прича, али нема бре... "Тише, сметате другима!" Јао, зар опет, сада сам заборавио шта сам хтео. Добро, почећу нешто друго... звони за пет минута. О, добро је. добро је, добро... Прва страна је већ при крају. Јао, тек прва, а звони за четири минута... I

Пошто немам времена да напишем две стране, прескочићу неколико редова.

Ово невидљиво писање би могло да траје, траје, траје, али ја морам некако да завршим. Причаћу вам на следећем писменом.
П.С. Нисам завршио две стране.

ПЕТИ РАЗРЕД - ПОЕЗИЈА

ПРВА НАГРАДА

Милош Васић

ЖЕЛИМ БРЗО ДА ПОРАСТЕМ

Желим брзо да порастем
И да човек постанем,
Па да идем куда хоћу
И кол'ко хоћу останем

Желим брзо да порастем,
Да се хвалим, делим казне,
Одлучујем шта су fine,
А шта речи безобразне

Желим брзо да порастем,
Да се и ја нешто питам,
Да сам бирам шта ћу јести,
Кад' да спавам, шта да читам.

Желим брзо да порастем,
Да озбиљне пишем песме
И да све сам одлучујем
Шта се сме, а шта не сме.

ШЕСТИ РАЗРЕД – ПОЕЗИЈА

ТРЕЋА НАГРАДА

Милош Васић

100% ПЕСНИК

Кад' ми је досадно, не смишљај глупости и не радим ништа што се не сме,
кад не знам шта ћу – ја пишем песме.

Ил' кад' се правим због нечега важан,
и границе свемира кад' су ми тесне,
кад' би да скочим и полетим,
ја једноставно - пишем песме.

И где год да сам, шта год да радим,
главом се врзмају стихови разни
и риме навиру к'о из чесме,
па шта бих друго - ја пишем песме.

Чак и кад' спавам, ја песме сањам,
у јастук шапућем, дубоко дишем,
па у сну шетам, месечарим и,
наравно - пишем песме.

ДРУГА НАГРАДА

СВЕ ЈЕ ТО ЉУБАВ

Једног летњег јутра кроз нашу улицу прошао је човек који је продавао штенад.

“Пожурите, купите штениће, остала су само још два!”, викао је продавац. Кад је пришао нашој капији, из кутије су провирили мали штенци. Ми смо изабрали црно-бело и назвали га Нора, а наши суседи црно, ком се и не сећам имена. Нора је била умиљато куче, али је мало јела и свега се плашила, чак и своје сенке. Дана, моја сестра ујутро је носила баки лонце и кад је угледала Нору, уплашила се и расула све лонце. Бака је забринута истрчала напоље да види шта се дешава. Онда је угледала Дану како покушава да мази Нору.

Нора је расла и пролазиле су године. Једног лепог летњег јутра почеле су падати бомбе по мом граду. Уплашио сам се и побегао код маме. Гранатирање мог града је настављено током целог дана и морали смо да бежимо. За Нору није било места.

Још увек се сећам како сам прислоњен на задње стакло *стојадина* и гледам Нору искривљене и зачуђене главе. Касније смо чули да је жива. Када су дошли војници, она је лајала на њих и бранила је кућу. Један од војника је потегнуо пиштољ да је убије, али срећом је наишао неки човек и узао је. Кућу су нам уништили, а Нора и поред сломљеног срца одгајила је три поколења.

И данас је жива и питам се да ли живи да би нас поново угледала.

Александар Бурсаћ

ПРВА НАГРАДА НА КОНКУРСУ "ХОМЕР" ЗА 1998.
СЕДМИ РАЗРЕД • ПРОЗА

БОРЈАНИН ЗАВЕТ

Док ово пишем, рука подрхтава, срце се леди - покушава да излечи ране, а осећам како ми горке сузе пеку образе и квасе лист папира.

А мрзим да плачем.

Ово је један од многих догађаја кроз чије сам тунеле прошла, један од безброј разлога због којих сам патила и једна од многих сланих успомена које сам сачувала. Одакле је све то допловило?

Потоком детињства које је уместо „животом“ обележено страхом и смрћу која се уплела у мрежу бесмислене љубави... и раставила две тако везане особе. Зашто живот није фер према онима који то заслужују?

А биле смо најбоље другарице...

Путеви су нам се укрстили пре много година и судбина нас је спојила, али тако брзо раставила. Хтеле смо много тога заједно да урадимо.

Да, Ања је та прекрасна особа која је још од првог тренутка закорачила у моје срце и без мог противљења заувек остала у њему. Учествовала је и побеђивала на многим такмичењима. Била је лепа и племенита, карак - терна и прилично уздржана. Умела је да воли искрено и наивно. А волела је многе ствари. Своје друштво у које је имала потпуно поверење и које је увек било на првом месту. Ведрана, дечка у чијим очима је проучавала велики лавиринт тајни. Волела је да се топи у њиховим дубинама и да лута улицама његовог живота, да буде остварење његових жеља. Љубав јој је била узвраћена, можда чак више него што је пружала и више него што је очекивала. Волела је КОЛОНИЈУ и све њихове песме, које су је довеле до двора на тајни и откривале путеве будућности, чије су речи давале снагу и вољу чак и у најтежим тренуцима.

Ја сам била залуђена екологијом и спасавањем угрожених врста и слепо сам веровала у науку.

Ања и ја смо биле две типичне Београђанке које су волеле свој живот, авантуре и што је најважније, волеле су да воле.

Тог дана сам дошла кући са тренинга. Позвала сам Ању. Јавила се њена мама. Звучала је прилично уздржано.

„Да ли је све у реду?“, питала сам.

„Ања је у библиотеци. Стварно морам да завршим разговор“, рекла је и спустила слушалицу.

Библиотека је била потпуно празна. У мало забаченом делу, одмах до прозора седела је Ања. Била је нагнута над књигом, а коса јој је скривала лице. Све је било потпуно претрпано дебелим енциклопедијама.

Торбу сам ставила на неку од њих.

„Ања, шта може да буде најчуднија ствар на свету коју бих ти рекла?“, весело сам упитала. Подигла је главу, а очи су јој биле потпуно закрвављене. „Да ли си открила лек за рак?“

„Ања, шта се дешава? Телефонирала сам ти кући и могу да се закунем да нешто није у реду.“

Ћутала је.

„А шта је ово?“

„Ма, само мало читам“.

Глас јој је звучао прилично уздржано. Погледала сам наслове „ПРИНЦИПИ И КЛАСА КЛИНИЧКЕ ОНКОЛОГИЈЕ“, „МЕРКОВ ПРИРУЧНИК ЗА ДИЈАГНОЗУ И ТЕРАПИЈУ“, „РАДИЈАЦИЈА И ХЕМОТЕРАПИЈА“, „ТЕРАПЕУТСКЕ ПРЕДНОСТИ“

Нешто изнутра ме је почело гушити, стезати, болети. Затворила је књигу. „Шта може да буде најчуднија ствар на свету коју могу да ти кажем?“, рекла је и почела да плаче. Отишле смо до плаже и спустиле се на наше омиљено место. Тамо где смо увек плакале због свађа са родитељима и лоших оцена. Тамо где смо водиле бесконачне разговоре о младићима и планирале наше бриљантне каријере. Ту смо писале наш заједнички говор поводом добијања Нобелове награде. Ту смо смишљале имена нашој деци.

Али никада нисмо размишљале о тумору на мозгу. Сунце је већ почело да залази. Зарониле смо стопала у песак. Чули су се само јецаји. Речи не. Било је сувише питања, а тако мало одговора.

„Ти си знала, зашто ми ниси рекла? Ишла си на све оне тестове. Онда кад ти се завртело у глави после физичког, рекла си да је то због глади и умора. Вероватно си мислила да сам глупа?“, неуротично сам брбљала док су ми сузе клизиле низ образе.

„Ја сам била глупа. Ти си ми најбоља другарица, будалице једна“, нежно је Ања прошапутала. Осетила сам се ужасно. Све што сам говорила имало је значаја.

„Ово је требало да буде тренутак кад ја сазнајем, али сам у старту упропастила вичући на тебе у тренутку кад сам ти најпотребнија. Извини! Помислила сам како се бринеш, како немаш с ким причати о томе и најмање што си могла да учиниш је да ми допустиш да заједно бринемо.“

„Прва два доктора су ми говорила да су то само нерви, да је стрес, да су ми потребне наочаре, да имам грип. Кад су ми урадили ЕКГ и анализу крви и гомилу других тестова шансе су биле толико мутне да сам помислила да имам времена за бригу...“, слегла је раменима.

Посматрала је таласе, а онда ме је погледала у очи и мирно рекла:

„Иако су у питању пет или шест месеци.“

„Мислиш, шест месеци док се не опоравиш“ покушала сам да избегнем истину.

Одмахнула је главом готово не приметно „Док се потпуно не охладим“, рекла је грицајући палац. „Иако сам у једној књизи прочитала да је рок три, у најбољем случају четири месеца. Све то веома варира. Ја само претпостављам најбоље.“

„Ћути Ања, овде није реч о статистици, ово си ти. Ти нећеш умрети... Дозволи... доктори могу да погреше, то се често дешава!“

Само је уздахнула: „Боцо, то се дешава у сапуницама“:

„Шта ти је? Понашаш се као да је све готово“, грубо, али забринуто сам је питала.

„Не, само сам имала довољно времена да пустим да се све слегне. Пре неколико недеља рекли су ми да је највероватније тумор. Данас је било велико финале. Борјана, препусти времену да врши свој посао.“

„Нећу“, повикала сам, „сад врше разна испитивања, можда можеш да се убациш на нека од њих“, наставила сам.

„Да, питала сам доктора за те тестове. И кад би се убацила, нема гаранција да ћу успети. Али волела бих да осетим, знаш оно као да сам допринела науци. Више бих волела да сам пронашла лек за рак. Због тога се највише нервирам. Желела сам да урадим... велике ствари“.

Села сам поред ње и чврсто је загрлила: „Ања, ти си већ урадила велике ствари“.

„Не, али ти можеш да урадиш нешто велико за обе.“

„Не заборави пут за Париз, важи?“

„Ања, ти си још увек овде и биће ти боље. Хоћу да данашњи дан започнемо поново. Не желим да га се сећам.“

Месец је полако почео да се буди. Ања је показивала место где је корњача прошлог лета излегла своја јаја.

„Мислиш да ће се вратити?“

„Увек се врате. Пред крај пролећа почињу да полажу јаја, сећаш се?“

Климнула је главом.

„Мислиш ли да ћу их видети како се излежу?“

„Наравно.“

„Ако не успем“, прошапутала је, „урадићеш то за мене“. „Немој то заборавити, је л' важи?“

„Бићеш ти овде. Урадићеш све сама!“

„Можда си у праву. Не бих могла сама да се снађем у Паризу.“

„Молим те, Ања. Надај се за мене. Сувише је рано да престанеш да се надаш. Преклињем те!“

Посматрала сам месечев одсјај на реци. Тихо сам заплакала. Обухватила је колена и љуљушкала се. Осетила сам да ме посматра. „Када се корњаче излежу?“

„Средином или крајем лета.“

„Да ли се некад десило да поране?“

„Обично не.“

Климнула је главом, као да је дошла до неког закључка. Тако је бар изгледало.

„Онда добро“, рекла је. „У реду, Боцо, бићу овде.“

Дуња Јовановић VII/2

ПОСЛЕ МЕСЕЦ ДАНА

Тог јутра била сам прилично поспана. Звонио је телефон.

„Хало!“, била је то Ањина мама.

„Борјана, душо, Ањи је позлило, овде је и доктор“, чуло се шуштање „Каже да је стање веома лоше. Молим те дођи.“ Спустивши слушалицу, излетела сам из стана. За десетак минута била сам поред Ањиног кревета. Очи су јој биле закрвављене...пуне суза.

„Боже, што је смрт одвратна. Нећу видети корњаче.“

„Наравно да хоћеш.“

„Нећу“, слабо ме је стегла за руку. „Немој више да ме лажеш, молим те немој! Под таквим сам лековима да ти свашта могу поверовати.“

Затворила је очи и за тренутак се умирила. Помислила сам да нас је напустила, али она их, уз велики напор, поново отвори.

„Само ми обећај једну ствар“ рекла је, једва чујним гласом .

„Кажи!“

„Пут у Париз. Не заборави...“

Кроз сузе сам рекла: „Наравно да нећу.“

Прошло је неколико минута.

„Ања, помисли на Ведрана, тај дечко те воли. Могао би да те усређи.“

Покушала сам је развеселити. Нажалост, више ме није чула.

„Како су мале? Скоро као јаје! Дођи, Кајо, бићеш ти лепа, велика корњача.“

„Живећеш са мном, а за моју Ању!“

ХУМАНИСТА

Да би човек био човек, да би, дакле, био хуман,
Он не мора бити херој, генијалац, ванземаљац,
Већ за друге, к’о за себе, толерантан и разуман
Као прави хуманиста, учитељ и зналац.

И кад’ даје део себе, и кад’ даје нешто своје,
Он осећа да добија, да је срећан, богатији,
Да је људски помагати, да судбину људи кроје
Свима нуди оптимизам, бољи жиивот, другачији.

Немоћнима и болесним он не нуди сажалење,
Од лекова боље лече, људске речи чудесне,
Главно су му оружје племенитост и стрпљење
Њима храбри немоћне, сиромашне, болесне.

Милош Васић

**ЛИТЕРАРНИ РАДОВИ ОБЈАВЉЕНИ У „ИЗВОР КЊИЗИ” 1998. И 1999.
И „ЂАЧКОМ ПЕРУ” 2000/2001.**

**Стиховане авантуре
језичке културе**

Као гугутке, као што ласте
на телефонске слете жице,
тако се и речи враголасте
поређају у реченице.

Речи ћу вам прво и прво
(то треба да је јасно свима)
да по једно овакво дрво
свако од нас у глави има.

**Песма о
речима**

Речи су језичке јединице.
Свака реч има значење
своје.

Речи су, децо, као птице
које на једном дрвету стоје.

У десет гнезда, на десет
грана,
речи се легу као птићи
и све ће оне једнога дана
залепшати и отићи.

12 извор-књижа

Треба имати и то на уму
да они који читају више,
то је као када на шуму
падају бујне пролетње кише.

Који читају, имају зато
дрво огромно и разгранато
и на њега може да слети
разних речи највеће јато.

Код оних који читају мало
неразвијено је и закржљало
и на његове кратке гране
не може много речи да
стане.

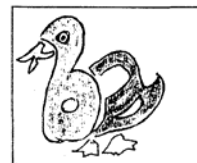
И дрво које се разгранало,
(треба да знате)
може да постане закржљало
кад ништа не читате.

**Песма о
узвицима**

Кад човек посматра неки меч,
па му осећања навале нагла,
и нешто би да каже хтео,
али не налази прикладну реч,
у глави му је нешто ко магла,
а језик му се савим спleo.
Узалуд по својој глави претуре,
најзад се откачи и викне: "УРААА!"

Када га ухвати нека паника,
када је препун очаја, туге,
говор му је препун узвика:
"УХ! ЈАО! КУКУ! ЛЕЛЕ!"

За радост има узвике друге.
Кад људи пожелe
да се веселе
циче и подвikuју:
"ХОПА! ЦУПА! ИЈУ-ЈУ-ЈУ!"

Узвици су кад људи терају или вабе,
кокошке, мачке, ћурке, псе:
"ПИ-ПИ-ПИ! МАЦ-МАЦ! КУЦ-КУЦ!"
"ИШ! ЧИБЕ! ЦУРИК! ПИС!"
Узвици су: "ЂИХА-ЂИХА!
АХА! АПЂИХА!
КВРЦ! БУМ! ТРАС! ШЉИС!"
Када се опонашају патке и жабе:
КВА-КВА-КВА! КРЕ-КРЕ-КРЕ!

Иако ово није све,
узвика има веома мало,
на пола стране све би стало...
"Па ви не слушате! Хеј! АЛО! АЛО!"
Опевао и осликао:
Милорад Кнежевић

извор-књижа 13

На Бегеју

Река Бегеј мирно тече
Од јутра па до веће.
У њој нешто рибу мучи.
Патка плива, рода чучи.
Крај Бегеја прашњав пут,
Изнад Сунце као дукат жут.

Александра Милојевић, уч. 2. раз.

Пас Локи

Мој пас звао се Локи
И волео је смоки.
Од када је угинуо Локи,
Не купујем више смоки.
Уместо Локија дошла је Лона,
Чупава и већа од слона.

Светлана Спасојевић, уч. 5. раз.

Смрзнути врабац

Јутро је одавно прошло
тишина се спустила нема,
на крову школе моје
смрзнути врабац дрема.

Ветар му помера крила
а он их стеже све јаче,
из ока му капнула суза
и врабац уме да плаче.

У школи нема другара
да оставе мрвицу коју.
Навикао је врабац мали
да нахрани дечицу своју.

И тако је стигло подне
а врабац је упорно чеко,
да парче хлеба свога
остави дете неко.

Да данас деце нема
врабац то није знао,
чекајући мрвицу хлеба
смрзнут са крова је пао.

Ана Павличић, II/2
ОШ „Влада Аксентијевић”
Београд

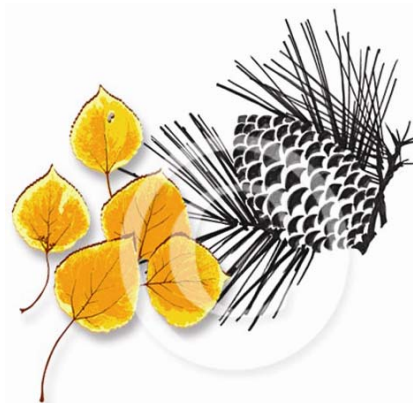
Јесен

Шта ли то шушка лишће?
Какву то тајну крије?
Да ли то долази јесен?
Долази, али још није.

Шта ли то цвркућу врапци,
под стрехом док киша лије?
Да ли то долази јесен?
Долази, али још није.

Шта ли то шапућу ђаци,
вирећи из школских клупа?
Велика новост у граду!!!
Дошла је јесен жута.

Иван Минић, VI/2
ОШ „Влада Аксентијевић”
Београд

Бајина Башња

Има један градић мали
поред Дрине, над њим Тара,
волим увек кад сам тамо—
осећам се попут цара.

Царство су ми дринске врбе
и обале с купинама,
царско благо кукурузи,
семенке у бундевама.

Ја и моји витезови:
Иван, Нино, Вук и Сале
свуд по царству крстаримо
са коњима на педале.

Милош Васић, уч. 2. раз.
ОШ "Влада Аксентијевић"
Београд

Привикавање на склониште

Први пут у свом животу, а надам се и последњи, доживео сам бомбардовање. Почело је у среду увече, 24. 3. 1999. Када су се сирене огласиле, нико није знао шта да ради. Сви су били уплашени. На прве детонације сишао сам доле као и многи други. Нико није знао куда да оде, где је склониште. Та ноћ била је бурна и напета.

Следећег дана већ је било другачије. Многи су сазнали где је склониште. Но, ипак, на сваки звук сирена сви су поново били уплашени. Причале су се свакојаке приче о местима бомбардовања, колико је бомби пало и томе слично. Сви су мислили да ће бомбардовање кратко трајати, али како се то одужило, сви су заузели своја места у склоништу. Срећа да је у склоништу било много кревета. С временом су људи у склоништу почели да се друже. Можда је неке било занимљиво и узбудљиво то силажење у подрум, али мени није. Ноћу за време сирена сви људи се окупе у ходнику испред склоништа и причају о нападима на нашу земљу, који нас авиони бомбардују, шта може који авион. Када се чује нека детонација, сви брже-боље улете унутра. Постојали су извештачи који оду до куће да чују шта је гађано те ноћи. Кад би било мирно напољу, људи би се окупили испред улаза у склониште. Одатле је био добар поглед на ПВО ВЈ. То је било свима узбудљиво док су гледали. Полако смо се, као и сви остали, навикли на склониште.

Стално смо у ходнику играли карте, шах. Једне ноћи је полиција била у склоништу. Ухапсили су неког дечка, али не знам зашто.

У склоништу је било срећних и тужних догађаја. Једна жена се породила и добила сина, а једна бакица је умрла.

Саша Кирсанов, V/2
ОШ „Влада Аксентијевић”
Београд

Рад награђен другом наградом на конкурс Издавачке куће СТУБОВИ КУЛТУРЕ, у сарадњи са Фондом за отворено друштво и Дечјим културним центром, за најбоље литерарне радове ученика од 2. до 5. разреда основних школа са подручја Београда у оквиру пројекта «Гласови за будућност»

ШТА САМ ОЧЕКИВАО ОД 2000.

Здраво, ја сам мали Марсовац. Зовем се АЊДГТВ. Имам 10 000 година.

Марсовци једва чекају 2000. годину. Сви пале бунцала*.

Тата ми је рекао да ћемо за 2000. ићи у свемирски брод. Одједном се чула експлозија. Тако се код нас пишу писма. Тата ми је објаснио да то значи да ћемо ићи да видимо да ли има живота на Земљи.

Био сам одушевљен. Једва сам чекао јаковмов** када стиже Нова година.

Дошао је и тај дан – 2000. година.

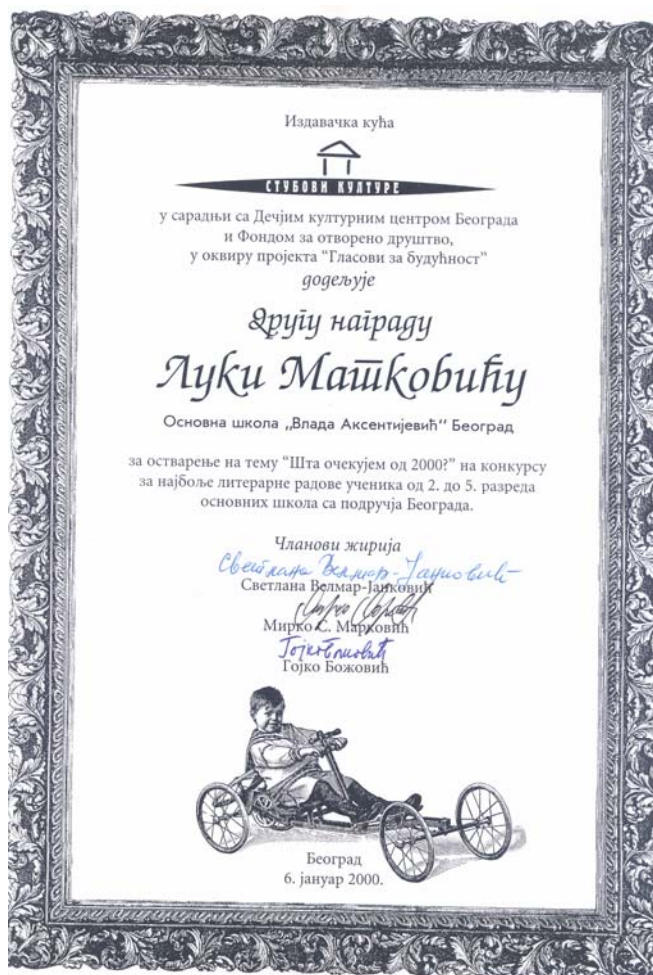
Опет се чула експлозија. Тата се збунио. Није знао да протумачи шта она значи. Онда су нам јавили да је свемирски брод експлодирао од бунцала и да нећемо ићи на Земљу.

Био сам разочаран. Нисам то очекивао од одвратне 2000. године !

Лука Матковић III/1

*бунцало: експлозивче слично петарди

** јаковмов: 10. дан на Марсу

Дневник деџињсџва

Ни два ђавола јој нису била равна – говорила је моја бака када би се повела прича о мом раном детињству. Правила сам разне глупости, била веома несташна и пристајао ми је надимак Тајфун, који сам добила у вртићу.

Једино чега сам се плашила биле су ињекције. Када ми дођу "жуте минуте" и када почнем да правим хаос по кући, довољно је било да ми родитељи само спомену да ће ме водити код доктора да ми да ињекцију, и ја сам већ следећег тренутка била мирна као бубица.

Све је почело једне зиме када сам добила грип. Имала сам непуне четири године. Требало је да десет дана примам ињекције.

БРЗОНОРА **ТАЈФУН**

Први дан је прошао најлакше. Докторка ми је обећала да ме ни мало неће болети, па ако будем мирна, купиће ми чоколаду и дати два шприца за играње. Пошто нисам знала шта ме очекује, пристала сам на компромис, али убрзо затим и зажалила због своје лакомислености. Вриштала сам, плакала и говорила да више никада нећу доћи на ово ужасно место.

Сутрадан, деда ме је опет довео у амбуланту. Страх у мени се све више распламсавао, ноге су ми дрхтале као пруће на ветру. Пошто су се деда и докторка запричали, пружио ми се јединствена прилика да побегнем. Одлучила сам да је боље бити кукавица и храбро побећи, него остати и суочити се са ињекцијом. Закопчала сам свој црвени капутић, неprimетно изашла из ординације и потрчала према излазним вратима најбрже што сам могла.

Након петнаест минута потраге нашли су ме на аутобуској станици недалеко од амбуланте.

Чекала сам аутобус – јер у аутобусу не дају ињекције.

Милица Пророк, уч. 8. раз. Београд

Док везујеш пертле ...

Да ли је то љубав кад си у вртићу, она прође поред тебе, а теби одвезана пертла па не можеш да је вежеш – све ти се руке плету, па се збуниш.

Цела твоја група се окупи око васпитачице, а ти покушаваш да будеш што ближе њој, стално је гледаш крајичком ока, а ако она погледа према теби, одмах скренеш поглед и правиш се да гледаш негде далеко.

Стално покушаваш да је као случајно турнеш и да се са најбољим другом, пред њом, правиш важан док тучеш неког из групе, или кад се као случајно нађеш у близини па почнеш да коментаришеш неку глупост која ти падне на памет.

Још и кад видиш да не воли неку врсту клопе коју ни ти не волиш, па онда гњавиш са јелом, па још једино ви останете и гледате се: "Шта све овде морамо да једемо!"

Неки пут, кад је час цртања, сви дечаци цртају војнике са зеленим капама, а ти црташ нешто што ни сам не знаш шта је – да би је после питао шта мисли да је то, па да почнете разговор.

И једног дана више у вртићу нема ни ње ни тебе. Отишли сте у школу, међу нова лица. Никог не знаш. Упознајеш се са сваким понаособ. Нађеш себи најбољег друга, али нешто недостаје, у теби постоји рупа све док једног дана не осетиш нешто, везујући пертле, неки немир док она пролази.

Иван Чукић, уч.8.раз.Београд

Еколошка песма

Исти бол

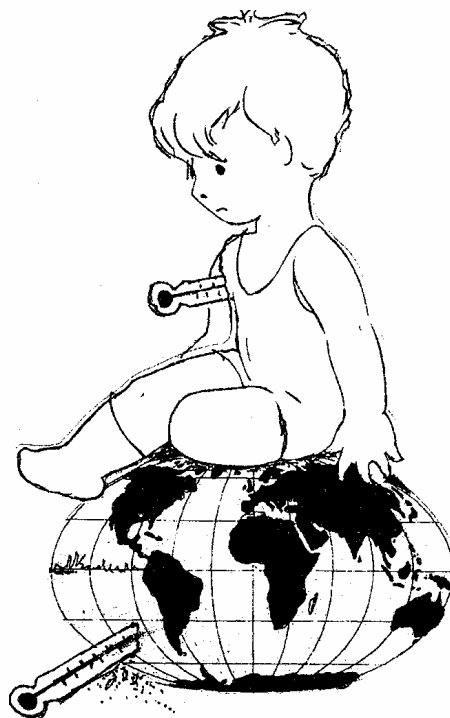
Од кише се браниш кишобраном,
од зиме покривачем,
а Земља се од Сунца брани
Озонским омотачем.

И биљци и човеку,
и ваздуху и води,
и свему што је на Земљи-
превише Сунца шкоди.

Ал човек, из незнања,
начини грешку глупу,
и отровима разним
озонску створи рупу.

У очувању природе
једини лежи спас,
јер када Земљу боли
онда боли и нас.

Иван Минић, уч.5.раз.

Таленти рано лете

Иван Минић, ученик петог разреда Основне школе "Влада Аксентијевић" из Београда, после прве објављене песме у "Извор – књизи", охрабрен, послао је своје песме у Прибој и између 1100 приспелих дечјих радова добио ласкаво признање. Његова "Истраживачка песма" проглашена је за најмаштовитију песму на 19. фестивалу "Лимске вечери дечје поезије". У међувремену у овом часопису објављена му је још једна песма.

Очигледно, ради се о једном изузетно талентованом дечаку који је, с обзиром на свој узраст, добро усавршио "песнички занат" и о коме, уколико буде наставио да се бави поезијом, тек треба да се чује. Његове песме одликује успела версификација, добро усклађен ритам и мелодија стиха, а посебно добра и необична идеја и угао посматрања света. Биће добро ако му не понестане даха.

М. Кнежевић

Истраживачка песма

Не знам да ли сам
прекасно рођен,
или је све то у инат мени
урађено,
углавном,
шта год ја хоћу да пронађем,
испадне да је већ пронађено.

И како, рецимо,
Да кренем у експедицију
На Хималаје или Јужни пол,
Када су пре мене
И на Месец стигли,
Што им и није неки фол.

Остаје једино
да употребим машту
и смислим неку авантуру сјајну,
јар док ја одрастем
ова наша Земља
неће сачувати ни једну тајну.

Иван Минић, уч. 5. раз.

Доживљаји за приче

Чекајући лејршање реја

До поласка у школу често сам боравила у подножју Овчара и Каблара код бабе и деде. Тује био и мој верни пас Тарас. Многа деца имају пса, али мој Тарас је био сигурно најлепши, најпапетнији пас на свету. Како је био леп!

Длака му је била црна и сива, густа и јака. Шапа му је била као моја шака, њоме би могао да ме обори. Увек је нежно спуштао на моју испружену руку. Зуби су му били бели. Достојанствено је стајао. Чврсто. Када је седео, волела сам да га цртам. О његовим очима могла би да се исприча читава прича. Како су му страшне очи! Некако зле, говорили су многи.

Чекајте да ја приђем – тада му погледајте очи. Оно страшно и дивље у њима, у љубав се претвори. Гледале су ме брижно. Чекале ме, штитиле и чувале. Играо би се или умиљавао. Хтео је да га чешкам иза уха. Све сам му жеље читала из тих псећих очију.

Наша кућа је усамљена на брегу. Тарас је остао код куће, сам два дана. Како сам била брижна! Све сам о њему мислила. Гладан је и жедан. Говорила сам свима да ће умрети. Нико ме није разумео. Неће му ништа бити, тешили су ме, а ја сам знала да им је свеједно.

Са стрепњом сам се приближавала кући. Не чује се! Застала сам. Цвили! Жив је! Потрчала сам уз брдо губећи дах. Угледала сам га. Прво само сива прилика, усамљена и непокретна. Прилазила сам му задихано. Нешто ме је било стегло у грудима.

– Тарасе!

Полако је сагао главу. Нисам му видела очи. Клекнула сам поред њега. и загрлила га. Није се померио. Стајали смо тако дуго. Сузе су ме пекле. Онда сам скочила. Много је гладан! Трчећи по храну осврнула сам се. Стајао је и даље мирно и чежњиво гледао за мном. тренутак касније пред њим је стајала посуда пуна хране.

– Ручај Тарасе! Једи, лудо моје куче – говорила сам му, милујући га и нежно гурајући према храни. тек тада се померио. Некако полако, предано, почео је да ми лиже руке. Спустио се на задње ноге.

Пружио ми је шапу. – Деда – викнула сам престрашено. – Тарас неће да једе!

Деда ми је рекао да се склоним од њега.

Невољно сам се одмакла. Гледао је за мном, сада поузданије и сигурније. Знао је да нећу отићи. Ушла сам у кућу. Сакривена, гледала сам га с прозора.

А он је подигао главу и гледао за мном. Једно време је тако стајао, одједном већи и лепши. Онда му реп залепрша. Почео је да једе.

Ана Николић, уч. 8. раз.

Основна школа "Влада Аксентијевић", Београд

Прва песма

Данас имам за домаћи
песму да напишем,
па се мучим и уздишем,
напишем, па бришем.

Пишем све како је било,
своју муку нећу крити,
схватили сте и ви сами –
није лако песник бити.

Милош Васић, уч.2.раз.
ОШ "Влада Аксентијевић" Београд

Село

Потока жубор
и птица говор,
роса са листа
природа чиста.

Надохват руке
шљиве, јабуке,
и бистра река
и пуно млека.

Кад ти се спава
ту ти је трава,
а жедан кад си
извор жеђ гаси.

Не звони телефон,
ни интерфон,
не чујеш, буку и вику
буди те само: кукурику!

Милош Васић, III/1
ОШ „Влада Аксентијевић”
Београд

Само да знате!

Била сам једном на послу код тате,
само да знате!

Тамо се много црта и пише,
час видиш линију, па је нема више.
Од тих линија на белом папиру
фабрике и машине извиру.

Компјутер на столу пишти и зове
да тата унесе податке нове.

Нема осмеха на лицу мога тате,
само да знате!

И кад помислим крај је стигао,
тата је нове папире дигао.

Са другог стола, из црног плакара,
и оловком нешто по њима шара.

Сада отприлике сви већ знате,
да је тежак посао мога тате.

Ана ПАВИЧИЋ, уч.5.раз.
ОШ "Влада Аксентијевић", Београд.

Иза мене се одвијао врло интересантан разговор:

– Кажем ти да то не радиш! Боље немој да се играш са животом. Нека се врати одакле је и дошао – говорио је дубоки, мушки глас. Женски, пиштав и танак на то је одговорио: "Како могу, тако је слadak?!"

– Како слadak, баш је грозан, једе твоју храну, спава на твојем кревету, све си му дала, а он ти узвраћа режањем и незадовољством.

По овоме, докучила сам, ради се о младићу који живи у стану девојке, она га цени и воли, а дотични је прилично незахвалан. Потенцијални удварач, брат или отац негодује јер не жели да му љубав, сестра или ћерка буде повређена.

– Наћи ћу ја њему смештај, а ти се одмори, велика је то обавеза. Имати тако прљаво и неуредно створење у кући права је трагедија.

Могло се рећи да потенцијални удварач, брат или отац нема високо мишљење о дотичном уљезу.

– Како да га се отарасим, тако је слadak, а треба му породица, усамљен је.

– Треба му прашак за буве, пун их је, а длаке оставља свуда!

"Низак ударац" – помислила сам.

– Јуче ми је изгризао ципелу и избалавио целу руку! – инсистирао је мушки глас.

Уф! Неко је овде зрео за Палмотићеву. Или луди станар који оставља длаке свуда за собом и жваће ципеле, приповедач, или можда ја.

– Нећеш ме убедити да се ослободим Џекија, много ме подсећа на покојног Фифија. Добра је куца, не режи, а камоли уједа. Ти мрзиш кучиће.

Лакнуло ми је. Нисам сасвим одлепила. Мистерија је имала једноставно објашњење. Разговор се наставио, али ме даље није интересовао.

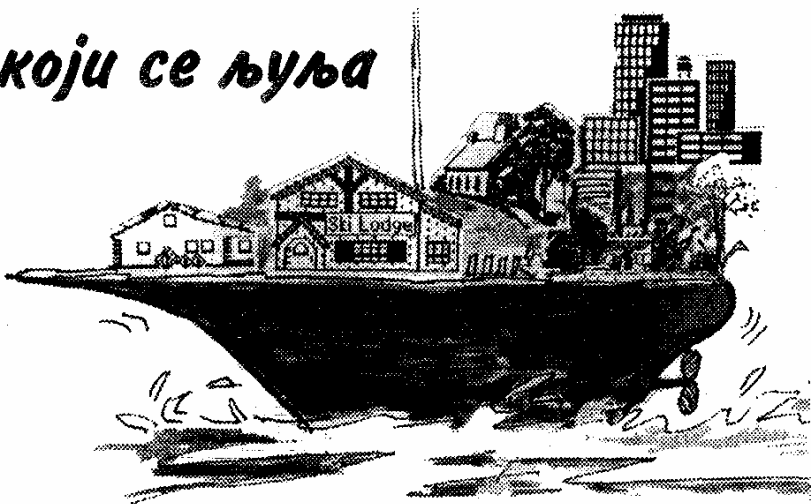
Нашли смо се испред "Слодеса". Сишла сам из аутобуса. Милутин је одјурio дижући прашину за собом.

Светлана Савић, уч. 8. раз.

Град који се љуља

Шетам и размишљавам. Мој Београд леп, леп као уписан! Када је мени тако драг, какав ли је тек странцима?!

Кафеџије трљају руке, кардиолози муку муче! Пије се, једе се на тоне. На сваком кораку понеки весељак зауставља такси: "Стани, бре!"

На аутобуској станици два пријатеља разговарају:

– Јеси л' здрав? – пита један.

– Јесам, хвала Богу, још увек ме сваког јутра боли на другом месту! – каже, срећан, онај други.

А унук пита деду: "Зашто деда мрзиш оног чику са плаката?" Деда одговара: "Још није стигла плата."

А мој Београд леп као уписан! Ту сам рођена, ту сам одрасла. Не постоји ништа што би могло да ме натера да напустим овај брод, нећу да кажем који тоне, али који се опасно љуља. Схватам то као буру, а бура буде па прође.

Ана Николић, уч. 8. раз.

Метла за јахање

Дан ми је почео "предивном" песмом нове наде народне музике: "Отишо' си сарму пробо ниси". Неко од комшија појачао "до даске". Од понуђених могућности: саслушати "прелепу баладу" или учити Омов закон, ипак бих се определила за ово друго!

Погледала сам у распоред часова. "Јао, па данас имамо писмени из математике", вриснух ужаснута.

Знам да сада ништа не знам, али ако почнем да учим у једанаест сати, још "мање" ћу знати.

Ипак још није све изгубљено. Написаћу пушке и сести код некога ко зна. И таквих има.

Пола један је време када крећем у школу. У аутобусу сваки дан иста прича. Деке причају о својим подвизима у Другом светском рату, а бабе, по обичају, оговарају своје снахе.

– Немаш појма каква је тек моја снаха. Та шмизла и не долази кући. Пре неки дан син и унук ми купили метлу, баш онакву каква ми је требала, а тек ће унук: "Бако, рекла је мама да можеш одмах да је узјашеш".

Сви причају о својим проблемима. Мој тренутно највећи проблем још увек је први час и писмени из математике. Осећам да ће тај проблем, после писменог, да постане још већи: можда ћу, тада, и ја почети да причам по аутобусима о квадрату и хипотенузи.

Милица Пророк, уч. 8. раз.

ПАЗАРНИ ДАН

Пазарни дан у Пироту. Тетка и мама рано су пробудиле мене и сестру.

- Да видимо какао пазарите – смејале су се.

Селе смо у тракторску приколицуи пошли ка корпама на пијак да продајемо паприку и парадајз.

На пијаци жагор. Мислиле смо да ми нашу робу нећемо успети да продамо. Међутим, тек што смо се спустили корпе, људи су почели да питају: "Пошто је?" То нас је охрабрило.

Показивали су на паприку питајући: "Љута ли је?"

Очигледно народ није хтео љуту паприку. Опет смо се уплашиле да нећемо да продамо паприку. Шта да радимо? И досетила сам се! Купцима сам овако одговорилана њихова запиткивања о паприци:

- Може да се нађе и љута паприка.

Тако смо брзо продале робу, а паре смо поделиле.

А купци? Па, они су сигурно пронашли љуту паприку. То сам и рекла, зар не?

*Весна Станчић, уч. 6. раз.
ОШ "Влада Аксентијевић", Београд*

ПРИЈАТЕЉИ ДЕЦЕ
САВЕТ ДЕЧЈЕГ САВЕЗА ОПШТИНЕ

Јамингоне
ДОДЕЉУЈУ

ДИПЛОМУ

Јуришкој Тргули
Оли "Влада Аксентијевић"

освојено $\frac{39}{111}$ места на
Јоворичиним играма
деце Јамингоне

БЕОГРАД

30. 05. 1996.

ПРЕДСЕДНИК

Стефан

наша мала галерија

ЛИКОВНИ РАДОВИ УЧЕНИКА

Слика 1-Риба, акварел, Наталија Симовић, IV2

Слика 2-Необичан часовник, темпера, Јелена Игњатовић, IV3

Слика 3-Лисце, бубице, лептири...темпера, Марија Демировић, IV2

Слика 4-Трке, пастел, Невена Михајловић, V1

Слика 5-Фоке у зооврту, темпера, Ивана Петровић, V2

Слика 6-Моја радна соба, темпера

Слика 7-Црква акварел, Александра Стојнев, V2

Слика 8-Вулкан, темпера, Ивана Маниташевић, V3

Слика 9-Мост, темпера, Немања Марковић, V1

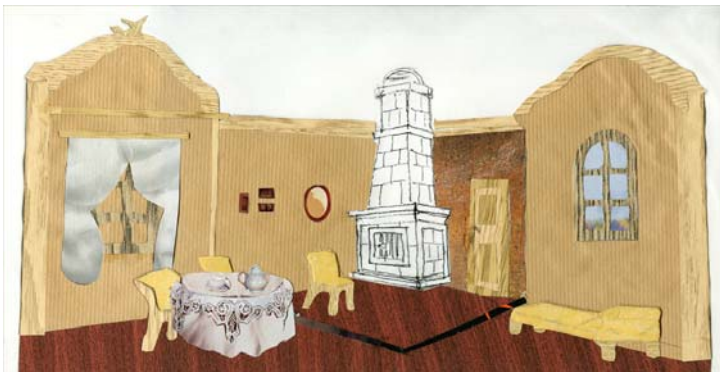
Слика 10-На плажи, темпера, Мирко Гогић, VI

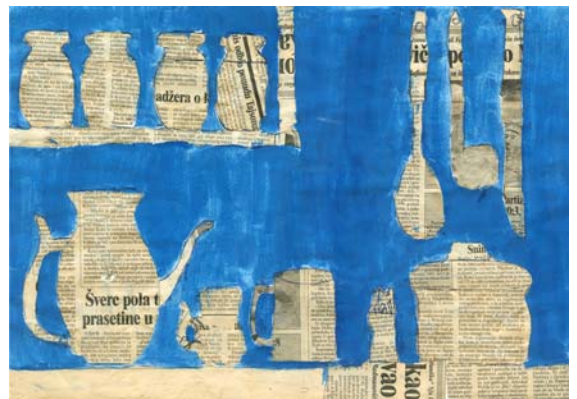
Слика 11-Зидине Калемегдана, акварел, Ива Профаца, VI2

Слика 12-Лето, темпера,
Никола Минић, VII

Слика 13-Сценографија, колаж, Растко Спасић, VII1

Слика 14- Полица, комбинована техника, Андријана Стојнев, VII2

Слика 15- Мртва природа са фењером, линорез, Бојана Јовановић VII2

Слика 16-Знак часовничар, колаж, Душан Руњајић, VII12

Слика 17-Музичар, колаж, Јована Бараћ, VII13

Слика 18-Путовање, темпера, Жамос Панајотис, VII13

*Ништа на изгледа тако привлачно
као оно што још нисмо достигли....*

Колектив школе 2007.

КО ЈЕ КО У ШКОЛИ

	ИМЕ И ПРЕЗИМЕ	ТЕЛЕФОН, E-mail	
директор	мр Слободанка Матковић	2767-285; 063/7692773 os.vlada@yubc.net	
психолошко-педагошка служба	Вера Никитовић педагог	2763 532	
	Звездана Никитовић психолог		
секретар	Весна Шешум	2762 261	
библиотекар	Биљана Љубисављевић	3292583	
рачуноводство	Милева Буровић шеф рачуноводства	2762 261	
	Мира Ловрић благајник		
ПРЕДМЕТ	ПРЕДМЕТНА НАСТАВА наставник	разредно старешинство	одељења у којима предаје
српски језик	Светлана Јовановић	VI/1	VI/1,2 VIII/1,2
	Милорад Кнежевић	V/3	V/1,2,3 VII/3
	Александар Пејчић	VI/3 VII/1,2	
	Јелисавка Ерић	VI/2	III/1,2 IV/1,2 VI/1,2,3 VIII/1,2
	Драгана Вучковић		I/1,3 II/3 III/1,2,3 VII/1,2,3
	Олга Прелић	V/1	I/2 IV/3 V/1,2,3
немачки језик	Јаворка Травица	VII/1	V/2,3 VII/1,2
	Весна Лукић	VIII/ 2	V/1 VI/1,2,3 VII/3 VIII/1,2
математика	Љиљана Мајкић	VIII/ 1	VI/1,2,3 VIII/1,2
	Јованка Шаренгаћа	VII/2	V/1,2,3 VII/2,3
	Предраг Стељић	VII/1	
информатика	“ “		VII и VIII
ликовна култура	Јован Мрђеновачки		IV-VIII
музичка култура	Драгана Вучићевић		V-VIII

историја	Вера Вуксан	V/2	V-VIII
географија	Биљана Јовановић	VII/3	V-VIII
биологија	Слађана Ракић		V-VIII
физика	Медијана Живковић		VI-VIII
хемија	“ “		VIII/2
	Даринка Кнежевић		VII/1,2,3 VIII/1
техничко образовање	Драган Милићевић		V-VIII
	Зоран Маринковић		
физичко васпитање	Зорица Јовановић	VI3	VI/1,2,3 VII/1,2 VIII/1,2
	Радослав Краљевић		V/1,2,3 VII/3
верска настава	Сандра Петровић		I-VI

РАЗРЕДНА НАСТАВА

Драгана Ђукић	1/1	
Славена Недељковић	1/2	
Оља Ћоровић	1/3	
Јасмина Делић	2/1	
Снежана Пантић	2/2	
Свилана Селаковић	2/3	
Олга Перовић	3/1	
Весна Мићић	3/2	
Александра Краљевић	3/3	
Гордана Илић	4/1	
Драгица Мартић	4/2	
Нела Петровић	4/3	
РАЗРЕДНА НАСТАВА-БОРАВАК		
Сњежана Вученовић	први разред	
Милена Бјеговић		
Марија Бојанић	други разред	
Марина Пешић		
Јелена Тасић		
Ивана Обрадовић		

ТЕХНИЧКА СЛУЖБА		
Јован Сладић	домар	064/1714750
Драгица Станковић	сервирка	
ТЕТКИЦЕ		
Ђука Веселиновић		
Милена Ђокић		
Ана Пајић		
Јованка Цветковић		
Бранкица Петковић		
Милица Илић		
Биљана Ћоровић		
Ђеврија Исмаили		

IN MEMORIAM

(1957 – 2007)

Уз овај јубилеј са пијететом се сећамо чланова нашег колектива

Агатоновић Бранка, наставник ликовне културе
Анастасијевић Радинка, шеф рачуноводства
Балтић Драган, психолог
Бановић Весна, проф. енглеског језика
Батановић Љубица, учитељица
Баук Вера, секретар
Биљић Ева, техничко особље
Бубања Која, учитељ
Булатовић Бојана, учитељица
Валовић Зора, учитељица
Варагић Катарина, преофесор географије
Вилић Стамена, наставник историје.
Дамјановић Трифун, педагог
Додер Недељко, учитељ
Душанић Олга, наставник музичке културе
Ђорђевић Милена, учитељица
Ђорђевић Слободан, наставник хемије
Ђукић Борислав, наставник математике
Жижовић Драгослав, учитељ
Загорац Славко, учитељ
Зарић Малиша, наставник физике
Илић Илија, учитељ
Илц Нада, учитељица
Јерковић Васка, техничко особље
Јовановић Вера, лекар
Јововић Велика, учитељица
Јововић Јакша, учитељ
Крстић Никола, професор физичког васпитања
Лазић Вукица, секретар
Лалатовић Босилка, професор биологије
Лескошек Вука, професор српског језика
Марковић Живота, професор
Миливојчев Вера, учитељица
Милојковић Живојин, учитељ
Миљковић Косара, наставник географије
Никић Зора, техничко особље
Николић Радмила, техничко особље
Павловић Чедомир, наставник ликовне културе
Петровић Димитрије, наставник техничког образовања
Трујић Никодије, наставник српског језика
Фиала Љубица, учитељица

Кад време избрише сећања,
остаће само оно што је записано
и то ће нас бранити од заборава...

Светлана Јовановић

САДРЖАЈ

1. О ВЛАДИ АКСЕНТИЈЕВИЋУ	7
2. ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ	11
3. ШКОЛА ДАНАС	23
- ОПРЕМЉЕНОСТ ШКОЛЕ	27
- СТРУЧНИ ПРОФИЛ ШКОЛЕ	28
- ЗНАЧАЈНИ ПРОЈЕКТИ И АКЦИЈЕ ШКОЛЕ	29
- РАЗВОЈНИ ПЛАН	30
- САРАДЊА СА ДРУГИМ ШКОЛАМА И ИНСТИТУЦИЈАМА	33
- МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА	33
- УСПЕСИ УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА	33
4 МИ У ЊОЈ	41
- ДИРЕКТОР	43
- ПЕДАГОГ	45
- ПСИХОЛОГ	46
- БИБЛИОТЕКАР	47
- СЕКРЕТАР ШКОЛЕ	48
- НАСТАВНИЦИ	50
- УЧЕНИЦИ О НАМА	62
- УЧИТЕЉИЦЕ	63
5 ОНА У НАМА	79
- НАШИ УСПЕСИ	81
- РЕЗУЛТАТИ СА ТАКМИЧЕЊА	85
- ЂАЦИ ГЕНЕРАЦИЈЕ	94
- ЊИХОВА ОЛОВКА СРЦЕМ ПИШЕ	95
- НАША МАЛА ГАЛЕРИЈА	129
6. КО ЈЕ КО У ШКОЛИ	134
7. IN MEMORIAM	138
8. САДРЖАЈ	141

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

373.3/.4(497.11)"1957/2007"

**ОСНОВНА школа "Влада Аксентијевић"
(Београд)**

Основна школа "Влада Аксентијевић" [у
Београду] : [педесет година, (1957-2007)] /
[текст приредила Светлана Јовановић ;
фотограф Јоца Јоцковић]. – Изд. посвећено
јубилеју 50 година школе. – Београд :
Основна школа "Влада Аксентијевић" , 2007
(Београд : РИЦ графичког инжењерства
ТМФ-а). – 141 стр. : илустр. ; 30 cm

Тираж 500. – Стр. 5: Реч уредника /
Светлана Јовановић.

ISBN 978-86-909947-0-0

1. Јовановић, Светлана

а) Основна школа "Влада Аксентијевић"
(Београд) – 1957-2007

COBISS.SR-ID 139083276
